

**PŘÍCHOD
BOŽÍ SPRAVEDLNOSTI**

Shoghi Effendi

OBSAH

Redaktoři nejnovějšího vydání této knihy v angličtině odstranili se souhlasem Světového domu spravedlnosti podtitulky, které byly přidány do prvního anglického vydání knihy *Příchod Boží spravedlnosti (The Advent of Divine Justice)* z roku 1939. Namísto toho vypracovali obsah založený na zásadě podrobného vyjmenování tematických okruhů, které se nalézají v různých částech této knihy.

Předmluva

Souhrnný pohled na severoamerické Bahá'í společenství - jeho úspěchy, povinnosti a slavnou budoucnost

Zdraví společenství

Krize, které postihují Bahá'í i nebahá'í svět

Jedinečné postavení severoamerického Bahá'í společenství

Prvotní hybatel a vzor pro západní Bahá'í společenství

Světloňosi Věci

Duchovní potomci raných věřících

Kolébka Správného řádu

Úspěchy amerických Bahá'í věřících

Úkoly, které stojí před americkými věřícími

Šíření Víry na západní polokouli

Šíření Víry ve světě

Dosud nepojmenovaná mise budoucnosti

Příležitosti vzdálené budoucnosti

Bahá'u'lláhova přislíbená pomoc

Význam každodenních snah

Výzva k osvojování si ctností, kterých je zapotřebí k tomu, aby vybavily severoamerické Bahá'í k naplnění jejich osudu

Varování o nedostacích Severoameričanů

Jak je důležité zbavovat se zděděných národních chyb

Pěstování duchovních vlastností nezbytných pro všechny plány učení Víry

Úvod

Charakternost chování

Cudnost a svatost

Oproštění se od předsudků

Shrnutí – zbraně pro duchovní obnovu Bahá'í a nebahá'í společenství

Výzva k uskutečnění materiální stránky úkolu, který je Americe uložen a na kterém závisí budoucí úspěchy

Výzva, kterou představuje Chrám

Výzva, kterou představuje učení Víry

Všeobecná účast

Naléhavost učení Víry

Předpoklady úspěšného učení Víry

Předpoklady pro průkopníky

Iniciativa jednotlivce

Uvažování o příležitostech a metodách plánování pro expanzi a konsolidaci

Práce se správními agenturami

Učinit učení Víry prvotní prioritou

Učit Víru menšiny

Dosahování cílů na domácí frontě

Dosahování cílů v zahraničí

Administrativní příprava pro učení Víry

Individuální příprava na učení Víry

Ujištění o pomoci

Založení nadací pro místní a národní instituce

Překládání literatury

Hledání vnímavých a schopných duší

Výzva k finanční soběstačnosti a pověřování průkopníků

Význam spolupráce s Bahá'í institucemi a domácími věřícími

Význam finančně soběstačných průkopníků

Hold ženám – průkopnicím

Výzva mládeži, aby pomáhala při dosahování cílů

Obzvláštní význam Panamy

Zajištění úspěchu severoamerického Bahá'í společenství při postupném plnění ustanovení z 'Abdu'l-Baháových Desek Božího plánu

'Abdu'l-Baháovo ujištění o osudu Severní Ameriky

Víra Shoghi Effendiho v severoamerické Bahá'í věřící

Úryvky z Bahá'u'lláhových Spisů jako pomoc při plnění mnohačetných úkolů

Vysoké postavení lidu Bahá

Velikost Dne Božího

Duchovní obnova lidského života

Varování a rady o konci věku

Prvořadý význam učení Víry

Osud Ameriky

Rejstřík

Předmluva

Už od prvních let svého působení coby božsky jmenovaného Strážce Věci Boží zahrnoval Shoghi Effendi Bahá'í věřící Severní Ameriky velmi zvláštní štědrostí tím, že jim adresoval řadu inspirativních a podnětných poselství a pečlivě přitom vymezoval úkoly, k jejichž vykonávání byli vyzýváni, a zdůrazňoval, jaký je vztah těchto cílů k naplňování osudu severoamerických Bahá'í věřících coby vyvolených nástrojů k uskutečňování 'Abdu'l-Baháova Božího plánu.

Příchod Boží spravedlnosti, k jehož napsání došlo roku 1938, je ze všech těchto poselství možná nejtěsněji svázán se životem jednotlivého Bahá'í věřícího. Strážce v něm objasňuje duchovní předpoklady úspěchu ve všech činnostech zaměřených na rozvoj Víry.

Zvláštní důraz se klade nejenom na nezvažitelné faktory spojené s niterným životem ducha, ale též na lidské a společenské vztahy, které se musí pěstovat a učinit nedílnou součástí každodenního života všech Bahá'í věřících.

Shoghi Effendi v tomto ohromujícím poselství jasně definoval úlohu, kterou budou američtí Bahá'í věřící vyzváni v následujících letech sehrávat a s úžasnou přesností popsal základní neduhy, které sužují americký politický a společenský život, jakož i naznačil možný běh světových událostí, kterým bylo dáno vytvořit pro americký národ nové výzvy a příležitosti.

Právě v této době, kdy má více než kdy před tím tolik prorockých výroků 'Abdu'l-Baháa i Shoghi Effendiho vztahujících se k Americe ještě hlubší význam a důležitost ve svém dopadu na aktivity amerických věřících, je obzvláště vhodné zveřejnit nové vydání *Příchodu Boží spravedlnosti*. Každému Bahá'í je tak dána možnost, aby pečlivým studiem jeho stránek postupně získával jasnější porozumění pravého záměru naší Víry, duchovního osudu Ameriky a způsobu, jakým je jednotlivý věřící vyzván k tomu, aby přispíval k naplňování tohoto osudu, jak na domácí scéně, tak i na zahraničních polích služby.

PAUL HANEY

Bahá'í světové centrum
Haifa, Izrael
listopad 1968

Příchod Boží spravedlnosti

Milovaným Boha a služebnicím Milosrdného ve Spojených státech a Kanadě.

Nejmilovanější bratři a sestry v Bahá'u'lláhově lásce:

(1) Bylo by vskutku obtížné přiléhavě vyjádřit pocity nepotlačitelné radosti a jásotu, které zalévají mé srdce pokaždé, když na chvíli zauvažuji nad neustávajícími důkazy o dynamické energii, která oživuje oddané průkopníky Bahá'u'lláhova Světového řádu při uskutečňování Plánu svěřeného do jejich péče. Podpis obchodní smlouvy vašimi zvolenými národními zástupci signalizuje započetí konečné fáze největšího podniku, do něhož se kdy následovníci Bahá'u'lláhovy Víry na Západě pustili, stejně jako nesmírně povzbuzující pokrok zaznamenaný v následných zprávách jejich Národního výboru pro učení Víry beze stínu pochybnosti svědčí o věrnosti, energičnosti a důkladnosti, se kterou provádíte mnohočetné činnosti, které evoluční vývoj Sedmiletého plánu musí nezbytně obnášet. V obou svých aspektech i ve všech svých detailech je plán vykonáván s příkladnou pravidelností a přesností, s nezmenšenou výkonností a chvályhodnou rychlostí.

(2) Vynalézavosti, kterou národní zástupci amerických věřících v nedávných měsících tak nápadně projevovali, jak to dokládají po sobě jdoucí opatření, která přijali, se vyrovnala loajální, bezvýhradná a štedrá podpora, jež jim byla v každé kritické fázi a při každém novém postupu při plnění jejich posvátných povinností prokazována všemi těmi, které zastupují. Tak těsná součinnost, tak úplná soudržnost, tak neustálý soulad a družnost mezi rozličnými institucionálními složkami, jež přispívají k organickému životu a tvoří základní rámec každého řádně fungujícího Bahá'ího společenství, je jevem, který je v nápadném protikladu s rozvratnými tendencemi, které znesvářené složky soudobé společnosti tak tragicky projevují. Zatímco každá zjevná zkouška, kterou nevyzpytatelná moudrost Všemohoucího pokládá za nutnou seslat na Jeho vyvolené společenství, pouze slouží k tomu, aby se znovu prokázala jeho základní solidarita a upevnila jeho vnitřní síla, každá z po sobě jdoucích krizí v osudu dekadentního věku staví ještě přesvědčivěji než ta, jež jí předcházela, na odiv sžíravé účinky, které rychle vysávají životní sílu a podemílají základnu jeho upadajících institucí.

(3) Ti, kdož se ztotožňují se Společenstvím Největšího Jména, musí pociťovat trvalou vděčnost za takovéto ukázky zásahů vždy bdělé Prozřetelnosti. Z každého nového znamení Jeho neutuchajícího požehnání na straně jedné a z Jeho navštívení pohromami na straně

druhé nemohou než nenačerpat nesmírnou nadějí a odvahou. Pohotově chopit se každé příležitosti, kterou jim otáčky kola osudu v rámci jejich Víry nabízejí, a nevyděšení vyhlídkou na náhlé a opakované křeče, jež musí dříve či později osudově postihnout ty, kteří odmítli přijmout její světlo, musí tito lidé a ti, kteří budou po nich tvrdě pracovat, vyrazit vpřed, dokud procesy, jež se nyní daly do pohybu, nevydají všechny do jednoho svou sílu a nepřispějí svým dílem ke zrodu Řádu, který se nyní zmítá v lůně věku porodních bolestí.

(4) Tyto opakující se krize, které se zlověstnou četností a neodolatelnou silou postihují stále se zvětšující část lidského rodu, nezbytně musí do určité míry i nadále, třebaš přechodně, působit svým zhoubným vlivem na světové společenství, které rozprostřelo své větvení až k nejzazším koutům země. Kterak by počátky světového otřesu, uvolňujícího síly, jež tak závažně narušují sociální, náboženskou, politickou a hospodářskou rovnováhu organizované společnosti, uvrhujícího do chaosu a zmatku politické systémy, rasové doktríny, společenské koncepce, kulturní měřítko, náboženská společenství a obchodní vztahy – kterak by se takovýmto nepokojům v míře tak ohromné a tak bezpříkladné, nemohlo nepodařit zpětně působit na instituce Víry tak útlého věku, jejíž učení má přímou a životně důležitou spojitost s každou z těchto sfér lidského života a chování?

(5) Lze se tedy jen málo podívat tomu, jestliže ti, kteří drží vysoko pozdvíženou korouhev tak vše pronikající Víry, tak vyzývavé Věci, zjišťují, že na ně doléhá dopad těchto svět otrásajících sil. Lze se málo podívat tomu, zjistí-li, že uprostřed víru zápasících vášní došlo k omezení jejich svobody, jejich zásadami bylo opovrhováno, jejich instituce byly napadány, jejich motivy očerňovány, jejich autorita ohrožována a jejich nárok odmítnut.

(6) V srdci evropského kontinentu je společenství, které je, jak 'Abdu'l-Bahá předpověděl, svým duchovním potenciálem a zeměpisnou polohou předurčeno vyzařovat nádheru světla Víry na země, jež jej obklopují, přechodně zatlačeno do pozadí restrikcemi, jež se na něj rozhodl uvalit režim, který tak bolestně nepochopil jeho účel a funkci. Běda! Jeho hlas je nyní umlčen, jeho instituce rozpuštěny, jeho literatura zakázána, jeho archivy zkonfiskovány a jeho setkání pozastavena.

(7) Ve střední Asii, ve městě požívajícím jedinečné pocty, že si jej 'Abdu'l-Bahá vyvolil za domov prvního Mashriqu'l-Adhkáru Bahá'í světa, stejně jako ve městech a vesnicích provincie, k níž patří, se ocitá bolestně utlačovaná Bahá'u'lláhova Víra v důsledku mimořádné a jedinečné životní síly, kterou v průběhu několika desetiletí soustavně

projevovala, vydána na milost a nemilost silám, které si, poplašeny její vzrůstající mocí, předsevzaly dohnat ji až k naprosté bezmocnosti. Její Chrám, ač se jej stále užívá k účelům Bahá'í uctívání, byl vyvlastněn, její Rady a výbory rozehnány, její aktivity učení Víry ochromeny, její hlavní prosazovatelé vyhoštěni a nemálo jejich nejnadšenějších podporovatelů, ať mužů či žen, bylo uvězněno.

(8) V zemi jejího zrodu, v níž sídlí drtivá většina jejích následovníků – v zemi, jejíž hlavní město Bahá'u'lláh pozdravil za „*matku světa*“ a „*rozbrěsk radosti pro celé lidstvo*“ – civilní úřední moc, která se až dosud oficiálně neodloučila od ochromujícího vlivu zastaralého, fanatického a odporně zkaženého kněžstva, nesmiřitelně uskutečňuje svoji represivní kampaň proti přívržencům Víry, kterou se bezmála celé století snažila neúspěšně potlačovat. Lhostejná k pravdě, že si členové tohoto nevinného a veřejně zavrhaného společenství mohou právem činit nárok řadit se mezi nejnezaujatější, nejschopnější a nejvášnivější milovnice své rodné země, pohrdává k jejich velkému smyslu pro světoobčanství, které zastánci nezřízeného a úzkoprsého nacionalismu nemají nikdy naději ocenit, odmítá takováto úřední moc zaručit Víře, jejíž duchovní jurisdikce zasahuje nad bezmála šest stovek místních společenství, a která v oné zemi početně převyšuje přívržence křesťanské, židovské nebo zoroastrovské Víry, nezbytné legální právo uplatňovat své zákony, spravovat své záležitosti, provozovat činnost svých škol, oslavovat své svátky, šířit svou literaturu, světit své obřady, budovat své stavby a zajišťovat si své nadační fondy.

(9) A nyní nedávno i v samotné Svaté zemi, srdci a nervovém centru svět obklopující Víry, rozžehly ohně rasového nepřátelství, bratrovražedných svárů a nestydatého terorismu požár, který je na straně jedné vážnou překážkou přílivu poutníků, již představují krev tohoto centra, a na straně druhé pozastavuje četné projekty, jež byly započaty v souvislosti s uchováním a rozšířením pozemků obklopujících posvátná Místa, která ve svém lůnu schraňuje. Dochází k ohrožení bezpečnosti malého společenství zde usídlených věřících, které čelí vzdouvajícímu přílivu nezákonnosti, nepřímému zpochybňování svého statutu coby neutrálního a svébytného společenství a omezení svobody vykonávat některé své obřady. Řada vražedných útoků střídajících se s výbuchy nejhoršího rasového i náboženského fanatismu a zasahujících vůdce i následovnice tří hlavních Věr v oné rozhárané zemi chvílemi představuje hrozbu, že zpřetrhá veškerou běžnou komunikaci jak v rámci jejích hranic, tak i s vnějším světem. Byť se daná situace jeví sebenebezpečněji, byla Bahá'í Svatým Místům, předmětu uctívání svět

obklopující Víry, udělena téměř zázračná ochrana, a to vzdor jejich počtu, obnaženému postavení a přesto že na první pohled postrádají jakékoli ochranné prostředky.

(10) Svět, rozervaný konfliktními vášněmi a nebezpečně se rozpadající zevnitř, zjišťuje, že je v tak životně důležité epoše svých dějin konfrontován s prosazujícím se osudem Víry v prvopočátečním stádiu své existence, Víry, jež se chvílemi zdá zatahována do jeho sporů, zaplétána do jeho konfliktů, zastřena jeho houstnoucími stíny a přemožena vzdouvajícím se přílivem jeho vášní. V samém jejím srdci, v její kolébce, v sídle jejího prvního a ctihodného Chrámu, v jednom z jejích až doposud rozkvétajících a potencionálně mocných center, může situace vsutku vypadat tak, že se stále ještě nezrovnoprávněná Bahá'u'lláhova Víra vydává na ústup před kupředu se ženoucími silami násilí a nepořádku, jimž lidstvo vytrvale padá za oběť. Pevnosti takovéto Víry jsou na první pohled jedna za druhou a den za dnem odříznuty, napadány a dobývány. S tím, jak světla svobody pohasínají a hasnou, jak se hlomoz nesvárů stává každým dnem halasnějším a hlasitějším, jak ohně fanatismu planou v hrudích lidí stále prudčeji, jak se chlad bezvěrectví neúprosně plazí kolem duše lidstva, se jeví údy a orgány, které utvářejí tělo Bahá'u'lláhovy Víry, v rozličné míře zasaženy ochromující vlivy, které ve svém sevření nyní drží celý civilizovaný svět.

(11) Jak jasně a nápadně se v této hodině prokazují následující 'Abdu'l-Baháova slova: *„Temnota omylu, která zahalila Východ a Západ, svádí v tomto největším cyklu bitvu se světlem Božího Vedení. Její meče a kopí jsou velmi ostré a špičaté; její armáda je dychtivě krvežíznivá.“* „V tento den,“ napsal v jiné pasáži, *„jsou síly všech náboženských vůdců namířeny k rozprášení shromáždění Nadevše Milosrdného a k rozdrčení Boží Stavby. Zástupy světa, ať už jsou materiálního, kulturního či politického původu, se ze všech stran vydávají na útok, neboť Věc je veliká, velmi veliká. Její velikost je v tento den lidským očím jasná a zjevná.“*

(12) Jediná hlavní citadela, která zbyla, mocná paže, která doposud nad hlavu pozvedá zástavu nepřemožitelné Víry, není nikdo jiný než požehnané společenství následovníků Největšího Jména na severoamerickém kontinentu. Svými skutky a díky neselhávající ochraně, jež mu byla všemocnou Prozřetelností udělena, má tento význačný článek těla stále více provázanějších Bahá'í společenství Východu i Západu slibné vyhlídky být všeobecně považován za kolébkou stejně jako za pevnost onoho budoucího Nového Světového řádu, který je současně příslibem, jakož i slávou Zřízení spojeného s Bahá'u'lláhovým jménem.

(13) Necht' kdokoli, kdo má sklon k tomu, snižovat jedinečné postavení udělené tomuto společenství, nebo zpochybňovat úlohu, již bude povoláno v budoucích letech sehrávat, zvažuje důsledky těchto obsažných a vysoce osvěcených slov pronesených 'Abdu'l-Baháem a určených tomuto společenství v době, kdy nadějně vyhlídky světa sténajícího pod břemenem pustošivé války dosáhly samého svého dna. „*Americký kontinent*,“ jak On tak významně napsal, „*je v očích jednoho pravého Boha zemí, kde bude odhalena nádhera Jeho světla, kde budou odkryta tajemství Jeho Víry, kde budou pobývat spravedliví a svobodní se budou shromažďovat.*“

(14) Společenství věřících severoamerického kontinentu – jež je současně prvotním hybatelem i modelem budoucích společenství, které je Bahá'u'lláhově Víře určeno vybudovat po celé délce a šíři západní polokoule – už navzdory převládající temnotě prokázalo schopnost být uznáváno za světloonoše onoho světla, pokladnici oněch tajemství, představitele oné spravedlnosti a svatostánek oné svobody. Na jaké jiné světlo mohou snad výše citovaná slova odkazovat než na světlo slávy Zlatého věku Bahá'u'lláhovy Víry? O jakých tajemstvích mohl 'Abdu'l-Bahá rozvažovat než o tajemstvích onoho embryonálního Světového řádu, jenž se nyní vyvíjí v děloze Jeho Správy? O jakou spravedlnost se jedná než o spravedlnost, jejíž vládu může ustavit pouze onen Věk a Řád? O jakou svobodu jde než o svobodu, kterou, až se čas naplní, musí udělit veřejné vyhlášení Jeho svrchovanosti?

(15) Společenství organizovaných prosazovatelů Bahá'u'lláhovy Víry na americkém kontinentu – duchovních potomků raných věřících hrdinského Věku, kteří svou smrtí prohlašovali zrození oné Víry – následně musí nikoli svou smrtí, nýbrž živoucí obětí, pomoci uvést do života onen příslibený Světový Řád, lasturu určenou k tomu, aby uchovávala onen nedocenitelný klenot, světovou civilizaci, jíž je Víra sama výlučným zploditelem. Zatímco se jeho sesterská společenství prohýbají pod vlivem bouřlivých větrů, které na ně bijí ze všech stran, se toto společenství, chráněné nezměnitelnými příkazy všemohoucího Nařizovatele a čerpající stálou potravu z mandátu, který mu Desky Božího plánu udělily, nyní horlivě zaměstnává pokládáním základů a podporou růstu oněch institucí, které mají zvěstovat příchod Věku, jemuž je určeno být svědkem zrodu a vzestupu Bahá'u'lláhova Světového řádu.

(16) Společenství svou početní silou poměrně zanedbatelné; odloučené nesmírnými vzdálenostmi od hlavního středu své Víry a země, v níž sídlí převažující a drtivá většina jeho souvěrců; v podstatě zbavené hmotných zdrojů a postrádající zkušenosti a význačné

postavení; neseznámeno s věrovyznáními, koncepty a zvyky oněch národů a ras, z nichž jeho duchovní Zakladatelé vzešli; naprosto neobeznámeno s jazyky, v nichž byly původně zjeveny jeho svaté Knihy; přinuceno vkládat své naprosté spolehnutí se na nepřiměřený překlad pouhého zlomku literatury ztělesňující jeho zákony, zásady a dějiny; podrobena od svých dětských let zkouškám nejzazší tvrdosti, které obnášely občasné odpadnutí některých jeho nejvýznačnějších členů; musejíc vždy od svého počátku a stále rostoucí měrou zápolit se silami korupce, morální uvolněnosti a hluboce zakořeněných předsudků – takové společenství, za méně než půl století a bez pomoci žádného ze svých sesterských společenství, ať už z Východu nebo ze Západu, udalo prostřednictvím nebeské moci, kterou jej nadevše milující Mistr hojně obdařil, hybný podnět pro vpřed směřující pochod Věci, kterou přijalo, čemuž se spojené úspěchy jeho souvěrců na Západě nedokáží rovnat.

(17) Jaké jiné společenství, lze se směle tázat, se stalo nástrojem k upevnění modelu správních institucí a k udělení původní hybné síly těmto správním institucím, které tvoří přední linii Bahá'u'lláhova Světového řádu? Jaké jiné společenství bylo s to prokazovat takovou zásadovost, vynalézavost, ukázněnost, železné odhodlání, horlivost a vytrvalost, oddanost a věrnost, jež jsou tak neodmyslitelné k výstavbě a stálému rozšiřování rámce, v němž jediném se mohou tyto rodící se instituce množit a zrát? Jaké jiné společenství se ukázalo být rozdílceno tak vznešenou vizí či ochotno povstat k takovým výšinám sebeobětování či připraveno dosáhnout tak velké míry solidarity, aby dokázalo za tak krátký čas a během tak rozhodujících let vybudovat stavbu, která si právem zaslouží být pokládána za největší přínos, kterým kdy Západ přispěl Bahá'u'lláhově Věci? Jaké jiné společenství může oprávněně vznášet nárok, že se mu prostřednictvím nepodporovaných snah jedné z jeho pokorných členek podařilo zajistit pro jeho Věc spontánní věrnost příslušnice královské rodiny a získat taková úžasná a písemná svědectví o její pravdě? Jaké jiné společenství ukázalo prozíravost, organizační schopnosti, nadšenou dychtivost, jež nesou odpovědnost za ustavení a rozhojnění počtu oněch prvních škol po celém jeho území, které se postupem času vyvinou na straně jedné v mocná střediska Bahá'í učenosti a na straně druhé poskytnou úrodnou náborovou půdu k obohacení a konsolidaci armády jeho učitelů? Jaké jiné společenství zplodilo průkopníky, ve kterých se v takovém rozsahu snoubí nezbytné vlastnosti odvahy, zasvěcenosti, houževnatosti, sebeodříkání a bezmezná oddanosti, které je podněcují opustit své domovy a zřít se všeho svého a rozptýlit se po povrchu zeměkoule a vztyčit v nejzazších koutech vítěznou korouhev Bahá'u'lláha? Kdo jiný než členové tohoto společenství získali věčnou poctu tím, že byli první, již pozvedli volání *Yá Bahá'u'l-Abhá*

v tak vysoce důležitých a doširoka rozestých centrech a územích, jako jsou srdce Britského i Francouzského impéria, Německo, Dálný Východ, balkánské státy, skandinávské země, Latinská Amerika, ostrovy Tichomoří, Jižní Afrika, Austrálie a Nový Zéland a nyní v nedávné době i baltské státy? Kdo jiný než titíž průkopníci ukázali připravenost vykonávat namáhavou práci, projevovat trpělivost a poskytovat finanční prostředky požadované k překladu a vydávání jejich posvátné literatury v přinejmenším čtyřiceti jazycích, jejíž rozšiřování je nezbytným předpokladem pro jakoukoli efektivně organizovanou kampaň učení Víry? Jaké jiné společenství může vznášet nárok, že má rozhodující podíl na celosvětových snahách, které byly vynaloženy k zajištění a rozšíření bezprostředního okolí svých svatyní, jakož i k předběžnému získání budoucích stavebních parcel svých mezinárodních institucí ve svém světovém centru? Jaké jiné společenství může ke své věčné cti tvrdit, že bylo první, které vytvořilo svou národní i místní ústavu, čímž stanovilo základní obrysy dvojice chart určených k řízení činností, definování funkcí a zabezpečení práv svých institucí? Jaké jiné společenství se může pochlubit, že současně získalo a právně si zajistilo základnu pro své národní nadační fondy, čímž vydláždilo cestu pro podobný postup ze strany svých místních společenství? Jaké jiné společenství dosáhlo nejvyšší pocty, že obdrželo dlouho před tím, než jeho sesterská společenství o takové možnosti vůbec začala uvažovat, nezbytné dokumenty zajišťující uznání svých duchovních rad a národních nadačních fondů federálními úřady i úřady jednotlivých států? A konečně, jaké jiné společenství mělo tu výsadu a byly mu uděleny prostředky pomáhat potřebným, hájit věc utiskovaných a zasahovat s takovou energií na ochranu Bahá'í staveb a institucí v zemích, jako jsou Persie, Egypt, Irák, Rusko a Německo, kde v různých dobách musí jeho souvěrci zakoušet tvrdost náboženského i rasového pronásledování?

(18) Tak nesrovnatelný a brilantní záznam služby táhnoucí se obdobím bezmála dvaceti let a tak těsně navzájem provázaný se zájmy a osudy tak rozsáhlé části celosvětového Bahá'í společenství si zasluhuje být řazen k památné kapitole v dějinách Formativního období Bahá'u'lláhovy Víry. Posílen a obohacen vzpomínkou na dřívější úspěchy amerických věřících je takovýto záznam o dosavadní činnosti sám o sobě přesvědčivým svědectvím o jejich schopnosti se náležitě zhostit povinností, které jim může udělit jakýkoli úkol v budoucnosti. Přeceňovat význam těchto mnohých služeb by bylo takřka nemožné. Ocenit správně jejich hodnotu a široce se rozvykládat o jejich kladných stránkách a bezprostředních následcích je úkolem, který může patřičně vykonat pouze budoucí Bahá'í historik. Mohu pouze prozatím uvést své hluboké přesvědčení, že společenství, jež je schopno prokazovat

takovéto skutky, projevovat takového ducha, pozvedat se do takových výšin, nemůže než nebyť obdařeno takovými možnostmi, které mu, až se čas naplní, umožní obhájit své právo být nadšeně vyhlášeno za hlavního tvůrce a zastávce Bahá'u'lláhova Světového řádu.

(19) Ač jsou tyto dosažené výsledky sebeznamenitější, třebaže v některých svých aspektech připomínají úspěchy, kterými raní věřící hrdinského Věku prohlašovali zrod samotné Víry, je úkol spojovaný se jménem tohoto výsadami obdařeného společenství vzdálen tomu, aby se blížil svému vrcholu, a pouze se začíná odhalovat. To, čeho američtí věřící během období téměř padesáti let dosáhli, je naprosto nepatrné ve srovnání s ohromností úkolů, jež jsou před nimi. Vzdálená burácení onoho katastrofálního společenského ořesu, který má prohlásit v jedné a té samé době úmrtní bolesti starého řádu a porodní bolesti nového, dávají najevo nezadržitelné přibližování se oněch úkolů, jakož i jejich bázeň vzbuzující povahu.

(20) Opravdové ustavení Správního řádu jejich Víry, vybudování jeho rámce, vytvoření jeho nástrojů a konsolidace jeho pomocných institucí bylo prvním úkolem svěřeným do jejich péče coby organizovanému společenství, které povolala v život Poslední vůle a které se řídilo 'Abdu'l-Baháovými pokyny. Tohoto počátečního úkolu se zhostili s úžasnou pohotovostí, věrností a energičností. Sotvaže vytvořili a zkoordinovali rozličné a nezbytné orgány k účinnému vykonávání jakékoli programové linie, již budou chtít následně započít, ujali se s rovnocennou horlivostí a oddaností dalšího, ještě namáhavějšího, úkolu, kterým bylo zbudování nadstavby budovy, jejíž základní kámen položil Samotný 'Abdu'l-Bahá. A když byl tento velký skutek vykonán, předsevzalo si toto společenství, vědomo si horlivých proseb, nabádání a slibů zaznamenaných v Deskách Božího plánu, podniknout ještě jiný úkol, jenž svým rozsahem a duchovním potenciálem dozajista zastíní veškeré skutky, které již vykonali. Poté, co s neuhasitelným nadšením a nezdolnou odvahou zahájili Sedmiletý plán, což byl první a praktický krok k naplnění mise předepsané v oněch epochálních Deskách, započali s duchem obnovené oddanosti svůj dvojitý úkol, jehož završení se, doufejme, bude časově shodovat s oslavami prvního století zrození Bahá'u'lláhovy Víry. Dobře si vědomi toho, že každý pokrok zaznamenaný ve vnější výzdobě jejich majestátní stavby bude přímo ovlivňovat postup kampaně učení Víry, kterou na severoamerickém i jihoamerickém kontinentu zahájili, a uvědomující si, že každé vítězství získané na poli učení Víry následně usnadní práci a uspíší dokončení jejich Chrámu, pospíchají nyní s odvahou a plni víry splnit v obou jeho aspektech své závazky vůči Plánu, který se odhodlali vykonat.

(21) Ať si však nemyslí, že splnění Sedmiletého plánu, jenž se časově shoduje se završením prvního století Bahá'í letopočtu, značí buď ukončení či dokonce přerušení práce, k jejímuž vykonání je směřuje neomylná Ruka Všemohoucího. Zahájení druhého století Bahá'í letopočtu musí odhalit větší vyhlídky, započít další stádia a být svědkem zahájení mnohem dalekosáhlejších plánů, než byly dosud zformulovány. Na plán, na nějž se nyní soustřeďuje pozornost, snahy a zdroje celého společenství amerických věřících, by se mělo pohlížet jako na pouhý počátek, na zkoušku síly, nášlapný kámen před tažením ještě větší velkoleposti, pokud mají být se ctí a v úplnosti splněny povinnosti a závazky, které jim udělil Autor Božího plánu.

(22) Neboť završení nynějšího Plánu může mít za následek nejenom zformování alespoň jednoho centra v každé z republik západní polokoule, nýbrž povinnosti předepsané v oněch Deskách volají po širším rozptýlení a obnášejí rozmístění daleko většího a reprezentativnějšího počtu členů severoamerického Bahá'í společenství po celém povrchu Nového světa. Je tudíž nepochybným posláním amerických věřících přenést do druhého století slavné dílo započaté v závěrečných letech století prvního. Dokud nesehrají svou roli při vedení aktivit těchto izolovaných center, která teprve nedávno dosáhla dospělosti a v péči o schopnost těchto nových center postupně zahajovat samostatnou práci místních i národních institucí, jež budou sama budovat, nemohou cítit uspokojení, že přiměřeně splnili své bezprostřední závazky vyplývající z 'Abdu'l-Baháova božsky zjeveného Plánu.

(23) Nikdo by se neměl ani na okamžik domnívat, že dokončení úkolu, který se zaměřuje na rozmnožování počtu Bahá'í center a poskytování pomoci a vedení, jež jsou nezbytné k ustavení Správního řádu Bahá'í Víry v zemích Latinské Ameriky, představuje ve své úplnosti program, který 'Abdu'l-Bahá jejich očím odhalil. Byť sebeletmější pročetení oněch Desek ztělesňujících Jeho Plán okamžitě odkryje rozsah jejich činností, který sahá daleko za hranice západní polokoule. Svými fakticky vykonávanými meziamerickými úkoly a povinnostmi vstupuje jejich mezikontinentální mise do své nejslavnější a rozhodující fáze. „*Ve chvíli, kdy američtí věřící přenesou toto Boží Poselství,*“ napsal Samotný 'Abdu'l-Bahá, „*od břehů Ameriky a rozšíří ho po evropském, asijském, africkém a australsijském kontinentu a až na ostrovy Pacifiku, ocitne se toto společenství bezpečně usazeno na trůnu věčného panství.*“

(24) A kdo ale ví, že až se dosáhne splnění tohoto kolosálního úkolu, nepřiznane se na ně ještě větší a skvělejší mise, svou nádherou nesrovnatelná a předem pro ně nařízená Bahá'u'lláhem?

Sláva takové mise září nádherou tak oslnivou, okolnosti, které ji provázejí, jsou tak nejasné a současné události, s jejichž vyvrcholením je tak těsně svázána, jsou v takovém stavu neustálé změny, že by bylo v nynější době předčasné se pokoušet o jakékoli přesné vymezení jejich rysů. Postačí říci, že ze zmatku a soužení těchto „posledních let“ se zrodí příležitosti, o nichž se nikomu ani nesnilo a vytvoří se nepředvídatelné okolnosti, které umožní, ba přímo donutí vítězné vykonavatele 'Abdu'l-Baháova Plánu přidat díky své úloze, kterou při rozvíjení Nového Světového řádu hrají, nové vavříny na korunu svého služebnictví Bahá'u'lláhově prahu.

(25) Žádná z četných příležitostí naprosto odlišného řádu, které musí vytvořit samotná evoluce Víry, ať v jejím světovém centru nebo na severoamerickém kontinentu, ba dokonce i v nejdlehlších oblastech Země, by však neměla zůstat bez povšimnutí, což znovu povolává americké věřící k tomu, aby sehrávali svou neméně nápadnou roli, než jakou byl podíl, jenž už dříve měli ve svém kolektivním přínosu k šíření Bahá'u'lláhovy Věci. Mohu jen na chvíli namátkou citovat některé z těchto příležitostí, které nápadně vynikají v jakémkoli pokusu prozkoumat možnosti, které budoucnost přináší: zvolení Mezinárodního domu spravedlnosti, duchovního a správního centra Bahá'í světa, a jeho ustavení ve Svaté zemi, spolu s vybudováním jeho pomocných poboček a podpůrných institucí; postupné vystavění rozličných přidružených budov prvního Mashriqu'l-Adhkáru Západu a složité záležitosti zahrnující ustavení a rozšíření strukturální základny Bahá'í komunitního života; kodifikace a veřejné oznámení příkazů Nejsvětější Knihy, což nutně vyvolá vytvoření řádně ustavených a oficiálně uznávaných soudních dvorů Bahá'í práva v některých zemích Východu; vystavění třetího Mashriqu'l-Adhkáru Bahá'í světa na předměstí města Teheránu, po čemž bude následovat výstavba podobného Domu uctívání v samotné Svaté zemi; osvobození Bahá'í společenství z pout náboženské ortodoxie v takových islámských zemích, jakými jsou Persie, Irák a Egypt a následné uznání nezávislého postavení a náboženského charakteru Bahá'í národních a místních rad občanskými úřady v těchto státech; je třeba vymyslet, koordinovat a provádět preventivní a obranná opatření, která by kladla odpor plné síle nevyhnutelných útoků, které budou organizované snahy církevních organizací různých vyznání postupně zahajovat a zarytě v nich budou pokračovat; a v neposlední řadě přčetné problémy, jimž se musí čelit, překážky, jež se musí překonávat, povinnosti, jež se musí vykonávat, aby se těžce zkoušené Věře umožnilo projít po sobě následujícími fázemi naprosté neznámosti, aktivního útlaku a úplné emancipace, což následně povede k jejímu uznání za nezávislou Víru požívající postavení plné rovnoprávnosti se svými sesterskými náboženstvími, po čemž bude

následovat její ustavení a uznání za státní náboženství, což následně musí uvolnit prostor k tomu, aby převzala práva a výsady spojené s Bahá'í státem fungujícím v plné šíři svých pravomocí, což je stádiem, jež musí nakonec vyvrcholit v postupném vzniku celosvětového Bahá'í Společenství národů, které zcela oživuje Bahá'u'lláhův duch a jež působí výlučně v přímém souladu s Bahá'u'lláhovými zákony a principy.

(26) Jsem přesvědčen, že výzva, které tyto příležitosti americkým věřícím nabízejí, bude vedle jejich odpovědi na výzvu k učení Víry, již 'Abdu'l-Bahá ve Svých Deskách vyslovil, bez váhání přijata a že na ni se svou tradiční nebojácností, houževnatostí a výkonností odvěti tak, aby před celým světem potvrdili svůj titul a postavení předních budovatelů nejmocnějších institucí Bahá'u'lláhovy Víry.

(27) Draze milovaní přátelé! Ač je tento úkol namáhavý a jeho plnění bude dlouho trvat, přesto je odměna, kterou si vám Nadevše Štědrý Dárce rozhodl udělit, tak drahocenná, že ji jazyk ani pero nedokáže příhodně ocenit. Ač je cíl, o nějž se nyní tak příčinlivě usilujete, vzdálený a lidským očím dosud neodhalený, přesto je jeho příslib pevně zakotven v autorizovaných a nezměnitelných promluvách Bahá'u'lláha. Ač se směr, který On pro vás vytyčil, zdá občas ztracen v hrozících stínech, které nyní zahalují sužované lidstvo, přesto má neutuchající světlo, jemuž na vás dává neustále zářit, takový jas, že žádné pozemské přitímní nikdy nemůže jeho nádheru zastínit. Ač je váš počet malý a vaše zkušenosti, schopnosti a zdroje jsou dosud omezené, přesto je Síla, která dodává vašemu poslání energii, svým rozsahem neomezená a svou mocí nezměrná. Ač budou nepřátelé, kteří musí při každém urychlení pokroku vaší mise povstat, lítí, početní a neúprosní, přesto vám však neviditelné Zástupy, které se vám, jak je přislíbeno, musí, pokud vytrváte, přiřítit na pomoc, nakonec umožní zmařit jejich naděje a rozdrtit jejich síly. Ač jsou konečná požehnání, jež musí korunovat završení vaší mise, nezpochybnitelná a ač jsou Boží přísliby, jež vám byly dány, spolehlivé a neodvolatelné, přesto míra nemalé odměny, kterou má každý z vás sklidit, musí záviset na rozsahu, kterým budou vaše každodenní snahy přispívat k rozšíření oné mise a uspíšení jejího triumfu.

(28) Draze milovaní přátelé! Jakkoli je má láska a obdiv k vám veliký, jakkoli jsem přesvědčen o ohromném podílu, který můžete a nepochybně budete mít v kontinentální i mezinárodní oblasti budoucí Bahá'í činnosti a služby, mám nicméně pocit, že je mou povinností pronést v tomto důležitém okamžiku varovné slovo. Vroucí holdy, jež byly tak opakovaně a zaslouženě vzdávány schopnostem, duchu, chování a vysokému postavení

amerických věřících, jak jednotlivců, tak i organického společenství, se nesmí za žádných okolností plést s vlastnostmi a povahou národa, z něhož je Bůh vyzvedl. Musí se učinit jasné rozlišení mezi oním společenstvím a oním národem, musí se na něm odhodlaně a nebojácně trvat, přejeme-li si náležitě uznat transformující sílu Bahá'u'lláhovy Víry při jejím dopadu na život a morální úroveň těch, kteří se rozhodli zařadit se pod Jeho zástavu. Jinak totiž zůstane zcela neuznána a úplně zastřena nejvyšší a charakteristická funkce Jeho Zjevení, jíž není nic jiného, než povolání k životu nový lidský rod.

(29) Jak často se Proroci Boží, Samotného Bahá'u'lláha nevyjímaje, rozhodli přijít a přinést Své Poselství do zemí a uprostřed národů a ras v době, kdy tyto národy a rasy buď již rychle upadaly, nebo se už dotkly nejnižších hlubin morálního a duchovního rozkladu. Úděsná ubohost a bídnota, do níž upadli Izraelité pod ponižující a tyranskou vládou faraónů ve dnech, jež předcházely jejich exodu z Egypta pod Mojžíšovým vedením; úpadek, který se rozmáhal v náboženském, duchovním, kulturním a morálním životě židovského lidu v době příchodu Ježíše Krista; barbarská krutost, do očí bijící modlářství a nemorálnost, jež byly tak dlouho nejtíživějšími rysy, kterými se vyznačovaly kmeny Arábie a jež jim přivodily takovou hanbu v době, kdy povstal Muhammad, aby mezi nimi hlásal Své Poselství; nepopsatelný stav zpustlosti, jíž doprovázela zkaženost, zmatek, nesnášenlivost a útlak jak v občanském, tak i náboženském životě Persie v hodině Bahá'u'lláhova Zjevení, jenž byl tak barvitě vylíčen perem značného počtu učenců, diplomatů a cestovatelů – to všechno svědčí o tomto základním a nevyhnutelném faktu. Tvrdit, že vrozená způsobilost, vysoká mravní úroveň, politické schopnosti a sociální úspěchy jakéhokoli lidského plemene či národa jsou důvodem k tomu, aby se v jeho středu objevilo jakékoli z těchto Božích Světél, by bylo absolutním překroucením historických faktů a rovnalo by se to úplnému popření nepochybných interpretací, které o nich tak jasně a důrazně učinili Bahá'u'lláh i 'Abdu'l-Bahá.

(30) Jak veliká to pak tedy musí být výzva pro ty, kteří patří k oněm lidským plemenům a národům a kteří odvětví na volání, jež tyto Proroci pozvedli, když bez výhrad uznají a odvážně dosvědčí tuto nezpochybnitelnou pravdu, že nikoli z důvodu jakékoli rasové nadřazenosti, politických schopností či duchovních ctností, jichž se může nějakému lidskému plemenu či národu dostávat, ba spíše jako přímý důsledek jeho naléhavých potřeb, jeho žalostného úpadku a nevyléčitelné zvrácenosti se Prorok Boží rozhodl objevit se v jeho středu, a jím coby pákou pozvedl celý lidský rod na vyšší a vznešenější úroveň života a chování. Neboť právě přesně za takových okolností a za pomoci takových prostředků se Proroci od nepaměti ujímali

úkolu a byli s to prokazovat svou vykupitelskou moc vyzvednout lid své vlastní rasy a národa z hlubin ponížení a zubožení, a následně jej zplnomocnit k tomu, aby ostatním rasám a národům přinesl spásnou milost a oživující vliv jejich Zjevení.

(31) Ve světle tohoto základního principu by se mělo mít vždy na paměti, a nelze to ani dostatečně zdůraznit, že prvotním důvodem, pro něž se Báb a Bahá'u'lláh rozhodli objevit se v Persii a učinit ji první klenotnicí svého Zjevení, bylo, že ze všech lidských společenstev a národů civilizovaného světa kleslo toto lidské plemeno a národ, jak to často líčil 'Abdu'l-Bahá, do tak hanebných hlubin a projevovalo tak převelikou zvrácenost, která neměla mezi jeho současníky obdoby. Neboť by se nemohlo předložit přesvědčivějšího důkazu, jenž by prokazoval obnovujícího ducha oživujících Zjevení hláсанých Bábem a Bahá'u'lláhem než jejich schopnost proměnit to, co lze vskutku považovat za jeden z nejzaostalejších, nejzbabělejších a nejzvrácenějších národů, v plémě hrdinů schopných následně uskutečnit podobnou revoluci v životě lidstva. Kdyby se objevili mezi lidským plemenem či národem, který by se svou vrozenou způsobilostí a velkými úspěchy zdál oprávněn k nedocenitelné výsadě být učiněn příjemcem takového Zjevení, v očích nevěřícího světa by to převelice snížilo účinnost onoho Poselství a ubralo na soběstačnosti jeho všemocné síly. Kontrast mezi hrdinstvím, které zvětšilo život a skutky raných věřících, a zvrhlostí a zbabělostí jejich hanobitelů a pronásledovatelů, jenž je v Nabílově vyprávění tak nápadně popisován, je sám o sobě nejpůsobivějším svědectvím o pravdě Poselství Toho, který do hrudí Svých učedníků vdechl takového ducha. Vždyť kdyby jakýkoli věřící z onoho národa tvrdil, že výtečnost jeho země a vrozená vznešenost jejího lidu byly základními důvody pro to, že byl vybrán za prvotního příjemce Bábova a Bahá'u'lláhova Zjevení, nebylo by toto tvrzení obhajitelné tváří v tvář zdrcujícím důkazům, které jsou v onom Vyprávění tak přesvědčivě předloženy.

(32) Tento princip se nezbytně musí v menší míře týkat země, která obhájila své právo být považována za kolébku Bahá'u'lláhova Světového řádu. Tak velikou funkci, tak vznešenou roli nelze pokládat za méněcennější ve srovnání s úlohou, kterou sehrály ony nesmrtelné duše, jež nesou svým ušlechtilým sebezapřením a bezpříkladnými skutky odpovědnost za zrození samotné Víry. Necht' si tudíž ti, kteří mají být tak rozhodující měrou účastni na zrodu oné světové civilizace, jež je přímým potomkem jejich Víry, ani na okamžik nepředstavují, že kvůli nějakému záhadnému záměru či z jakéhokoli důvodu vrozené dokonalosti či zvláštních zásluh se Bahá'u'lláh rozhodl udělit jejich zemi a lidu tak velikou a trvalou poctu. Právě z důvodu zjevných společenských zlořádů, které v ní navzdory jiným nesporně velikým

vlastnostem a úspěchům tohoto národa zplodil nadměrný a svazující materialismus, si ji Autor jejich Víry a Střed Jeho Smlouvy vyvolili za vlajkonoše Nového Světového řádu předvídaného v jejich spisech. Právě těmito prostředky může Bahá'u'lláh nejlépe prokázat nedbalému pokolení Svou všemohoucí sílu pozvednout ze samého středu národa ponořeného do moře materialismu, jenž padl za kořist jedné z nejnakažlivějších a nejsetrvalejších forem rasových předsudků a je nechvalně proslulý svou politickou korupcí, nedostatkem zákonnosti a uvolněností morálních měřítek, muže a ženy, kteří budou postupem času rostoucí měrou ztělesňovat ony základní ctnosti sebezapření, morální charakternosti, cudnosti, přátelství, jež mezi lidmi nečiní žádné rozdíly, svaté kázně a hlubokého duchovního chápání, které je uzpůsobují k tomu, aby v budoucnu měli převažující podíl na tom, aby povolali k životu onen Světový řád a onu Světovou civilizaci, již je jejich zemi, neméně pak celému lidskému rodu, tak zoufale třeba. Bude jejich povinností a výsadou nejdříve ve své funkci ustavitelů jednoho z nejmocnějších pilířů podírajících stavbu Světového domu spravedlnosti a poté jako předních budovatelů onoho Nového Světového řádu, jehož má být onen Dům zárodkem a předchůdcem, aby hlásali, prokazovali a uplatňovali tyto dvojí a bolestně potřebné zásady Boží spravedlnosti a řádu – zásady, jež jsou v tak smutném a nápadném protikladu s politickou korupcí a morální nevázaností, které rostoucí měrou poskvřňují společnost, k níž patří.

(33) Právě takovéto postřehy, ač mohou být sebenechutnější a sebesklíčující, by nás ani v nejmenším neměly zaslepovat při hodnocení oněch ctností a vlastností vysoké inteligence, mladickosti, bezmezné iniciativy a podnikavosti, které tento národ jako celek tak nápadně prokazuje a které společenství věřících tohoto národa zračí stále větší měrou. Na těchto ctnostech a vlastnostech musí neméně než na vymýcení oněch zmiňovaných společenských zlořádů do velice velké míry záviset schopnost onoho společenství položit pevný základ k budoucí úloze této země při uvádění Zlatého věku Bahá'u'lláhovy Věci v život.

(34) Jak veliká, jak závratná je tudíž odpovědnost, která musí spočívat na současné generaci amerických věřících v této rané fázi jejich duchovního a administrativního vývoje, aby vyplevelili za pomoci všech prostředků ve své moci ony nedostatky, zvyky a sklony, které zdělili po svém vlastním národu, a aby trpělivě a v duchu modlitby pěstovali ty charakteristické vlastnosti a rysy, které jsou tak neodmyslitelné pro jejich účinnou účast na velikém vykupitelském díle jejich Víry. Jakkoli dosud nejsou s ohledem na omezenou velikost svého společenství a omezený vliv, který nyní má, schopni nijak znatelněji působit na

velké masy svých spolukrajanů, necht' v nynější době zaměří svou pozornost na sebe samotné, na své vlastní individuální potřeby, na své vlastní osobní nedostatky a slabiny, vždy majíce na paměti, že každé zintenzivnění úsilí z jejich strany je lépe vybaví pro dobu, kdy budou následně povoláni vyhladit tyto zlé sklony ze života a srdcí celého uskupení svých spoluobčanů. Nesmějí ani přehlížet skutečnost, že Světový řád, jehož základy se nyní jako předvoj budoucích Bahá'í generací svých krajanů usilovně lopotí pokládat, nelze nikdy vystavět, dokud a pokud se většina národa, k němuž patří, nezbaví rozličných neduhů, ať sociální či politické povahy, které jej teď tak ukrutně sužují.

(35) Prozkoumám-li celkově nejtěživější potřeby tohoto společenství, pokouším-li se odhadnout závažnější nedostatky, které jej nyní při provádění jeho úkolu znevýhodňují a mám-li stále na paměti povahu onoho ještě většího úkolu, s nímž bude nuceno v budoucnosti zápasit, cítím, že je mou povinností klást zvláštní důraz a upřít zvláštní a naléhavou pozornost celého společenství amerických věřících, ať mladých či starých, ať bílé či tmavé barvy pleti, ať učitelů či administrátorů, veteránů či nováčků, na to, čemu pevně věřím, že tvoří základní předpoklady úspěchu oněch úkolů, které si nyní činí nárok na jejich plnou pozornost. Ať je důležitost utváření vnějších nástrojů a zdokonalování správních orgánů, které mohou využívat k provádění svého dvojího úkolu v rámci Sedmiletého plánu, sebevětší; ať jsou pro účinné vykonávání práce na poli učení Víry a výstavby Chrámu sebedůležitější a sebenaléhavější kampaně, které iniciují, plány a projekty, které vymýšlejí a finanční prostředky, které vybírají, k neméně naléhavým a životně důležitým též patří ony nezměřitelné, duchovní faktory, které jsou provázány s jejich vlastními individuálními a niternými životy a s nimiž se pojí jejich lidské a společenské vztahy, a které si vyžadují neustálé pečlivé kontroly, trvalého sebezkoumání a sebezpytování z jejich strany, aby nedošlo ke snížení jejich hodnoty nebo k zapomínání na jejich rozhodující nezbytnost či k jejímu zastření.

(36) Mezi těmito duchovními předpoklady úspěchu, které představují základ, na němž musí na konec spočívat zajištění všech plánů učení Víry, projektů Chrámu a finančních plánů, vynikají následující předpoklady jako zvláště prvořadé a důležité a členové amerického Bahá'í společenství udělají jen dobře, když o nich budou uvažovat. Na rozsahu, v němž jsou tyto základní předpoklady splněny a na způsobu, jímž se jich američtí věřící ve svých individuálních životech, správních činnostech a sociálních vztazích zhostí, nutně závisí míra mnohačetných požehnání, která může Nadevše Štědrý Vlastník udělit jim všem. Těmito předpoklady není nic jiného než velký smysl pro morální charakternost v jejich společenských

a správních aktivitách, naprostá cudnost v jejich individuálních životech a úplné oproštění se od předsudků v jejich stycích s obyvatelstvem odlišné rasy, třídy, věrovyznání či barvy pleti.

(37) První z nich je obzvláště, avšak nikoli výlučně, určen jejich zvoleným zástupcům, ať místním, regionálním či národním, kteří ve své funkci správců a členů rodících se institucí Bahá'u'lláhovy Víry nesou na svých bedrech hlavní odpovědnost při pokládání nenapadnutelných základů onoho Světového domu spravedlnosti, který, jak již naznačuje jeho název, má být zastáncem a strážcem oné Boží Spravedlnosti, jež jako jediná může zajistit bezpečnost a ustavit vládu zákona a pořádku v podivně neuspořádaném světě. Druhý předpoklad se hlavně a přímo týká Bahá'í mládeže, která může tak zásadně přispět ke zmužilosti, čistotě a hnací síle života Bahá'í společenství a na níž nutně závisí budoucí orientace jeho osudu a úplné rozvinutí potenciálu, jímž ho Bůh obdařil. Třetí předpoklad by měl být bezodkladnou, všeobecně platnou a hlavní starostí všech členů Bahá'í společenství jakéhokoli věku, společenského postavení, zkušeností, třídy či barvy pleti, neboť všichni, bez jakékoli výjimky, musí čelit jeho vyzývavým dopadům, a nikdo nemůže tvrdit, ať v tomto ohledu pokročil sebedále, že plně dostal přísným povinností, které hlásá.

(38) Charakternost chování, trvalý smysl pro nezviklatelnou spravedlnost nezastřený demoralizujícími vlivy, které tak nápadně projevuje korupcí zamořený politický život; cudný, čistý a svatý život nepotřísněný a nezkalený neslušnostmi, neřestmi, falešnými měřítky, které toleruje, neustále udržuje a podporuje ze své podstaty vadný morální kód; bratrstvo osvobozené od rakovinového růstu rasových předsudků, které rozežirají životně důležité orgány už tak zesláblé společnosti – to jsou ideály, které se musí američtí věřící od nynějška individuálně a prostřednictvím společných aktivit snažit prosazovat, a to jak ve svém osobním, tak i ve veřejném životě, ideály, které jsou hlavními hnacími silami, jež mohou co nejúčinněji urychlit pochod jejich institucí, plánů a činností, které mohou střežit čest a bezúhonnost jejich Víry a pokořit jakékoli překážky, které jim v budoucnosti mohou přijít do cesty.

(39) Touto charakterností chování se svými důsledky spravedlnosti, poctivosti, pravdomluvnosti, čestnosti, nezaujatosti, spolehlivosti a důvěryhodnosti se musí vyznačovat každý aspekt života Bahá'í společenství. „*Společníci Boží,*“ prohlašuje Samotný Bahá'u'lláh, „*jsou v tento den kvasem, který musí prokvasit národy světa. Musí se vykazovat takovou důvěryhodností, takovou pravdomluvností a vytrvalostí, takovými skutky a charakterem, že celé lidstvo bude těžit z jejich příkladu.*“ „*Přísahám při Tom, kdož je Největším Oceánem!*“

potvrzuje opět, „V samotném dechu takových duší, jež jsou čisté a posvěcené, se ukrývají dalekosáhlé schopnosti. Tak veliké jsou tyto schopnosti, že svým vlivem působí na všechny stvořené věci.“ „Ten je pravým služebníkem Božím,“ napsal v jiné pasáži, „který, kdyby měl v tento den projít městy ze zlata a stříbra, by je neuznal za hodna pohledu, a jehož srdce by zůstalo čisté a neposkvrněné kvůli jakýmkoli věcem, které lze na tomto světě spatřit, ať to jsou jeho pozemské statky nebo jeho poklady. Přísahám při Slunci Pravdy! Dech takového člověka je obdařen silou a jeho slova přitažlivostí.“ „Při NĚm, jenž září nad Rozbřeskem svatosti!“ zjevil ještě důrazněji, „Kdyby se celá země proměnila ve stříbro a zlato, žádný člověk, o němž lze říci, že skutečně vystoupil do nebe víry a jistoty, by je neuznal za hodna pohledu, a o tom, že by si je přivlastnil a ponechal, ani nemluvě... Ti, kdož obývají Svatostánek Boží a jsou usazeni na stolcích trvalé slávy, ač by umírali hladem, odmítnou vztáhnout ruce a zmocnit se nezákonně majetku svého bližního, ať by byl jakkoli mrzký a nicotný. Záměrem, s nímž se jeden pravý Bůh zjevuje, je vyzývat celé lidstvo k pravdomluvnosti a upřímnosti, ke zbožnosti a důvěryhodnosti, k odevzdanosti a podřízenosti vůči Boží, k shovívavosti a laskavosti, k poctivosti a moudrosti. Jeho cílem je odít každého člověka šatem zbožné povahy a ozdobit jej ornamentem svatých a dobrých skutků.“ „Nabádali jsme všechny Boží milované,“ naléhá, „aby se měli na pozoru, aby lem Našeho posvátného šatu nepotřísnilo bláto nezákonných skutků, ani jej neposkvrňoval prach odsouzeného chování.“ „Přilněte ke spravedlnosti, ó lidé Bahá,“ nabádá je takto, „Toť, vpravdě, příkázání, které vám dává tento Ukřivděný a první volba Jeho nespoutané vůle pro každého z vás.“ „Dobrá povaha,“ vysvětluje, „je vskutku nejlepším rouchem, jež dal Bůh člověku. Jím zdobí chrámy Svých milovaných. Při Mém životě! Světlo dobré povahy předčí sluneční svit a jeho záři.“ „Jeden spravedlivý skutek,“ opět napsal, „je obdařen silou, která může povýšit prach natolik, že mu dát přejít za nebe všech nebes. Může roztrhnout každé pouto vedví a má moc znovu nabýt sílu, která se vynaložila a vytratila... Buďte neposkvrnění, ó lidé Boží, buďte neposkvrnění; buďte spravedliví, buďte spravedliví. ... Rci: Ó lidé Boží! V posvátných Knihách a Písmech bylo zřetelně a nad slunce jasněji vyloženo to, co může zajistit vítězství Toho, jenž je Věčná Pravda a Jeho zástupů a pomocníků na zemi. Těmito zástupy jsou spravedlivé skutky a chování a charakter, jež jsou v Jeho očích přijatelné. Povstane-li kdo v tento Den, aby pomáhal Naší Věci a na pomoc si přizve zástupy chvályhodné povahy a poctivého chování, pak se vliv takového činu nepochybně rozšíří do celého světa.“ „Zlepšení světa,“ je ještě další prohlášení, „lze dosáhnout čistými a dobrými skutky, chvályhodným a slušným chováním.“ „Buď poctivý k sobě i k druhým,“ radí jim takto, „aby se prostřednictvím tvých skutků odhalily důkazy spravedlnosti mezi Našimi věrnými služebníky.“ „Spravedlnost,“ rovněž píše, „je z lidských

ctností tou nejzákladnější. Na ní nutně musí záviset hodnocení všech věcí.“ A opět: „Ve svém úsudku zachovávejte spravedlivost, vy lidé chápajícího srdce! Ten, kdož je ve svém soudu nespravedlivý, je připraven o vlastnosti, jimiž se vyznačuje postavení člověka.“ „Pravdomluvností, ó lidé, okrášlete své jazyky,“ nabádá je dále, „a své duše přizdobte ornamentem čestnosti. Varujte se, ó lidé, nakládat s kýmkoli proradně. Buďte důvěrníky Boha mezi Jeho tvory a emblémy Jeho štědrosti uprostřed Jeho lidu.“ „Nechť je vaše oko cudné,“ je ještě další rada, „vaše ruka věrná, váš jazyk pravdomluvný a vaše srdce osvícené.“ „Bud' ozdobou na tváři pravdy,“ je ještě další nabádání, „korunou na čele věrnosti, pilířem chrámu poctivosti, dechem života pro tělo lidstva, korouhví zástupů spravedlnosti, světlem nad obzorem ctnosti.“ „Pravdomluvnost a zdvořilost nechť je vaší ozdobou,“ je ještě další nabádání; „nedovolte, abyste byli připraveni o roucho shovívavosti a spravedlnosti, aby lahodné vůně svatosti mohly z vašich srdcí ovanout všechny stvořené věci. Rci: Střežte se, ó lidé Bahá, kráčet po cestách těch, jejichž slova a skutky se různí. Usilujte se, aby vám bylo umožněno zjevovat národům na zemi znamení Boží a zrcadlit Jeho příkázání. Nechť vaše činy ukazují směr celému lidstvu, vždyť chování většiny vznešených i neurozených se neslučuje s tím, co hlásají. Právě svými skutky můžete vyniknout nad ostatní. Skrze ně může jas vašeho světla zaplavit celou zemi. Šťastný je člověk, který dbá na Mou radu a drží se příkazů, jež předeepsal Ten, kdož je Vševědoucí, Nadevše Moudrý.“

(40) „Ó armádo Boží!“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „Prostřednictvím ochrany a pomoci udělené Požehnanou Krásou – nechť je můj život obětován Jeho milovaným – se musíte chovat takovým způsobem, abyste mezi ostatními dušemi vynikali výrazně a zářivě jako slunce. Zavítá-li kdokoli z vás do nějakého města, měl by se stát středem přitažlivosti z důvodu své upřímnosti, své loajálnosti a lásky, své poctivosti a věrnosti, své pravdomluvnosti a milující laskavosti vůči všem národům světa, tak aby lidé toho města zvolali a pravili: ‚Tento člověk je nepochybně Bahá’í, neboť jeho způsoby, chování, jednání, jeho mravy, jeho povaha a přirozenost odrážejí vlastnosti Bahá’í věřících.‘ Dokud nedosáhnete tohoto postavení, nelze o vás říci, že jste byli věrni Smlouvě a Závěti Boží.“ „Naprosto nejdůležitější povinností v tomto dni,“ dále napsal, „je očistit vaše charaktery, napravit vaše způsoby a zdokonalit vaše chování. Milování Milosrdného se musí mezi Jeho tvory vykazovat takovým charakterem a chováním, že vůně jejich svatosti může ovanout celý svět a vzkřísit mrtvé, poněvadž záměrem Projevu Božího a úsvitu nekonečných světél Neviditelného je vychovávat duše lidí a tříbit charakter každého žijícího člověka...“ „Pravdomluvnost,“ ujišťuje, „je základem všech lidských ctností. Bez pravdomluvnosti není pro jakoukoli duši možný pokrok a úspěch

v žádném ze světů Boha. Osvojí-li člověk tento svatý přídomek, osvojí si též všechny ostatní boží vlastnosti.“

(41) Taková charakternost chování se musí se stále rostoucí silou projevovat v každém rozhodnutí, které jsou povoláni přijmout zvolení zástupci Bahá'í společenství, ať se nacházejí v jakékoli funkci. Musí se neustále zračit v obchodních jednáních všech jeho členů, v jejich rodinném životě, ve všech druzích zaměstnání a v jakékoli službě, kterou v budoucnosti vykonají pro svou vládu nebo lid. Musí se příkladně projevovat v chování všech Bahá'í volitelů při vykonávání jejich posvátných práv a funkcí. Musí se jí vyznačovat postoj každého loajálního věřícího v tom, že takový věřící nepřijímá politické pozice, neztotožňuje se s politickými stranami, neúčastní se politických sporů a není členem politických organizací a církevních institucí. Musí se projevovat v tom, že všichni, ať mladí či staří, budou bezvýhradně dodržovat jasně vyložené a základní principy, které 'Abdu'l-Bahá stanovil ve Svých promluvách a zákony a nařízení, jež Bahá'u'lláh zjevil ve Své Nejsvětější Knize. Musí se prokazovat nestranností každého obránce Víry proti jejím nepřítelům, jeho nezaujatostí při uznávání jakýchkoli vynikajících vlastností, kterým se může nepřítel těšit a v jeho poctivosti při vykonávání jakýchkoli povinností, které k němu může mít. Musí představovat nejjasnější ozdobu života, činností, snah a promluv každého Bahá'í učitele, ať už usilovně pracuje doma nebo v zahraničí, ať je v předních řadách jednotek učitelů Víry nebo zastává méně aktivní a odpovědnou pozici. Musí se stát charakteristickým znakem onoho početně malého, avšak nesmírně dynamického a vysoce odpovědného sboru volených národních zástupců každého Bahá'í společenství, který představuje podpůrný pilíř a výlučný prostředek k tomu, aby se v každém společenství uskutečnila volba onoho Světového domu, jehož samotné jméno a titul podle Bahá'u'lláhova příkazu symbolizuje onu charakternost chování, jejíž ochrana a prosazování je jeho nejvyšším posláním.

(42) Tak veliká a vše převyšující je tato zásada Boží spravedlnosti, zásada, která se musí považovat za vrcholný charakteristický rys všech místních a národních rad v jejich funkci předchůdců Světového domu spravedlnosti, že Samotný Bahá'u'lláh podřizuje Své osobní sympatie a přání všepodmaňující síle jejich požadavků a důsledků. „*Bůh je Mi svědkem!*“ takto vysvětluje, „*kdyby to nebylo v rozporu se Zákonem Božím, líbal bych ruku Svého rádoby vraha a nechal bych mu zdědit Své pozemské statky. Je mi však bráněno závazným Zákonem stanoveným v Knize a Já Sám jsem prost veškerého pozemského vlastnictví.*“ „*Věz, vpravdě,*“ významně ujišťuje, „*že tento veliký útlak, který postihuje svět, jej připravuje na*

příchod Největší Spravedlnosti. “ „Rci,“ tvrdí opět, „On přišel s onou Spravedlností, již bylo lidstvo přizdobeno, a přesto lidé z větší části spí.“ „Spravedlnost je světlem lidí,“ hlásá dále, „Neuhaste jej protivětry útisku a tyranie. Smyslem spravedlnosti je objevení se jednoty mezi lidmi.“ „Žádná záře,“ prohlašuje, „se nemůže rovnat záři spravedlnosti. Na ní závisí uspořádání světa a klid lidstva.“ „Ó lidé Boží!“ zvučně praví, „To, co vychovává svět, je Spravedlnost, neboť tu podpírají dva pilíře – odměna a trest. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života.“ „Spravedlnost a poctivost,“ je ještě další tvrzení, „jsou dvěma strážci k ochraně člověka. Objevily se vystrojeny do svých mocných a posvátných jmen, aby udržovaly svět v bezúhonnosti a ochraňovaly národy.“ „Pohněte se k činu, ó lidé,“ je Jeho důrazné varování, „při očekávání dnů Boží spravedlnosti, neboť přislíbená hodina nyní nadešla. Strážte se, abyste neopominuli porozumět jejímu významu a nebyli započítáni k chybujícím.“ „Blíží se den,“ podobně napsal, „kdy věřící spatří denici spravedlnosti zářit v plné nádheře z rozbřesku slávy.“ „Hanba, kterou Mi bylo dáno snášet,“ významně poznamenává, „odhalila slávu, kterou bylo celé stvoření obdařeno a prostřednictvím krutostí, jež jsem vytrpěl, se projevila denice spravedlnosti a zalila lidi svou nádherou.“ „Ve světě,“ napsal opět, „vládne veliká vřava a lidské mysli jsou ve stavu naprostého zmatku. Snažně prosíme Všemohoucího, aby je milostivě osvítil slávou Své Spravedlnosti a umožnil jim objevit to, co jim bude ve všech dobách a za všech okolností ku prospěchu.“ A znovu: „Nemůže být nižádných pochybností, že osvítil-li denice spravedlnosti, nyní zastíněná mračny útlaku, lidi svým světlem, tvář země se zcela změní.“

(43) *Pochválen budiž Bůh!*“ zase provolává ‘Abdu’l-Bahá, „Slunce spravedlnosti vyšlo nad obzorem Bahá’u’lláha. Neboť v Jeho Deskách byly položeny základy takové spravedlnosti, jakou si žádná mysl od počátku stvoření neuměla představit.“ „Klenba bytí,“ vysvětluje dále, „spocívá na sloupu spravedlnosti, a nikoli na sloupu odpuštění, a život lidstva závisí na spravedlnosti, a nikoli na odpuštění.“

(44) Není tudíž příliš divu, že si Autor Bahá’í Zjevení zvolil spojovat jméno a titul onoho Domu, který má být korunou slávy Jeho správních institucí, nikoli s odpuštěním, ale se spravedlností, že učinil spravedlnost jedinou základnou a trvalým základem Svého Největšího míru a že ji ve Svých Skrytých slovech prohlásil za „nejmilovanější ze všech věcí“ v Jeho očích. Mám pocit, že jsem nucen adresovat zvláště americkým věřícím tuto vroucí prosbu, aby ve svých srdcích zvažovali důsledky této mravní charakternosti a aby pozvedli srdcem,

duší a nekompromisně, individuálně i kolektivně, tuto vznešenou zástavu – zástavu, jíž je spravedlnost tak podstatným a významným prvkem.

(45) Co se týče cudného a svatého života, měl by se považovat za neméně podstatný faktor, který musí svým patřičným dílem přispět k posílení a oživení Bahá'í společnosti, a na němž musí následně záviset úspěch jakéhokoli Bahá'í plánu nebo projektu. V těchto dnech, kdy síly bezbožnosti oslabují morální strukturu a podemflají základy morálky jednotlivce, si musí povinnost cudnosti a svatosti vyžadovat vzrůstající pozornost amerických věřících jak coby fyzických osob, tak i jako odpovědných správců zájmů Bahá'u'lláhovy Víry. Musejí sehrát nápadnou a rozhodující úlohu při plnění takovéto povinnosti, jíž zvláštní okolnosti pramenící z nadměrného a vyčerpávajícího materialismu převládajícího nyní v jejich zemi udělují specifickou důležitost. Každý z nich, ať muž či žena, se musí v této hrozivé hodině, kdy světla náboženství pohasínají a omezení, která náboženství ukládá, jsou jedno po druhém odstraňována, na chvíli zastavit, aby zpytoval sebe sama, bedlivě prozkoumal své chování a s charakteristickým odhodláním povstal, aby očistil život svého společenství od každé stopy morální uvolněnosti, která může poskvřnit jméno či poškodit bezúhonnost tak svatě a drahocenné Víry.

(46) Cudný a svatý život se musí stát regulujícím principem chování a jednání všech Bahá'í věřících, jak v jejich společenských vztazích se členy svého vlastního společenství, tak i v jejich kontaktu se světem jako celkem. Musí krásnit a posilovat nepřetržité úsilí a záslužné snahy těch, jejichž záviděníhodnou pozicí je šířit Poselství a spravovat záležitosti Bahá'u'lláhovy Víry. Musí být podporován ve vši své nedotčenosti a důsledcích v každé fázi života těch, kteří plní řady stoupenců oné Víry, ať v jejich domovech, na cestách, v klubech, společnostech, při zábavách, na školách a univerzitách. Musí se mu přiznat zvláštní ohled při pořádání společenských aktivit každé Bahá'í letní školy a při jakékoli jiné příležitosti, při níž je organizován a pěstován život Bahá'í společenství. Musí být úzce a stále ztotožňován s posláním Bahá'í mládeže, ať už coby určité podstatné součásti v životě Bahá'í společenství, nebo jako faktoru budoucího rozvoje a orientace mládeže jejich vlastní země.

(47) Takový cudný a svatý život se svými důsledky skromnosti, čistoty, střídmosti, slušnosti a čistoty myšlenek neobnáší nic menšího než uplatňování umírněnosti ve všem, co se vztahuje k oblečení, jazyku, zábavám a všem uměleckým a literárním koníčkům. Žádá si každodenní bdělost při kontrole vlastních tělesných tužeb a zkažených sklonů. Volá po opuštění lehkovážného chování s jeho nadměrnou příchylností k malicherným a často nesprávně

zaměřeným rozkoším. Požaduje úplné zdržování se všech alkoholických nápojů, opia a podobných návykových drog. Odsuzuje prostituci v umění a literatuře, praktikování nudismu a nesezdaného soužití, nevěrnost v manželských vztazích a všechny druhy promiskuity, lehkomyšlných intimních vztahů a sexuálních neřestí. Nemůže tolerovat žádný kompromis s teoriemi, měřítky, návyky a výstřelky věku úpadku. Dynamickou silou svého příkladu naopak spíše usiluje o prokázání zhoubné povahy takových teorií, falešnosti takových měřítek, planosti takových nároků, zvrácenosti takových návyků a svatokrádežné povahy takových výstřelků.

(48) „*Při spravedlnosti Boží!*“ píše Bahá'u'lláh, „*Svět, jeho marnosti a jeho sláva a jakékoli potěšení, jež nabízí, jsou všechna v očích Boha tak nicotné jako popel a prach, ba ještě opovrženější. Kéž by to lidská srdce chápala. Veskrze se očistěte, ó lidé Bahá, od nečistot světa a ode všeho, co k němu přináleží. Sám Bůh je Mi svědkem! Pozemské věci vám nedobře sluší. Ponechte je takovým, již po nich snad touží, a upněte oči na tento nejsvětější a oslnivý Zjev.*“ „*Ó Mí milovaní!*“ nabádá takto Svě následovníky, „*Nedovolte, aby lem Mého posvátného šatu zneuctily a potřísnily věci tohoto světa a neřid'te se nutkáním svých zlovolných a nečistých žádostí.*“ A opět: „*Ó vy milovaní jednoho pravého Boha! Povzňte se nad těsná doupata svých zlovolných a nečistých žádostí a vkročte do širé nesmírnosti říše Boží a přebývejte na lukách svatosti a odpoutání, aby vůně vašich skutků vedla celé lidstvo k oceánu nehynoucí slávy Boží.*“ „*Oprostěte se,*“ přikazuje jim takto, „*ode všeho připoutání k tomuto světu a jeho marnostem. Strážte se k nim přiblížit, neboť vás ponoukají, abyste kráčeli podle svých vlastních chťičů a žádostivých tužeb a brání vám vstoupit na přímou a slavnou Stezku.*“ „*Vystříhejte se všech druhů hříšnosti,*“ je Jeho přikázání, „*neboť tyto věci vám zapovídá Kniha, již se nedotkl žádný, kromě těch, z nichž Bůh smyl všechny poskvrny viny a jež započítal k očištěným.*“ „*Bude vyzvednut lidský rod,*“ je Jeho písemný příslib, „*nesrovnatelný svým charakterem, který si nohama odpoutání podrobí všechny, kdo jsou v nebi a na zemi, a ovine rukávem svatosti vše, co bylo stvořeno z vody a jílu.*“ „*Dovolí-li se, aby civilizace, tak často vychvalovaná učenými představiteli umění a nauk,*“ je Jeho závažné varování, „*přesáhla meze střídmosti, přinese lidem veliké zlo... Přivede-li se do krajnosti, ukáže se civilizace stejně plodným zdrojem zla, jako byla zdrojem dobra tehdy, byla-li držena v mezích střídmosti.*“ „*On si z celého světa vyvolil srdce Svých služebníků,*“ vysvětluje, „*a každé z nich učinil stolcem pro zjevení Svě slávy. Posvěťte je tedy od veškerého poskvrnění, aby se do nich mohly vrýt věci, pro něž byla stvořena. Toto jest vskutku známka štědré přízně Boží.*“ „*Rci,*“ prohlašuje, „*mezi lid Bahá není počítán ten, kdo se řídí svými světskými*

tužbami či ulpívá svým srdcem na pozemských věcech. Mým pravým následovníkem je ten, který, vkročil-li do údolí ryzího zlata, projde jím přímo a odpoutaně jako oblaka a neotočí se zpět, ani se na okamžik nezastaví. Takový člověk je bezpochyby ze Mne. Z jeho roucha může Shromáždění na výsostech vdechovat vůni svatosti.... A kdyby se setkal s nejkrásnější a nejpůvabnější z žen, nepocítí, že by jeho srdce sváděl nejmenší stín žádosti po její kráse. Takový člověk je vskutku stvořením neposkrvněné cudnosti. Tak vás poučuje Pero Dávného z Dnů, jak mu kázal váš Pán, Všemohoucí, Nadevše Štědrý.“ „Ti, kteří se řídí svými chytčí a zkaženými sklony,“ je opět další varování, „chybili a promrhali své snahy. Náleží vskutku ke ztracencům.“ „Lidem Bahá,“ též napsal, „náleží zemřít pro svět a vše, co je v něm a natolik se odpoutat se ode všeho pozemského, aby obyvatelé Ráje mohli z jejich šatu vdechovat lahodnou vůni svatosti... Ti, kteří poskvřňují čisté jméno Věci Boží následováním věcí tělesných, jsou ve zjevném omylu!“ „Čistota a cudnost,“ obzvláště nabádá, „byly a stále jsou největšími ozdobami služebnic Božích. Bůh je Mi svědkem! Jas světla cudnosti zalévá svým osvícením světy ducha a její vůně vane dokonce až do Nejvznešenějšího Ráje.“ „Bůh,“ ujišťuje znovu, „vpravdě učinil cudnost korunou hlav Svých služebnic. Veliké je požehnání oné služebnice, která dosáhla tohoto velkého postavení.“ „Vpravdě jsme v Naší Knize,“ je Jeho ujištění, „nařídili nemalou a štědrou odměnu pro kohokoli, kdo se odvrátí od hříšnosti a povede cudný a zbožný život. On je, v pravdě, Veliký Dárce, Nadevše Štědrý.“ „Tíhu všech pohrom jsme nesli proto,“ dosvědčuje, „abychom vás posvětili nade všechnu pozemskou zkaženost, a vy jste přesto lhostejní... Vpravdě vidíme vaše činy. Ucítíme-li z nich lahodnou vůni čistoty a svatosti, zcela určitě vám požehnáme. Pak na vás jazyky obyvatel Ráje zapějí chválu a budou velebit vaše jména mezi těmi, kdož se přiblížili k Bohu.“

(49) „Pití vína,“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „je podle textu Nejsvětější Knihy zakázáno, neboť je příčinou chronických nemocí, oslabuje nervy a sžírá mysl.“ „Pijte, ó služebnice Boží,“ potvrzuje Samotný Bahá’u’lláh, „Mystické Víno z poháru Mých slov. Odvrhněte pak od sebe to, co se vašim myslím přičítá, neboť vám to bylo zakázáno v Jeho Deskách a Písmech. Strážte se zaprodat Řeku, jež je vskutku životem, za to, co si duše těch, kdož mají čistá srdce, oškliví. Buďte opojeni vínem lásky Boží, a ne tím, co umrtvuje vaši mysl, ó vy, kdož Ho zbožně uctíváte! To bylo vpravdě zakázáno každému věřícímu, ať muži či ženě. Takto se slunce Mého přikázání zaskvělo nad obzorem Mé promluvy, aby se mohlo dostat osvícení služebnicím, jež ve Mě věří.“

(50) Musí se však pamatovat na to, že uplatňování tak vysokého měřítko morálního chování se nemá spojovat či plést s jakoukoli formou askeze či nadměrného a bigotního puritánství. Měřítko hlávané Bahá'u'lláhem se za žádných okolností nesnaží upírat komukoli legitimní právo a výsadu čerpat nejhojnější prospěch a užitek z mnohačetných radostí, krás a rozkoší, jimiž Všemilující Stvořitel svět tak hojně obohatil. „*Přeje-li si člověk,*“ ujišťuje nás znovu Samotný Bahá'u'lláh, „*ozdobit se okrasami země, oblékat si její šat či užívat prospěšných věcí, jež může dát, nemůže ho stihnout žádná újma, pokud nedovolí, aby naprosto nic nevstoupilo mezi něj a Boha, vždyť Bůh určil všechny dobré věci, ať stvořené v nebesích či na zemi, pro ty ze Svých služebníků, kteří v Něj skutečně věří. Jezte, ó lidé, z dobrých věcí, které vám Bůh dovolil a nepřipravujte se o Jeho úžasné dary. Jemu vzdávejte své díky a chválu a buďte z těch, kdož jsou opravdu vděční.*“

(51) Co se týče rasových předsudků, jejichž rez po bezmála století rozežírání tkanivo a útočí na celou sociální strukturu americké společnosti, měly by se považovat za nejdůležitější a nejobtížnější problém, jemuž Bahá'í společenství v současné fázi své evoluce čelí. Nepřetržité snahy, po nichž tento nanejvýš důležitý problém volá, oběti, které si musí vynucovat, péči a ostražitost, jež požaduje, morální odvalu a chrabrost, kterých si žádá, takt a soucítění, které nutně vyvolává, udělují tomuto problému, od jehož uspokojivého vyřešení jsou američtí věřící dosud vzdáleni, naléhavost a důležitost, které nelze dostatečně ocenit. Bílí a černí, vysoko i nízko postavení, mladí i staří, ať přijali Víru nedávno či nikoli, všichni, kteří se s Vírou ztotožňují, se musí každý podle svých schopností, zkušeností a možností podílet a poskytnout svou pomoc při realizaci společného úkolu plnění pokynů, uskutečňování nadějí a následování příkladu 'Abdu'l-Baháa. Žádná rasa nemá právo, ani nemůže svědomitě tvrdit, ať má tmavou barvu pleti či nikoli, že jí lze pokládat za zproštěnou takové povinnosti, že takové naděje proměnila ve skutek nebo věrně následovala takového příkladu. Stále zbývá nezdolána dlouhá a trnitá cesta posetá nástrahami jak pro bílé, tak i pro černé zastánce vykupující Bahá'u'lláhovy Víry. Na vzdálenosti, kterou zdolají, a na způsobu, jakým po oné cestě putují, musí záviset, v míře, kterou si jen málokterí z nich dovedou představit, působení oněch nehmatatelných vlivů, které jsou tak neodmyslitelné pro duchovní triumf amerických věřících a materiální úspěch jejich nově započatých projektů.

(52) Necht' si nebojácně a odhodlaně připomenou příklad a chování 'Abdu'l-Baháa, když pobýval v jejich středu. Necht' si vzpomenou na Jeho odvahu, Jeho nefalšovanou lásku, Jeho neformální přátelství, které nečiní mezi nikým žádné rozdíly, na Jeho opovrhování kritikou a

necht' k ní, kterou mírnil Svým taktem a moudrostí. Necht' si oživí a navždy zachovají vzpomínku na ony nezapomenutelné a historické epizody a události, při nichž tak nápadně prokazoval Svůj pronikavý smysl pro spravedlnost, Svůj nenucený soucit s utlačovanými, Svůj stálý a trvalý smysl pro jednotu lidského rodu, Svou překypující lásku k jeho příslušníkům a Svou nespokojenost s těmi, kteří se opovážili opovrhovat Jeho přáními, vysmívat se Jeho metodám, zpochybňovat Jeho zásady či snižovat účinnost Jeho skutků.

(53) Diskriminovat jakoukoli rasu z toho důvodu, že je sociálně zaostalá, politicky nezralá a početně v menšině, je křiklavým porušením ducha, který oživuje Bahá'u'lláhovu Víru. Vědomí jakéhokoli rozdělování či rozštěpování v řadách Víry je cizí jejímu samotnému záměru, zásadám a ideálům. Jakmile jednou její členové plně uznají nárok jejího Autora a ztotožněním se s jejím Správním řádem bez výhrad přijmou zásady a zákony ztělesněné v jejím učení, musí dojít k automatickému zahlazení jakékoli rozlišování na základě třídy, vyznání či barvy pleti a nesmí se nikdy připustit, aby se znovu pod jakoukoli záminkou a za jakkoli velkého tlaku událostí nebo veřejného mínění prosadilo. Má-li se vůbec nějaká diskriminace tolerovat, měla by to být diskriminace nikoli proti, ale spíše ve prospěch menšiny, ať je rasová či jiná. Na rozdíl od národů a lidí na Zemi, ať přináležejí k Východu nebo Západu, ať jsou demokratické či autoritářské, komunistické či kapitalistické, ať patří ke Starému světu nebo k Novému, které buď ignorují, utlačují nebo vyhlazují rasové, náboženské nebo politické menšiny ve sféře své jurisdikce, by mělo každé organizované společenství dobrovolně se hlásící pod Bahá'u'lláhovu zástavu pociťovat, že je jeho první a nevyhnutelnou povinností pečovat, povzbuzovat a ochraňovat každou menšinu náležející k jakékoli víře, rase, třídě nebo národu v rámci daného společenství. Tak velkolepá a životně důležitá je tato zásada, že nastanou-li takové okolnosti, že byl při volbách získán rovný počet hlasů, nebo že způsobilost k zastávání jakéhokoli úřadu je mezi členy rozličných ras, věrovyznání nebo národností v rámci daného společenství, rovnoměrně rozložena, měla by se přednost bez váhání přiznat straně zastupující menšinu, a to ze žádného jiného důvodu vyjma její stimulace, povzbuzení a poskytnutí příležitosti k rozvíjení zájmů společenství. Ve světle tohoto principu a majíce na mysli naprostou žádoucnost toho, aby se menšinové složky účastnily na vedení Bahá'í činnosti a sdílely odpovědnost, by mělo být povinností každého Bahá'í společenství uspořádat své záležitosti takovým způsobem, aby v případech, kdy jsou jednotlivci náležející k rozličným menšinovým složkám v jeho rámci, již dostatečně kvalifikováni a splňují nezbytné požadavky, by mělo být v Bahá'í zastupitelských institucích, ať to jsou rady, konventy, konference či výbory, zastoupeno co možná nejvíce těchto

rozličných složek, ať se týkají rasy či něčeho jiného. Přijetí takového vývojového trendu a věrné přilnutí k němu nebude pro tyto složky, jež jsou početně malé a nepřiměřeně zastoupené, představovat pouze zdroj inspirace a povzbuzení, ale prokáže vnějšímu světu univerzalitu a reprezentativní povahu Bahá'u'lláhovy Víry a oproštění Jeho následovníků od poskvrny oněch předsudků, které už v domácích záležitostech, jakož i v zahraničních vztazích různých národů napáchaly takovou spoušť.

(54) Oproštění se od rasových předsudků v jakékoli z jejich podob by mělo být právě v takovéto době, kdy se stále větší část lidského rodu stává obětí jejich pustošivé divokosti, přijato za heslo celého uskupení amerických věřících, ať sídlí v jakémkoli státě, ať se pohybují v jakýchkoli kruzích, ať mají jakýkoli věk, tradice, záliby a zvyky. Mělo by se důsledně projevat v každém aspektu jejich činnosti a života, ať v Bahá'í společenství nebo mimo ně, na veřejnosti nebo v soukromí, formálně stejně jako neformálně, individuálně stejně jako v jejich oficiálním postavení organizovaných skupin, výborů a rad. Mělo by se uvážlivě pěstovat prostřednictvím rozmanitých a každodenních příležitostí, které se naskytnou, byť by byly sebebezvýznamnější, ať v jejich domovech, v jejich podnikových kancelářích, na školách a vyšších středních školách, na společenských večírcích a na dětských hřištích, na Bahá'í setkáních, konferencích, konventech, letních školách a Radách. Úplně především by se mělo stát základní myšlenkou programové linie onoho vznešeného orgánu, který musí ve své funkci národního zástupce, vedoucího a koordinátora záležitostí společenství udávat příklad a napomáhat při uplatňování tohoto nanejvýš důležitého principu v životě a činnostech těch, jejichž zájmy zaštiťuje a zastupuje.

(55) „*Ó soudní lidé!*“ napsal Bahá'u'lláh, „*Vpravdě, slova, která sestoupila z nebe Vůle Boží, jsou pro svět zdrojem jednoty a souladu. Zavřete své oči před rozdíly rasy a přivítejte všechny světlem jednoty.*“ „*Přejeme si jen dobro světa a štěstí národů,*“ prohlašuje On, „*...aby se všechny národy sjednotily ve víře a všichni lidé byli jako bratři; aby se mezi syny lidí posílila citová pouta a jednota; aby rozmanitost náboženství skončila a odstranily se rasové spory.*“ „*Bahá'u'lláh pravil,*“ píše 'Abdu'l-Bahá, „*že rozličné rasy tvořící lidstvo dodávají celku smíšenou harmonii a barvitou krásu. Nechť se tudíž všichni druží v této veliké lidské zahradě stejně jako květiny rostou a ladí dohromady jedna těsně vedle druhé bez neshod či nesouladu mezi nimi.*“ „*Bahá'u'lláh,*“ 'Abdu'l-Bahá dále pravil, „*jednou přirovnal lidi tmavé barvy pleti k černé zřítelnici oka obklopené bělmem. V této černé zřítelnici je vidět odraz toho, co je před ní, a skrze ni vyzařuje světlo ducha.*“

(56) „*Bůh*,“ prohlašuje Samotný ‘Abdu’l-Bahá, „*nečiní žádné rozdíly mezi bílými a černými. Jsou-li srdce čistá, On přijímá oboje. Bůh nečiní mezi osobami kvůli barvě pleti nebo rase žádné rozdíly. On přijímá všechny barvy, ať je bílá, černá nebo žlutá. Vzhledem k tomu, že byli všichni stvořeni k obrazu Božímu, musíme se přimět k tomu, abychom si uvědomili, že všichni ztělesňují boží schopnosti.*“ „*Podle mínění Boha*,“ prohlašuje On, „*jsou si všichni lidé rovni. V říši Jeho spravedlnosti a nestrannosti není žádného rozlišování ani se nedává přednost jakékoli duši.*“ „*Bůh nevytvořil tato rozdělování*,“ ujišťuje, „*původcem těchto dělení je sám člověk. Poněvadž jsou tedy proti plánu a záměru Boha, jsou nesprávná a existují pouze v našich představách.*“ „*Podle mínění Boha*,“ opět ujišťuje, „*neexistují žádné odlišnosti v barvě pleti; všichni jsou jedni a titíž v barvě a kráse služebnictví Jemu. Barva není důležitá; nadevše důležité je srdce. Nezáleží na tom, jaké má snad někdo vnější vzezření, je-li srdce uvnitř čisté a neposkvrněné. Bůh nehledí na rozdíly v zabarvení a pleti. On se dívá na srdce. Tomu, jehož morálka a ctnosti jsou chvályhodné, se dává v přítomnosti Boha přednost; ten, který je oddán Království, je nejvíce milován. V říši zrození a stvoření má otázka barvy tu nejmenší důležitost.*“ „*V celé živočišné říši*,“ vysvětluje, „*nenacházíme tvory, kteří by se kvůli zabarvení jeden druhého stranili. Tito tvorové uznávají jednotu druhu a jedinstvo rodu. Nenacházíme-li v království nižší inteligence a rozumu rozlišování kvůli vnějšímu zabarvení, jak ho lze tedy ospravedlnit mezi lidskými bytostmi, zvláště když víme, že všichni pocházejí ze stejného zdroje a přináležejí ke stejné rodině? V původu a záměru stvoření je lidstvo jediné. Rozlišování ras a barvy pleti vyvstalo později.*“ „*Člověk je obdařen vyšší schopností uvažování a schopností chápání*,“ vysvětluje dále, „*je projevem božích darů. Mají snad rasové ideje zvítězit a zastínit tvořivý záměr jednoty v jeho říši?*“ „*Jedna z důležitých otázek*,“ významně poznamenává, „*kteří ovlivňují jednotu a solidaritu lidstva, je přátelství a rovnoprávnost bílé a barevné rasy. Mezi těmito dvěma rasami existují určité prvky shody i prvky odlišnosti, což zaručuje spravedlivé a vzájemné ohledy. Shodných prvků je mnoho...* V této zemi, Spojených státech amerických, je vlastenectví společné oběma rasám; všichni mají stejná práva na občanství, hovoří jedním jazykem, přijímají požehnání stejné civilizace a řídí se příkazy stejného náboženství. Mezi oběma rasami ve skutečnosti existují četné prvky partnerství a shody, kdežto jediným prvkem odlišnosti je prvek barvy. Má se snad dovolit, aby vás tento, nejmenší ze všech rozdílů, od sebe jako rasy a jednotlivce odděloval?“ „*Tato různorodost forem a zabarvení*,“ zdůrazňuje, „*kteří se projevuje ve všech říších, existuje v souladu s tvořivou Moudrostí a má boží záměr.*“ „*Rozmanitost v lidské rodině*,“ tvrdí, „*by měla být příčinou lásky a souladu, jako je tomu v hudbě, kde spolu mnoho rozdílných not ladí při vytváření dokonalého souzvuku.*“ „*Potkáte-li*,“ je Jeho nabádání, „*lidi, kteří jsou jiné rasy*

a mají odlišnou barvu pleti nežli vy, nebuďte z těch, kteří k nim pojmají nedůvěru a nestahujte se do své ulity konvenčnosti, ale spíše mějte radost a prokazujte jim laskavost.“

„Ve světě bytí,“ dosvědčuje, *„je požehnáno to setkání, kdy se příslušníci bílé a tmavé rasy spolu setkávají s nekonečnou duchovní láskou a nebeskou harmonií. Až k takovým setkáním dojde a jejich účastníci se budou spolu stýkat s dokonalou láskou, jednotou a laskavostí, budou je andělé Království chválit a Bahá'u'lláhova Krása je osloví: „Jste požehnáni! Jste požehnáni!“* „Až dojde k setkání těchto dvou ras,“ podobně potvrzuje, *„stane se ono shromáždění magnetem Zástupu na výsostech a obklopí jej utvrzení Požehnané Krásy.“*

„Upřímně se snažte,“ opět nabádá obě rasy, *„a vynaložte největší úsilí k uskutečnění tohoto přátelství a stmelení tohoto pouta bratrství mezi vámi. Takového úspěchu nelze dosáhnout bez vůle a úsilí každé z obou stran, z jedné strany projevy vděčnosti a ocenění; z druhé strany laskavostí a uznáním rovnoprávnosti. Každý by se měl snažit rozvíjet a pomáhat druhému ke vzájemnému pokroku...Budete mezi sebou pěstovat lásku a jednotu, a tím přivodíte jednotu lidstva. Neboť dosažení jednoty mezi lidmi barevné pleti a bílými lidmi zajistí světový mír.“*

„Doufám,“ oslovuje takto příslušníky bílé rasy, *„že zařídíte, aby se z utlačované rasy stala slavná rasa, aby se přidružila k bílé rase, aby sloužila světu člověka s nejzazší upřímností, věrností, láskou a čistotou. Tuto opozici, nepřátelství a předsudky mezi bílou rasou a lidmi barevné pleti nelze vyhladit jinak než skrze víru, ujištění a učení Požehnané Krásy.“* „Tato otázka sjednocení bělochů a černochů je velmi důležitá,“ varuje, *„neboť nedojde-li k jeho uskutečnění, vyvstanou zakrátko velké těžkosti a budou následovat škodlivé důsledky.“*

„Zůstane-li tato záležitost beze změny,“ zní ještě další varování, *„nepřátelství se bude den za dnem zvyšovat, a konečným důsledkem bude utrpení a může dojít ke krveprolití.“*

(57) Od obou ras se vyžaduje obrovské úsilí, mají-li jejich názory, způsoby a chování v tomto potměšilém věku odrážet ducha a učení Bahá'u'lláhovy Víry. Až jednou provždy odvrhnou mylnou doktrínu rasové nadřazenosti se všemi jejími doprovodnými společenskými zlořády, zmatkem a utrpením a až uvítají a povzbudí vzájemné míšení ras a až budou strhávat bariéry, které je nyní oddělují, měli by se všichni dnem i nocí snažit naplňovat své konkrétní povinnosti v tomto společném úkolu, s nímž se musejí tak naléhavě vypořádat. Ať si v okamžiku, kdy se každý z nich bude pokoušet přispívat svým dílem k vyřešení tohoto spletilého problému, připomenou 'Abdu'l-Baháova varování a v duchu si představí, zatím co je ještě čas, strašlivé důsledky, které nutně vyvstanou, pokud nebude tato obtížná a nešťastná situace, jíž celý americký národ čelí, s konečnou platností napravena.

(58) Necht' běloši vyvinou tu největší snahu v odhodlání přispět svým dílem k vyřešení tohoto problému, opustit jednou pro vždy svůj obvykle utkvělý a občas podvědomý pocit nadřazenosti, napravit svůj sklon projevovat příslušníkům druhé rasy blahosklonný postoj, přesvědčit je prostřednictvím svého důvěrného, spontánního a neformálního setkávání se s nimi o nefalšovanosti svého přátelství a upřímnosti svých záměrů a krotit svou nedůtklivost s jakýmkoli nedostatkem přístupnosti ze strany lidu, který tak dlouho dostával tolik žalostných a pomalu se hojících ran. Necht' černoši prostřednictvím tomu odpovídajícího úsilí ze své strany prokazují všemi prostředky ve své moci vřelost své odezvy, připravenost zapomenout na minulost a svou schopnost smazat všechny stopy podezřívavosti, která může stále setrvávat v jejich srdcích a myslích. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že vyřešení tak ohromného problému je záležitostí, která se výhradně týká těch druhých. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že lze takový problém vyřešit snadno či okamžitě. Necht' si ani jedna ze stran nemyslí, že může sebejistě čekat na vyřešení tohoto problému, až se síly stojící mimo sféru její Víry chopí iniciativy a vytvoří příznivé podmínky. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že se čemukoli jinému nežli nefalšované lásce, nejzazší trpělivosti, opravdové pokoře, naprostému taktu, rozumné iniciativě, zralé moudrosti a záměrné a trvalé snaze v duchu modlitby může podařit vymazat poskvrvnu, kterou toto očividné zlo zanechává na dobrém jménu jejich společné země. Necht' raději věří a jsou pevně přesvědčeni o tom, že na jejich vzájemném porozumění, jejich přátelství a trvalé spolupráci musí záviset, více než na jakékoli jiné síle či organizaci působící mimo okruh jejich Víry, odvrácení onoho nebezpečného směřování, jehož se 'Abdu'l-Bahá tak převelice obával a uskutečnění nadějí, které choval ohledně jejich společného přínosu k naplnění slavného osudu oné země.

(59) Draze milovaní přátelé! Charakternost chování, jež všemi svými projevy staví do nápadného protikladu podvodnost a korupci, kterými se vyznačuje politický život národa a stran a frakcí, z nichž se skládá; svatost a cudnost, které jsou v diametrálním rozporu s morální uvolněností a prostopášností, jež potřísňují charakter nikoli bezvýznamné části jeho občanů; přátelství mezi rasami zcela očištěné od prokletí rasových předsudků, které stigmatizují obrovskou většinu jeho lidu – to všechno jsou zbraně, kterými američtí věřící mohou a musí vládnout ve svém dvojím tažení, jímž je za prvé obrozovat niterný život svého vlastního společenství a za další útok na dlouhodobé společenské zlořády, které se zabydly v životě jejich národa. Zdokonalování těchto zbraní, moudré a účinné užívání každé z nich, je může více než rozvíjení jakéhokoli dílčího plánu nebo vymyšlení jakéhokoli speciálního projektu či nahromadění jakéhokoli množství hmotných prostředků připravit na dobu, až je

Ruka Osudu nasměřuje k tomu, aby napomáhali při vytváření a uvádění do života onoho Světového řádu, jenž se nyní líhne v nitru celosvětových správních institucí jejich Víry.

(60) Při vedení tohoto dvojího tažení se musí udatní válečníci zápasící ve jménu Bahá'u'lláha a za Jeho Věc nezbytně střetnout s tuhým odporem a utrpět mnoho překážek v postupu. Musejí počítat se svými vlastními nutkáními stejně jako se zuřivostí konzervativních sil, opozicí nezcizitelných zájmů a námitkami zkažené a o světská potěšení usilující generace, musí jim odhodlaně čelit a úplně je překonat. S rozšířením a zorganizováním svých obranných opatření k nadcházejícímu zápasu se proti nim mohou rozpoutat bouře urážek a výsměchu a kampaně odsuzování a zkreslování skutečnosti. Mohou brzy shledat, že je jejich Víra vystavena útoku, jejich motivy jsou nesprávně vykládány, jejich záměry hanobeny, jejich cíle se staly terčem posměchu, jejich instituce jsou chovány v opovržení, jejich vliv je znevažován, jejich autorita podkopávána a že z jejich Věci čas od času odejde několik jedinců, kteří buď nebudou schopni ocenit povahu jejich ideálů, nebo nebudou ochotni snášet plný nápor vršící se kritiky, kterou takovýto boj dozajista obnáší. „*Kvůli 'Abdu'l-Baháovi,*“ prorokoval milovaný Mistr, „*vás potká mnoho zkoušek. Postihnou vás těžkosti a bude vás sužovat utrpení.*“

(61) Necht' se však nepřemožitelná Bahá'u'lláhova armáda, která má na Západě, v jednom z jeho potencionálních bouřkových center, vybojovat pro Něho a v Jeho jménu jednu z nejprudších a nejslavnějších bitev, nebojí jakékoli kritiky, která bude proti ní vznášena. Necht' ji nezastraší jakékoli odsuzování, kterým se budou jazyky pomlouvačů snažit snižovat její záměry. Necht' neucouvne před hrozícím postupem sil fanaticismu, náboženské ortodoxie, korupce a předsudků, které se proti ní mohou spojit v jeden šik. Hlas kritiky je hlasem, který nepřímou posiluje proklamaci její Věci. Nepopularita neposlouží k ničemu jinému, než že postaví do ostřejšího světla kontrast mezi ní a jejími protivníky, zatímco vypovězení ze společnosti je samo o sobě magnetickou silou, jež musí nakonec získat do jejího tábora ty nejhalasnější a nejzaprísáhlejší lidi z řad jejích nepřátel. V zemi, kde se svádí největší bitvy Víry a kde žijí její nejnenasytnější nepřátelé, už v důsledku běhu událostí, pomalému, a přece trvalému pronikání jejích ideálů a naplňování jejích prorocství, nedochází pouze k odzbrojování a transformaci povahy několika jejích nejobávanějších nepřátel, nýbrž také k zajištění jejich neochvějně a bezvýhradně věrnosti jejím Zakladatelům. Tak úplnou transformaci, tak ohromující obrat v postojích lze uskutečnit pouze tehdy, je-li onen vyvolený

nositel, jemuž je určeno přinést Bahá'u'lláhovo Poselství k lačnicím a nepokojným masám bez pastýře, sám dokonale očištěn od oněch poskvrn, o jejichž odstranění usiluje.

(62) Vás tedy, mí nejmilovanější přátelé, si přeji přesvědčit nejenom o naléhavosti a závazné nutnosti vašeho svatého úkolu, ale též o nekonečných možnostech, které skýtá, aby se k takto vznešené úrovni povznesl nejenom život a aktivity vašeho vlastního společenství, ale též záměry a měřítko, kterými se řídí vztahy existující mezi lidem, k němuž náležíte. Jsem přesvědčen o tom, že se nevyděšení přetěžkou povahou tohoto úkolu, chopíte tak, jak se na vás patří, výzvy těchto časů, tak naplněných nebezpečím, tak plných zkaženosti, a přesto natolik kypících příslibem budoucnosti tak zářné, že žádný předešlý věk v letopisech lidstva se nemůže její slávě rovnat.

(63) Draze milovaní přátelé! Na počátku těchto stránek jsem se pokusil vyložit představu skvělých příležitostí stejně jako nesmírných povinností, kterým nyní v důsledku pronásledování doširoka rozvětvené Bahá'u'lláhovy Víry čelí společenství amerických věřících v tak kritické fázi Formativního období jejich Víry a v tak rozhodující epoše světových dějin. Dostatečně jsem se zaobíral povahou oné mise, které se toto společenství v důsledku hnací síly okolností bude muset v nepříliš vzdálené budoucnosti ujmout a uskutečnit ji. Vyslovil jsem varování, které, mám pocit, bude nezbytné k jasnějšímu chápání a lepšímu vykonávání úkolů, které před ním stojí. Vyložil jsem a zdůraznil, jak jen to bylo v mých silách, ony vznešené a dynamické vlastnosti, ona ušlechtilá měřítko, která, třebaž je jejich dosažení obtížné, nicméně představují zásadní požadavky úspěchu při plnění těchto úkolů. Domnívám se, že by se nyní mělo říci pár slov v souvislosti s materiálním aspektem jejich bezprostředního úkolu, na jehož dokončení ve stanoveném čase musí záviset nejenom rozvíjení následných fází Božího Plánu předvídaného 'Abdu'l-Baháem, ale i osvojování si těch schopností, které je učiní způsobilými vykonávat, až se čas naplní, povinnosti a závazky, kterých si bude vyžadovat ona větší mise, jejíž uskutečnění je jejich výsadou.

(64) Sedmiletý plán se svými dvěma stránkami výzdoby Chrámu a rozšíření aktivit učení Víry, které obklopí severoamerický i jihoamerický kontinent, nyní pokročil hluboko do svého druhého roku a ukazuje každému, kdo v posledních měsících sledoval jeho vývoj, znamení, která jsou nesmírně povzbudivá a jsou dobrým příslibem k dosažení jeho cílů během vymezeného času. Byla podniknuta většina postupných kroků určených k tomu, aby se usnadnila práce a obsáhla celá oblast činností, které je třeba provést v souvislosti s vnější výzdobou Chrámu. Do konečné fáze, jež se má vyznačovat triumfálním závěrem třicetiletého

počinu, se nakonec přece jen vstoupilo. Výchozí obchodní smlouva spojená s prvním a hlavním podlažím oné historické budovy byla podepsána. Byl zřízen Fond, jenž se pojí s milovaným jménem Největšího Svatého Listu. Nyní je zajištěno nepřerušované pokračování v tak chvályhodném počínu až do jeho samotného ukončení. Hluboce dojmavé vzpomínky na tu, jejíž srdce se tak převelice radovalo z toho, že je budována nadstavba tohoto posvátného Domu, natolik dodávají síly konečným snahám požadovaným k jejímu dokončení, že to rozptýlí jakékoli pochyby, které snad ještě dosud mohou v něčí mysli setrvávat ohledně způsobilosti jeho stavitelů důstojně završit svůj úkol.

(65) Nyní se musí zvážít ta stránka Plánu zabývající se učením Víry. Jeho výzev se musí dostát a jeho požadavky se musí studovat, zvažovat a plnit. Jakkoli úžasná a neodolatelná je krása prvního Mashriqu'l-Adhkáru Západu, jakkoli majestátní jsou jeho rozměry, jakkoli jedinečná je jeho architektura a jakkoli nedocenitelné jsou ideály a snahy, které symbolizuje, neměl by se v současné době pokládat za nic více než za nástroj k účinnější propagaci Věci a rozsáhlejšímu šíření jejího učení. V tomto ohledu by se na něj mělo nahlížet ve stejném světle jako na správní instituce Víry, které jsou určeny k tomu, aby sloužily jako prostředky k patřičnému rozšiřování jejich ideálů, zásad a pravd.

(66) Právě k požadavkům, které klade Sedmiletý plán na učení Víry, musí společenství amerických věřících napříště upřít svou pečlivou a trvalou pozornost. Celé společenství musí povstat jako jeden muž, aby je naplnilo. Učit Věc Boží, prohlašovat její pravdy, hájit její zájmy, prokazovat slovy stejně jako skutky její neodmyslitelnost, její sílu a univerzálnost by se nemělo v žádné době považovat za výlučnou starost či výhradní výsadu Bahá'í správních institucí, ať už Rad či výborů. Všichni se musí účastnit, jakkoli společensky nízký je jejich původ, jakkoli omezené jsou jejich zkušenosti, jakkoli skromné jsou jejich prostředky, jakkoli nedostatečné je jejich vzdělání, jakkoli tíživé jsou jejich starosti a záležitosti, jimiž se zabývají a jakkoli nepříznivé je prostředí, ve kterém žijí. „*Bůh*,“ neklamně zjevil Samotný Bahá'u'lláh, „*předepsal každému povinnost učit Jeho Věc.*“ „*Rci*,“ dále napsal, „*Učte Věc Boží, ó lidé Bahá, vždyť Bůh předepsal každému povinnost hlásat Jeho Poselství a považuje ji za ze všech skutků nejzáslušnější.*“

(67) Třebaže vysoké a vznešené postavení v řadách společenství uděluje svému držiteli určitá privilegia a výsady, ukládá mu bezpochyby odpovědnost, které se ve své povinnosti učit a propagovat Víru Boží nemůže se ctí vyhnout. Občas může, i když ne stále, vytvářet větší příležitosti a opatřovat lepší možnosti k šíření povědomí o této Věře a získávat podporovatele

jejích institucí. Nutně však s sebou za žádných okolností nenese moc uplatňovat větší vliv na smýšlení a srdce těch, jimž je Víra představována. Jak často – a rané dějiny Víry v zemi jejího zrodu o tom přinášejí mnoho nápadně jasných svědectví – ti nejnižší postavení přívrženci Víry, neškolení a naprosto nezkušení a bez jakéhokoliv postavení a v několika případech postrádající inteligenci, dokázali dosáhnout pro svou Věc takových vítězství, před nimiž blednou nejskvělejší úspěchy lidí učených, moudrých a zkušených.

(68) „Petr,“ dosvědčuje ‘Abdu’l-Bahá, *„též nebyl podle dějin církve s to sledovat posloupnost dní v týdnu. Kdykoli se rozhodl, že půjde rybařit, svázal si svou týdenní stravu do sedmi balíčků a každý den z nich jeden snědl, a když dospěl k sedmému, věděl, že nastal sabat, a načež jej světil.“* Byl-li Syn Člověka schopen vlít do tak zdánlivě neotesaného a bezmocného nástroje takovou sílu, která způsobila, řečeno Bahá’u’lláhovými slovy, že *„tajemství moudrosti a promluvy proudila z jeho úst“* a povýšit ho nad zbytek Svých učedníků a učinit ho způsobilým, aby se stal Jeho nástupcem a zakladatelem Jeho Církve, o kolik více může Otec, kterým je Bahá’u’lláh, dodat síly i tomu nejnepatrnějšímu a nejbezvýznamnějšímu ze Svých následovníků, aby k provedení Jeho záměru dosáhl takových divů, které zastíní největší úspěchy dokonce i prvního učedníka Ježíše Krista!

(69) „Báb,“ ‘Abdu’l-Bahá navíc napsal, *„pravil: ‚Kdyby maličký mravenec toužil v tento den vládnout takovou mocí, aby byl schopen odhalit ty nejzáhadnější a nejvíce zarážející úryvky Koránu, jeho přání bude bezpochyby splněno, protože tajemství věčné moci se rozechvívá v nejnižší existenci všech stvořených věcí.‘ Je-li tak bezmocný tvor nadán tak vytříbenou schopností, o kolik účinnější musí být síla uvolněná hojnými výlevy Bahá’u’lláhovy milosti!“*

(70) Pole je vskutku tak nezměrně rozlehlé, období tak kritické, Věc tak veliká, pracovníků tak málo, času tak málo, výsada tak nedocenitelná, že si žádný následovník Bahá’u’lláhovy Víry, hoden nést Jeho jméno, nemůže dovolit být jen chvilkové zaváhání. Tato z Boha zrozená Síla, neodolatelná ve své strhující moci, nezměrná ve své mohoucnosti, nepředvídatelná ve svém směru, tajemná ve svém působení a hrůzu budící svými projevy – Síla, jež se, jak napsal Báb, *„rozechvívá v nejnižší existenci všech stvořených věcí“* a která, podle Bahá’u’lláha, svým *„rozechvívajícím vlivem“* *„narušuje rovnováhu světa a rozvrací jeho spořádaný život“* – taková Síla působící jako dvoubřitý meč přímo před našima očima rozetíná na straně jedné starodávná pouta, která po staletí udržovala pohromadě tkanivo civilizované společnosti, a na straně druhé uvolňuje okovy, které až doposud svazují nezletilou a stále ještě neosvobozenou Bahá’u’lláhovu Víru. Američtí věřící nyní musí povstat

a plně a odvážně využít oněch netušených příležitostí, které se naskytly působením této Síly. „Svaté skutečnosti Shromáždění na výsostech,“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „*dychtí v tento den v Nejvznešenějším Ráji po návratu na tento svět, aby tak mohly přispět k vykonání nějaké služby prahu Krávy Abhá a povstat k prokázání svého služebnictví Jeho posvátnému Prahu.*“

(71) Svět potemnělý trvale skomírajícím světlem náboženství, obtížený výbušně napjatými silami zaslepeného a triumfálního nacionalismu; sežehnutý ohni nelítostného pronásledování, ať rasového či náboženského; ošálený falešnými teoriemi a doktrínami, jež hrozí zaujmout místo určené uctívání Boha a svěcení Jeho zákonů; ochablý nezkrotným a surovým materialismem; rozpadající se prostřednictvím rozežíravého účinku morálního a duchovního úpadku; lapený do smyček hospodářské anarchie a sporů – toť podívaná, která se naskytá lidským očím v důsledku pronikavých změn, které nyní tato převratná Síla, ocitající se zatím v počátečním stádiu svého působení, vyvolává v životě celé planety.

(72) Tak smutná a pohnutá podívaná, jakkoli matoucí musí být pro každého pozorovatele, jenž si není vědom Bahá’u’lláhových cílů, prorocství a příslibů, na hony vzdálena tomu, aby naplňovala srdce Jeho následovníků zděšením, nebo ochromovala jejich snahy, nemůže než neprohlubovat jejich víru a nepodněcovat jejich nadšenou dychtivost povstat a na obrovském poli, jež pro ně vytyčilo ‘Abdu’l-Baháovo pero, prokázat svou schopnost sehrát svou roli v usilovné práci na všeobecném vykoupení, které Bahá’u’lláh vyhlásil. Každého nástroje svého správního aparátu, který v průběhu několika let tak pracně vystavěli, se musí plně využít a podřídit ho cíli, pro nějž byl vytvořen. Chrámu, onomu hrdému ztělesnění tak vzácného ducha sebeobětování, se obdobně musí dát možnost, aby sehrál svou roli a přispěl svým dílem ke kampani učení Víry, jíž je určeno obsáhnout celou západní polokouli.

(73) Příležitostí, které představuje vřava současné doby s veškerým soužením, které vyvolává, obavami, které vzbuzuje, rozčarováním, které přináší, zmatkem, který vytváří, rozhořčením, které probouzí, vzpurností, kterou podněcuje, rozezlením, které plodí, duchem neklidného hledání, který vzbuzuje, se podobným způsobem musí využít za tím účelem, aby se do široka a do daleka roznesla povědomost o vykupující síle Bahá’u’lláhovy Víry a aby se získaly nové posily do stále se rozrůstající armády Jeho následovníků. Tak drahocenná příležitost, tak vzácná shoda příznivých okolností, se nemusí již nikdy opakovat. Pro americké věřící, předvoj zástupů Největšího Jména, nastal nyní čas, stanovený čas, aby prostřednictvím institucí a administrativních postupů k tomuto konkrétnímu účelu zkonstruovaného Správního řádu prohlásili svou schopnost a připravenost zachránit upadlou a těžce zkoušenou generaci,

kteřá se vzbouřila proti svému Bohu a nebrala Jeho varování na vědomí, a nabídnout jí dokonalé bezpečí, které mohou poskytnout pouze pevnosti jejich Víry.

(74) Kampaň učení Víry, která započala ve všech státech severoamerické republiky a Kanadského dominia, nabývá tudíž na důležitosti a je nadána naléhavostí, kterou nelze dostatečně docenit. Kampaň, kterou na její dráhu uvedly tvořivé síly uvolněné ‘Abdu’l-Baháovou Poslední vůlí a jež se žene západní polokoulí prostřednictvím hnací síly, jíž vytváří, se dle mého mínění musí uskutečňovat v souladu s určitými principy formulovanými k zajištění jejího účinného provádění a k uspíšení dosažení jejího cíle.

(75) Ti, kteří se takové kampaně účastní, ať v postavení organizátorů, nebo jako pracovníci, do jejichž péče bylo svěřeno vykonávání samotného úkolu, musí v rámci nezbytné přípravy k plnění svých povinností přistoupit k důkladnému obeznámení se s rozličnými aspekty dějin své Víry a učení, které obsahuje. Ve svém úsilí dosáhnout tohoto cíle musí sami svědomitě a velice pečlivě studovat literaturu své Víry, pohroužit se do jejího učení, osvojit si znalosti o jejích zákonech a principech, uvažovat o jejích varováních, zásadách a cílech, naučit se nazpaměť některá její nabádání a modlitby, osvojit si základy její správy a držet krok s jejími současnými záležitostmi a posledními vývojovými trendy. Musí se snažit o to, aby z ověřených a nezaujatých pramenů nabyli slušnou znalost dějin a zásad islámu, jež je zdrojem a prostředím, z něhož jejich Víra vzešla, a s úctou a s myslí zbavenou předpojatých myšlenek přistoupili ke studiu Koránu, který kromě svatých písem Bábí a Bahá’í Zjevení představuje jedinou Knihu, jíž lze považovat za absolutně autentickou Klenotnici Slova Božího. Musí věnovat zvláštní pozornost prozkoumání oněch institucí a okolností, které přímo souvisejí s původem a zrodem jejich Víry, s postavením, na něž vznesl nárok její Předchůdce a se zákony, jež zjevil její Autor.

(76) Dosáhli-li v uvedených základních bodech těchto předpokladů úspěchu na poli učení Víry, musí se pokaždé, když budou uvažovat o realizaci jakékoli konkrétní mise do zemí Latinské Ameriky, snažit o to, aby nabyli, kdykoli to bude proveditelné, určité pokročilejší znalosti jazyků, kterými obyvatelé oněch zemí hovoří a vědomostí o jejich obyčejích, zvycích a názorech. „*Učitelé, kteří půjdou do těchto oblastí,*“ napsal ‘Abdu’l-Bahá, když v jedné z Desek Božího plánu odkazoval na středoamerické republiky, „*musí být obeznámeni se španělským jazykem.*“ „*Skupina, která hovoří jejich jazyky...*“ napsal v jiné Desce, „*musí obrátit své tváře ke třem velkým ostrovním uskupením Tichého oceánu a procestovat je.*“ „*Učitelé, kteří cestují do různých stran,*“ prohlašuje dále, „*musí znát jazyk země, do níž*

přicházejí. Například člověk dobře zvládnutý v japonském jazyce může cestovat do Japonska, nebo člověk znalý čínského jazyka si pospíší do Číny a tak dále.“

(77) Žádný účastník této mezi-americké kampaně učení Víry se nesmí domnívat, že právo iniciovat jakoukoli konkrétní aktivitu spojenou s touto prací musí výhradně spočívat na oněch orgánech, ať to jsou Rady nebo výbory, jejichž zvláštním zájmem je podporovat a usnadňovat dosažení tohoto životně důležitého cíle Sedmiletého plánu. Je závaznou povinností každého amerického věřícího, coby spolehlivého důvěrníka ‘Abdu’l-Baháova Božího plánu, aby v mezích stanovených správnými principy Víry inicioval, prosazoval a podporoval jakoukoli činnost, o níž se domnívá, že jí je schopen pro rozvoj Plánu vykonat. Hrozivá situace ve světě ani jakékoli ohledy na nedostatek hmotných zdrojů, intelektuálních schopností, znalostí nebo zkušeností – ať jsou jakkoli žádoucí – by neměla žádného případného učitele-průkopníka zastrašit před tím, aby samostatně povstal a aby uvedl do pohybu síly, o nichž nás ‘Abdu’l-Bahá opakovaně ujišťoval, že pokud se tyto síly jednou uvolní, jako magnet přitáhnou příslibem a neselehávající Bahá’u’lláhovu pomoc. Ať nečeká na žádné pokyny ani neočekává žádné zvláštní povzbuzování od zvolených zástupců svého společenství, ať ho ani nezastraší žádné překážky, které mu jeho příbuzní či spoluobčané hodlají stavět do cesty a ať ani nedbá výtek svých kritiků či nepřátel. „*Buďte*,“ je Bahá’u’lláhova rada každému potencionálnímu učiteli Jeho Věci, „*při roznášení Poselství Toho, jenž dal rozbřesknout se úsvitu Božího vedení, nespoutaní jako vítr. Považte, jak vítr, věren tomu, co stanovil Bůh, vane do všech krajů Země, ať jsou osídlené či pusté. Pohled na opuštěnost či známky blahobytu mu nezpůsobí bolest, ani jej nepotěší. Vane všemi směry, jak mu káže jeho Stvořitel.*“ „*A až se odhodlá opustit domov pro Věc svého Pána,*“ zjevil Bahá’u’lláh v dalším úryvku, v němž odkazoval na takového učitele, „*necht’ jako nejlepší zaopatření na cestu vloží celou svou důvěru v Boha a oděje se šatem ctnosti...Zahoří-li ohněm Jeho lásky, zřekne-li se všech stvořených věcí, zažehnou jím pronášená slova ty, kdož Mu naslouchají.*“

(78) Odhodlá-li se nějaký věřící ze své vlastní iniciativy povstat a odpovědět na výzvu k učení Víry, nezkrusem jakýmikoli překážkami, které mu může přítel i nepřítel, nevědomky či úmyslně, postavit do cesty, necht’ pečlivě zvažuje každý způsob přístupu, který může využít ve svých osobních pokusech o upoutání pozornosti, udržení zájmu a prohloubení víry těch, které se snaží přivést do ovčince své Víry. Necht’ prozkoumá možnosti, jež mu nabízejí konkrétní okolnosti, ve kterých žije, ať zhodnotí jejich přednosti a inteligentně a systematicky přistoupí k tomu, aby je využil k dosažení cíle, jež má na mysli. Ať se též pokusí vymyslet

takové metody, jako jsou například styky s kluby, výstavami a společnostmi, přednášky na témata, jež jsou spřízněna s učením a ideály jeho Věci jako např. abstinence, morálka, společenský blahobyt, náboženská a rasová tolerance, hospodářská spolupráce, islám a náboženská komparatistika či účast na činnosti společenských, kulturních, humanitárních, charitativních a vzdělávacích organizací a iniciativ, které mu, při zajištění nedotčenosti své Víry, otevřou obrovské množství způsobů a prostředků, kterak může postupně získávat sympatie, podporu a nakonec i prohlášení Víry u těch, s nimiž přichází do styku. Ať má při uzavírání těchto styků na paměti nároky, které na něho jeho Víra neustále vznáší, aby hájil její důstojnost a postavení, aby chránil neporušenost jejích zákonů a zásad, aby prokazoval její všeobjímající charakter a univerzálnost a aby nebojácně obhajoval její mnohačetné a životně důležité zájmy. Nechť zváží stupeň vnímavosti svého posluchače a sám se rozhodne o vhodnosti přímé či nepřímé metody učení Víry, kterou by dal hledajícímu znát zásadní důležitost Božího Poselství a přesvědčil ho, aby se rozhodl sdílet osud s těmi, kteří ho již přijali. Ať si vzpomene na příklad, který udal 'Abdu'l-Bahá a na Jeho neustálé nabádání, aby hledajícího zahrnoval takovou laskavostí a aby byl do takové míry příkladem ducha učení, které do něj doufá vštěpovat, že bude tento příjemce spontánně nucen se ztotožnit s Věcí, jež takové učení ztělesňuje. Nechť se na počátku zdrží toho, aby u hledajícího trval na takových zákonech a předpisech, které by mohly na jeho nově probuzenou víru působit jako příliš neúnosná zátěž, a ať se snaží o něj trpělivě, taktně, a přesto odhodlaně pečovat, dokud nedosáhne plné dospělosti a ať mu pomůže, aby prohlásil své bezvýhradné přijetí všeho, co stanovil Bahá'u'lláh. Sotvaže je tohoto stádia dosaženo, nechť ho představí uskupení svých spoluvěřících a nechť se snaží o to, aby měl díky stálému přátelení se a aktivní účasti na místních aktivitách svého společenství možnost přispět svým dílem k obohacování jeho života, podpoře při plnění jeho úkolů, upevnění jeho zájmů a koordinaci jeho aktivit s aktivitami jeho sesterských společenství. Nechť není spokojen, dokud nenaplní své duchovní dítě tak obrovskou touhu, která by ho dohnala k tomu, aby následně samostatně povstal a zasvěcoval své síly kříšení dalších duší a zachovávání zákonů a zásad stanovených jeho nově přijatou Vírou.

(79) Nechť mají všichni účastníci celokontinentální kampaně zahájené americkými věřícími, zvláště pak ti, kteří se věnují průkopnické práci na panenských územích, na paměti nezbytnost těsného a trvalého styku s oněmi odpovědnými orgány vytvořenými k tomu, aby řídily, koordinovaly a usnadňovaly aktivity učení Víry celého společenství. Ať už jde o orgán jejich zvolených národních zástupců nebo jeho hlavní pomocnou instituci, Národní výbor pro učení

Víry, nebo jeho podpůrné orgány, regionální výbory pro učení Víry nebo Místní duchovní rady a jejich příslušné výbory pro učení Víry, měli by ti, kteří tvrdě pracují za účelem rozšíření Bahá'u'lláhovy Věci, zajišťovat hladké a urychlené fungování aparátu učení Víry v rámci jejich Správního řádu, a to pomocí trvalé vzájemné výměny myšlenek prostřednictvím dopisů, oběžníků, zpráv, bulletinů a dalších komunikačních prostředků s těmito vytvořenými nástroji určenými k propagaci Víry. Plně se tak dá vyhnout zmatkům, prodlevám, zdvojování úsilí a mrhání energií, a mohutná povodeň Bahá'u'lláhovy milosti, která hojně a bez nejmenších překážek plyne těmito hlavními řečišti, natolik zaplaví lidská srdce a duše, že jim umožní, aby vydaly úrodu, kterou 'Abdu'l-Bahá opakovaně předpovídal.

(80) Každý účastník tohoto spojeného úsilí, jež nemá v análech amerického Bahá'í společenství obdoby, má duchovní povinnost, aby učinil z mandátu učení Víry, jenž je pro všechny tak naprosto závazný, všeprostupující záležitost svého života. Ve všech svých každodenních činnostech a stycích, na všech svých cestách, ať obchodních nebo jiných, o prázdninách a na výletech a při jakémkoli poslání, k němuž může být povolán, by měl každý nositel Bahá'u'lláhova Poselství považovat nejen za povinnost, nýbrž za výsadu, aby široko daleko rozséval semínka Jeho Víry a aby ho trvale uspokojovalo poznání, že ať je bezprostřední odezva na ono Poselství jakákoli a ať je nástroj, který ho předal sebenevhodnější, přesto však moc jeho Autora umožní, jak to uzná za vhodné, aby tato semínka vzklíčila a aby za okolností, které nikdo nemůže předvídat, obohatila úrodu, kterou nashromáždila tvrdá práce Jeho následovníků. Je-li členem nějaké Duchovní rady, nechť povzbudí svou Radu, aby na každém svém zasedání zasvětila určitou část času vážně míněnému a zbožnému zvažování oněch způsobů a prostředků, jež mohou podpořit kampaň učení Víry nebo poskytnout jakékoli zdroje, jež jsou k dispozici pro její rozvoj, rozšíření a konsolidaci. Navštíví-li svou letní školu – a každý bez výjimky je vyzván, aby využil příležitosti ji navštívit – nechť považuje tuto událost za vítanou a cennou příležitost, aby za pomoci přednášek, studia a diskusí obohatil své vědomosti základů své Víry, aby uměl s ještě větší sebedůvěrou a účinností předávat Poselství, které bylo svěřeno do jeho péče. Nadto kdykoli to bude uskutečnitelné, nechť navíc usiluje o to, aby svými návštěvami různých společenství podněcoval horlivost učit Víru a aby prokázal lidem mimo Víru radostný elán a živost prosazovatelů své Věci a organickou jednotu jejích institucí.

(81) Každý, kdo mezi účastníky tohoto tažení, jež objímá všechny rasy, všechny republiky, třídy a věrovyznání celé západní polokoule, pocítuje onu naléhavou touhu, ať povstane, a

pokud to okolnosti dovolí, ať zaměří svou obzvláštní pozornost k tomu, aby etnické skupiny černochů, Indiánů, Eskymáků a Židů posléze vyjádřily své bezvýhradné přijetí jeho Víry. V nynějším okamžiku nelze Věci Boží prokázat chvályhodnější a záslužnější službu, než je úspěšná snaha zvýšit rozmanitost členů amerického Bahá'í společenství tím, že se řady Víry rozšíří připojením příslušníků těchto etnických skupin. Promísení těchto vysoce rozdílných prvků lidského rodu, harmonicky vetkaných do tkaniva všeobjímajícího Bahá'í bratrstva a asimilovaných prostřednictvím dynamických procesů božsky stanoveného Správního řádu, z nichž každý svým dílem přispívá k obohacování a slávě života Bahá'í společenství, je zajisté úspěchem, jenž musí rozehrát a rozechvát každé Bahá'í srdce, pokud na něj jen pomyslí. „*Přemýšlejte o květinách v zahradě,*“ napsal ‘Abdu’l-Bahá, „*ačkoliv se liší svými druhy, barvami, formami a tvarem, přesto však protože je osvěžují vody jednoho pramene, ovívá dech jednoho větru, posilují paprsky jednoho slunce, zvyšuje tato různorodost jejich půvab a přidává k jejich kráse. Jak by to bylo oku nepříjemné, kdyby všechny květiny a rostliny, listy a květy, plody, větve a stromy této zahrady měly všechny stejný tvar a barvu! Různorodost v zabarvení, formě a tvaru obohacuje a zdobí zahradu a zvyšuje její účinek. Podobně, jsou-li mocí a vlivem jedné centrální síly rozmanité odstíny myšlení, temperamentu a charakteru přivedeny k sobě, krása a sláva lidské dokonalosti se odhalí a projeví. Nic než nebeská moc Slova Božího, které vládne a překračuje skutečnosti všech věcí, nedokáže sladit různorodé myšlenky, postoje, názory a přesvědčení dětí lidí.*“ „*Doufám,*“ je přání, které ‘Abdu’l-Bahá vyslovil, „*že se zasadíte o to, aby se utlačované rase (černochům) dostalo slávy a aby se s naprostou upřímností, věrností, láskou a čistotou připojila k bílé rase ve službě lidskému světu.*“ „*Jedna z nejdůležitějších otázek,*“ napsal rovněž, „*kteří ovlivňují jednotu a solidaritu lidstva, je přátelství a rovnoprávnost bílé a barevné rasy.*“ „*Velkou pozornost,*“ píše ‘Abdu’l-Bahá v Deskách Božího plánu, „*musíte věnovat Indiánům, původním obyvatelům Ameriky. Neboť tyto duše lze připodobnit ke starodávným obyvatelům Arabského poloostrova, kteří před příchodem Muhammadova Zjevení žili jako divoši. Ale když v jejich středu zazářilo islámské Světlo, rozlítlo je to natolik, že zalili svět osvětlením. Pokud se rovněž i těmto Indiánům dostane vzdělání a náležitého vedení, nemůže být žádných pochyb, že za pomoci Božího učení dosáhnou takového osvětlení, že rozzáří celou Zemi.*“ „*Je-li to možné,*“ ‘Abdu’l-Bahá též napsal, „*pošlete učitele do ostatních koutů Kanady, taktéž vyšlete učitele do Grónska a do domoviny Eskymáků.*“ „*Dejž Bůh,*“ dále napsal v týchž Deskách, „*aby volání Království dosáhlo sluchu Eskymáků... Prokážete-li snahu, aby se mezi Eskymáky rozptýlily vůně Boží, bude její účinek velmi veliký a dalekosáhlý.*“ „*Chvála buď Bohu,*“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „*že vše, co bylo oznámeno Izraelitům v Požehnaných Deskách a věci jasně*

napsané v 'Abdu'l-Baháových dopisech, se všechny nyní vyplňují. Některé se již udály, další se projeví v budoucnosti. Odvěká Krása ve Svých posvátných Deskách jasně napsala, že den jejich ponížení skončil. Jeho štědrost je zastíní a toto plémě se bude den za dnem rozvíjet a bude vysvobozeno ze svého odedávného života v ústraní a hanbě.“

(82) Necht' ti, kteří zastávají správní pozice ve svých funkcích členů Národní duchovní rady, nebo národních, regionálních či místních výborů pro učení Víry, mají neustále na paměti životně důležitou a naléhavou nezbytnost, kterou je co možná nejrychleji zajistit zformování, byť jakkoli malých a nerozvinutých, skupin v několika zbývajících státech severoamerické republiky a v provinciích Kanadského dominia a poskytnout všechny prostředky, jež mají k dispozici, které by umožnily těmto nově zformovaným zárodkům se urychleně a na náležitě pevných základech rozvíjet do řádně fungujících, soběstačných a uznávaných Rad. Při pokládání takových základů a stavění takových výsep, což představuje nesporně úmornou, přesto však bolestně potřebnou a vysoce inspirující práci, musí jednotliví členové amerického Bahá'í společenství poskytovat svou ničím neomezenou, stálou a nadšenou podporu. Ať jsou opatření, která jejich zvolení představitelé vymyslí, jakkoli rozumná, a ať jsou plány, které zformulují, jakkoli praktické a dobře promyšlené, nemohou taková opatření a plány přinášet nikdy žádné uspokojivé výsledky, pokud se dostatečný počet průkopníků neodhodlá přinést nezbytné oběti a dobrovolně se přihlásit k tomu, aby tyto plány uváděli v život. Pevně věřím tomu, že prvním a nejdůležitějším krokem v po sobě jdoucích stádiích, jimiž kampaň učení Víry zahájená Sedmiletým plánem musí projít, je jednou provždy zasadit v srdci těchto panenských území Bahá'u'lláhovu zástavu, vystavět v jejich městech a vesnicích strukturální základnu Jeho Správního řádu a vybudovat pevné a trvalé zakotvení jeho institucí v myslích a srdcích jejich obyvatel. Třebaže vnější výzdoba Mashriqu'l-Adhkáru vstoupila v rámci tohoto Plánu do konečné fáze svého vývoje, je kampaň učení Víry doposud ve svých počátečních stádiích a je na hony vzdálena tomu, aby rozšířila své větvoví do těchto panenských oblastí, nebo do oněch republik, které leží na jihoamerickém kontinentu. Vyžadované úsilí je nesmírně obrovské, podmínky, za nichž se má toto přípravné usidlování uskutečňovat, jsou mnohdy málo přitažlivé a nepříznivé, pracovníků, kteří jsou v postavení se těchto úkolů zhostit, je málo a zdroje, kterými mohou disponovat, jsou skrovné a nedostatečné. Avšak jak často nás přesto Bahá'u'lláhovo pero ujišťovalo, že „*povstane-li nějaký úplně osamocený člověk ve jménu Bahá a nasadí-li si brnění Jeho lásky, Všemocný mu dá zvítězit, i kdyby se proti němu sešikovaly armády země i nebe.*“ Nenapsal snad: „*Při Bohu, mimo něhož není jiného Boha! Povstane-li kdokoli k velikému vítězství naší Věci, učiní ho Bůh vítězným, ač by*

se proti němu spojily desítky tisíc nepřátel. A pokud jeho láska ke mně zesílí, Bůh ustaví jeho nadvládu nade všemi mocnostmi pozemskými i nebeskými.“ „Považte dílo předchozích pokolení,“ napsal ‘Abdu’l-Bahá, „za života Ježíše Krista bylo věřících, pevných duší málo a šlo je snadno spočítat, avšak nebeská požehnání sestupovala v takové hojnosti, že za několik let vstoupil do stínu Evangelia bezpočet duší. Bůh pravil v Koránu: ‚Jedno zrnko vydá sedm snopů a každý snop bude obsahovat sto zrněk.‘ Jinými slovy, z jednoho zrnka vzejde sedm set zrněk, a bude-li si to Bůh přát, tak zdvojnásobí i tento počet. Častokrát se již stalo, že se jediná požehnaná duše stala zdrojem vedení celého národa. Nesmíme nyní uvažovat o svých schopnostech a způsobilosti, ba spíše musíme v těchto dnech upřít svůj zrak na projevy přízně a dary Boha, který z kapky učinil moře a z atomu slunce.“ Nechť ti, kteří se odhodlali být prvními, kteří vztyčí zástavu takové Věci za takových podmínek a v takových oblastech, sytí své duše posilující mocí těchto slov a „nasazující si brnění Jeho lásky“, lásky, která musí „zesílit“, pokud ve svém osamělém úkolu vytrvají, ať povstanou, aby příběhem svých skutků ozdobili nejoslavnivější stránky, které byly v duchovních dějinách jejich země kdy napsány.

(83) *„Třebaže,“ napsal ‘Abdu’l-Bahá v Deskách Božího plánu, „jsou ve většině států a měst Spojených států, chvála buď Bohu, rozptýleny Jeho vůně a nespočetné duše obracejí své tváře a postupují vpřed ke Království Božímu, přesto ještě není v některých státech pozvednuta Korouhev Jednoty, jak by tomu mělo být, ani nejsou odhaleny tajemství Svatých Knih, jako je Bible, Evangelium a Korán. Spojeným úsilím všech přátel nutně musí dojít k tomu, aby se v těchto státech rozvinula Korouhev Jednoty a hlásalo Boží Učení, aby tak také tyto státy obdržely svůj díl nebeských darů a byly účastny Největšího Vedení.“ „Budoucnost Kanadského dominia,“ potvrdil v další Desce Božího plánu, „je velmi skvělá a události, které se s ním pojí, jsou nekonečně slavné. Bude se k němu obracet oko Boží milující laskavosti a stane se projevem přízně Nadevše Slavného.“ „Opět opakuji,“ znovu potvrzuje v téže desce Svě předchozí prohlášení, „že je budoucnost Kanady ať z hmotného nebo duchovního hlediska velice skvělá.“*

(84) *Sotvaže se podnikne tento počáteční krok, který přirozeně zahrnuje zformování alespoň jednoho zárodku v každém z těchto panenských států a provincií severoamerického kontinentu, musí se uvést do pohybu aparát pro ohromné zintenzívnění spojeného Bahá’í úsilí, jehož záměrem by mělo být zesílení ušlechtilých snah, které nyní pouze několik izolovaných věřících vyvíjí za tím účelem, aby si národy Latinské Ameriky začaly být vědomy Bahá’u’lláhova Volání. Dokud se v rámci Sedmiletého plánu nevstoupí do této druhé*

fáze kampaně učení Víry, nelze kampaň považovat za plně zahájenou, ani nelze mít za to, že samotný Plán dosáhl nejzásadnějšího stádia svého postupného vývoje. Tak silné budou proudy Boží milosti, jež budou zalévat udatné společenství, které již ve správní oblasti ve vší slávě její vnější výzdoby vystavělo svou hlavní Stavbu a na poli učení Víry v každém státu a provincii severoamerického kontinentu do výše pozdvihlo korouhev své Víry – tak veliké budou tyto proudy, že se jeho členové ocitnou uchvácení důkazy jejich oživující síly.

(85) Meziamerický výbor musí v této fázi, ba ještě dříve, než se do ní vstoupí, ukázat schopnosti hodné úrovně svých možností a předvést energičnost, oddanost a podnikavost, které budou souměřitelné s povinnostmi, které nese na svých bedrech. Nemělo by se ani na okamžik zapomínat na to, že region Střední a Jižní Ameriky zaujímá alespoň dvacet nezávislých států, což přibližně představuje jednu třetinu celkového počtu svrchovaných států světa, a že je jim při utváření budoucího osudu světa dáno sehrávat stále důležitější úlohu. S tím, jak se svět smršťuje do jediného sousedství a s tím, jak se osudy jeho ras, států a národů nerozpletně propojují, mizí odlehlost těchto států západní polokoule a stále zřetelněji se ukazují skryté možnosti každého z nich.

(86) Až se v rámci Sedmiletého plánu dosáhne této druhé fáze postupného rozvíjení aktivit a činností učení Víry a až aparát vyžadovaný pro jeho provádění začne působit, musí američtí věřící, srdnatí průkopníci tohoto mocného hnutí, pod vedením neselhávajícího světla Bahá'u'lláha a v naprostém souladu s Plánem, jenž vypracoval 'Abdu'l-Bahá, konající podle pokynů své Národní duchovní rady a ujištění o pomoci Meziamerického výboru, zahájit ofenzívu proti silám temnoty, zkaženosti a nevědomosti, ofenzívu, která se musí rozšířit až k nejzazšímu konci jižního kontinentu a zahrnout do svého pole působnosti všech dvacet států, z nichž se skládá.

(87) Ať někteří, právě v tomto okamžiku, opásají svá bedra úsilím, odejdou ze svých rodných měst, velkoměst a států, opustí svou zemi, a „*vkládajíce svou plnou důvěru v Boha jako nejlepší zaopatření na svou cestu*“, upřou své tváře a nasměrují své kroky k oněm vzdáleným končinám, oněm panenským oblastem, oněm nedobytým městům a napřou své síly k dobytí citadel lidských srdcí – srdcí, která si, jak napsal Bahá'u'lláh, „*mohou podmanit zástupy Zjevení a promluvy.*“ Ať neotálejí do doby, kdy jejich spolupracovníci projdou první fází své kampaně učení Víry, ale ať spíše právě od této hodiny povstávají k zahájení počáteční fáze toho, co se bude napříště považovat za jednu z nejslavnějších kapitol mezinárodních dějin jejich Víry. Necht' na samém počátku „*učí sami sebe, aby jejich řeč mohla přivábit srdce*

jejich posluchačů. “ Necht’ považují triumf své Víry za svůj „nejvyšší cíl“. Necht’ „neberou v potaz velikost či malost nádoby“, která nese míru milosti, již Bůh v tomto věku rozlévá. Necht’ „se oprostí ode všeho připoutání k tomuto světu a jeho marnostem“ a s oním duchem odpoutání, jehož byl ‘Abdu’l-Bahá příkladem a jehož si přál, aby jej napodobovali, přivedou tyto rozmanité národy a země k připomínce Boha a Jeho nejvyššího Projevu. Necht’ je Jeho láska „jejich duším pokladnicí“ v den, kdy „bude otřeseno každým pilířem, kdy lidem naskočí husí kůže a kdy se všechny oči obrátí hrůzou.“ Necht’ jejich „duše zahoří plamenem tohoto nehynoucího Ohně, jenž žhne v nejnižším srdci světa tak, že ani vody vesmíru budou bezmocné zchladit jeho žár.“ Necht’ jsou „nеспoutaní jako vítr“, jemuž „pohled na opuštěnost či známky blahobytu nemůže způsobit bolest, ani jej nepotěší.“ Necht’ „rozvážít své jazyky a bezustání hlásají Jeho Věc.“ Necht’ „hlásají to, co jim vnukne pronášet Největší Duch ve službě Věci svého Pána.“ Necht’ se „chrání toho vést s kýmkoli spory, ba se snaží objasnit mu pravdu laskavým způsobem a co nejpřesvědčivějším nabádáním.“ Necht’ „výlučně v zájmu Boha hlásají Jeho Poselství a v témže duchu přijímají jakoukoli odezvu, již jejich slova v posluchačích vyvolají.“ Necht’ ani na jediný okamžik nezapomínají na to, že je „Věrný Duch posílí svou mocí“ a že „společenství Jeho vyvolených andělů bude postupovat s nimi, jak to přikázal Ten, kdo je Všemohoucí, Nadevše Moudrý.“ Necht’ mají vždy na paměti, „jak veliké požehnání očekává ty, již dosáhli pocty sloužit Všemohoucímu,“ a pamatují na to, že „taková služba je vskutku vládkyní všech dobrých skutků a ozdobou každého dobrého činu.“

(88) A konečně, necht’ jsou na jejich rtech při jejich postupu po celé délce a šíří jihoamerického kontinentu vždy nachystána tato srdceryvná Bahá’u’lláhova slova, necht’ jsou potěchou jejich srdcí, světlem na jejich stezce, společníkem v jejich osamělosti a každodenní potravou na jejich cestách: *„Ó poutníku na stezce Boží! Přijmi svůj díl z oceánu Jeho milosti a nepřipravuj se o věci, které leží skryty v jeho hlubinách. Buď z těch, kdož okusili jeho pokladů. Krůpěj z tohoto oceánu, svlaží-li všechny v nebesích i na zemi, postačí obohatit je štědrostí Boha, Všemohoucího, Vševědoucího, Nadevše Moudrého. Rukama sebezapření nabírejte z jeho životodárných vod a zkrápějte jimi všechny stvořené věci, aby se očistily ode všech hranic vytvořených člověkem a přistoupily k mocnému Božímu stolci, k onomu svatému a oslnivému Místu. Nermuť se, jsi-li osamocen ve svém konání. Necht’ ti nadevše dostačuje Bůh... Hlásej Věc svého Pána všem, kteří jsou v nebesích i na zemi. Odpoví-li nějaký člověk na tvé volání, odhal mu perly moudrosti Pána, svého Boha, jež na tebe seslal Jeho Duch, a buď z těch, kdož skutečně věří. A jestliže některý člověk tvou nabídku odmítne, odvrát se od*

něj a svou důvěru a naději vlož v Pána všech světů. Při spravedlnosti Boží! Na kohokoli, kdo v tento den otevře ústa a zmíní jméno svého Pána, sestoupí zástupy Božího vnuknutí z nebe mého jména, Vševědoucí, Nadevše Moudrý. Také Shromáždění na výsostech na něj sestoupí, každý zástup nesa do výše kalich čirého světla. Tak to bylo na příkázání Toho, jenž je Nadevše Slavný, Nejmocnější, předurčeno v říši Božího Zjevení.“

(89) Necht' jim rovněž v uších zaznívají tato 'Abdu'l-Baháova slova vybraná z Desek Božího plánu, až se vydají plni jistoty a beze strachu na Jeho misi: „Ó vy apoštolové Bahá'u'lláha! Kéž je můj život pro vás obětován! ... Pohleďte na brány, které před vámi otevřel Bahá'u'lláh! Považte, jak vznešené a velebené je postavení, kterého máte dosáhnout; jak jedinečné jsou projevy přízně, kterými jste byli obdařeni.“ „Mé myšlenky jsou obráceny k vám a moje srdce ve mně poskočí při zmínce o vás. Kdybyste jen věděli, jak má duše plane vaší láskou, srdce by vám zaplavilo tak velké štěstí, že by to způsobilo, abyste se do sebe navzájem zamilovali.“ „Celý rozsah vašeho úspěchu ještě není odhalen, jeho význam není dosud pochopen. Zakrátko na vlastní oči uvidíte, jak jasně bude každý z vás jako skvoucí hvězda zářit na obloze vaší země světlem Božího Vedení a udělí jejím lidem slávu věčného života.“ „Rozsah vašich budoucích úspěchů stále zůstává zahalen. Vroucně doufám, že se v blízké budoucnosti bude celá Země chvět a otřásat výsledky vašich velkých činů.“ „Všemohoucí vám bezpochyby poskytne pomoc Své milosti, obdaří vás znameními Své moci a udělí vašim duším posilující moc Svého svatého Ducha.“ „Neobávejte se, že vás je málo ani se netrapte zástupy nevěřícího světa... Přičiňte se; vaše poslání je nevýslovně slavné. Pokud okorunujete svou podnikavost úspěchem, Amerika se zajisté vyvine ve střed, ze kterého budou proudit vlny duchovní moci a trůn Království Božího bude, v plnosti své majestátnosti a slávy, pevně ustaven.“

(90) Mělo by se pamatovat na to, že vykonávání Sedmiletého plánu nepředstavuje, pokud jde o práci na poli učení Víry, nic většího než ustavení alespoň jednoho centra ve všech republikách Střední a Jižní Ameriky. Má-li již započatý Plán dojít úspěchu, mělo by být stoleté výročí zrodu Bahá'u'lláhovy Víry svědkem toho, že se v každé z těchto zemí položí, byť sebeprimitivnější, základy, na kterých bude nastupující generace amerických věřících v počátečních letech druhého století Bahá'í letopočtu moci stavět. Jejich úkolem bude v průběhu následných desetiletí rozšiřovat a upevňovat tyto základy a poskytovat nezbytné vedení, pomoc a povzbuzení, které umožní skupinám věřících, jež jsou v oněch zemích rozesety do všech stran, ustavit nezávislé a řádně vytvořené místní Rady, a tím vystavět rámec Správního řádu své Víry. Vystavění takového rámce je v první řadě povinností těch, které

společenství severoamerických věřících obrátilo na Boží Poselství. Je to úkol, který musí kromě bezprostřední povinnosti, jíž je umožnění toho, aby se každá skupina rozvinula do místní Rady, zahrnovat zřízení celého aparátu Správního řádu v souladu s duchovními a správními zásadami, jimiž se řídí život a aktivity všech ustavených Bahá'í společenství po celém světě. Za žádných okolností nelze strpět jakýkoli odklon od těchto hlavních a jasně vyložených zásad vtělených a uchovávaných v Bahá'í národních a místních ústavách a společných všem Bahá'í společenstvím. To je však úkolem, jenž se týká těch, kteří v pozdějším období musí povstat, aby podpořili práci, která ve skutečnosti ještě ani plně nezačala.

(91) Vydláždění cesty systematictější způsobem k položení nezbytných základů, na nichž lze vystavět a bezpečně ustavit tyto stálé národní a místní instituce, je úkolem, který bude velmi záhy vyžadovat soustředěnou pozornost vykonavatelů Sedmiletého plánu. Sotvaže vykonají svou bezprostřední povinnost, jež souvisí s otevřením několika zbývajících území ve Spojených státech a Kanadě, měli by vymyslet pečlivě vypracovaný plán, který se na položení takových základů zaměřuje. Jak již bylo řečeno, ústředním bodem je zajištění vykonávání těchto nesmírně rozsáhlých, úvodních aktivit, jejichž pole působnosti musí pojmout veškerou oblast, na níž se rozkládají republiky Střední a Jižní Ameriky. To bude nakonec rozhodovat o osudu kampaně učení Víry vedené v rámci Sedmiletého plánu. Na této kampani nutně nezávisí pouze účinné vykonávání posvátných povinností, jejichž plnění se týká současného Plánu, ale též postupné rozvíjení po sobě jdoucích stádií, jež je nezbytné k realizaci 'Abdu'l-Baháovy představy o úloze, kterou mají američtí věřící sehrávat v celosvětové propagaci své Věci.

(92) Tyto aktivity, i když jsou pouhou přípravou na velice náročné a organizované namáhavé úsilí, kterým se musejí budoucí generace věřících v latinskoamerických zemích vyznačovat, budou následně a bez jakéhokoli odkladu vyžadovat ze strany Národní duchovní rady a Národního výboru pro učení Víry i Meziamerického výboru uskutečnění velice pečlivého průzkumu před vysláním usídlenců a cestujících učitelů, jejichž výsadou bude rozeznít na novém světadíle volání Nového Dne.

(93) Ve své touze nějak posloužit těm, kteří se mají zhostit tak obrovských povinností a snášet takové sebezapření, se pouze mohu pokusit poskytnout několik užitečných návrhů, které, jak doufám, usnadní uskutečnění ohromné práce, která se má ve velmi blízké budoucnosti vykonávat. Této práci, která musí, až se dokončí, představovat historický mezník prvotřídního

významu, se musí rozhodně zasvětit síly celého společenství. Počet Bahá'í učitelů, ať jde o usídlence či cestovatele, se musí podstatně zvýšit. Hmotné zdroje, které se jim mají dát k dispozici, se musí zmnohonásobit a účinně spravovat. Literatura, kterou by měli být vybaveni, se musí mnohonásobně rozšířit. Propagace, která by jim měla pomoci v distribuci této literatury, by se měla zvětšit, centrálně organizovat a energicky řídit. Možnosti, jež se v těchto zemích ukrývají, by se měly příčinlivě využívat a systematicky rozvíjet. Rozličné překážky vytvořené značně odlišnými politickými a společenskými podmínkami panujícími v těchto zemích by se měly podrobně zkoumat a odhodlaně překonávat. Jedním slovem, neměla by se zmeškat žádná příležitost, nemělo by se šetřit žádným úsilím, aby se mohla položit co nejširší a co nejpevnější základna pro pokrok a rozvoj největší aktivity učení Víry, kterou kdy americké Bahá'í společenství zahájilo.

(94) Pečlivý překlad tak důležitých Bahá'í spisů, které se týkají dějin, učení a Správného řádu Víry, jejich rozsáhlé a systematické rozšiřování v obrovských nákladech a v co možná největším počtu těchto republik a v jazycích, které jsou nejvhodnější a nejužívanější, se zdá být tím hlavním a nejnaléhavějším opatřením, které je třeba současně s příjezdem průkopníků do těchto oblastí podniknout. „*Knihy a brožury,*“ píše ‘Abdu’l-Bahá v jedné z Desek Božího plánu, „*se buď musí přeložit nebo sepsat v jazycích těchto zemí a ostrovů, aby se šířily do všech stran a směrů.*“ V zemích, kde občanské úřady nebo nějaké vlivné kruhy nebudou vznášet námitky, by se mělo toto opatření posílit vydáním pečlivě formulovaných článků a dopisů v rozličných tiskových orgánech, sestavených tak, aby širokou veřejnost působivě seznámily s určitými rysy strhující historie Víry a šíří a povahou jejího učení.

(95) Mám pocit, že hlavní a stálou starostí každého pracovníka na oněch polích, ať je cestujícím učitelem nebo usídlencem, by mělo být, aby se přátelsky stýkal se všemi složkami obyvatelstva, nehledě na třídu, vyznání, národnost či barvu pleti, aby se důkladně obeznámil s jejich myšlenkami, vkusem a zvyky, aby studoval přístup, který by byl pro ně nejvhodnější, aby se trpělivě a taktně soustřeďoval na několik z nich, kteří projeví výrazné schopnosti a vnímavost a aby se s maximální laskavostí snažil zasadit do jejich srdcí takovou lásku, zanícení a oddanost, aby jim to následně umožnilo stát se soběstačnými a nezávislymi šířiteli Víry ve svých příslušných oblastech. „*Stýkejte se se všemi lidmi, ó lidé Bahá,*“ je Bahá'u'lláhovo nabádání, „*v duchu přátelství a družnosti. Budete-li si vědomi jisté pravdy, budete-li se těšit klenotu, o něž jsou druzí ochuzeni, rozdělte se s nimi o něj jazykem největší laskavosti a dobré vůle. Bude-li následovat přijetí, bude-li záměr naplněn, dosáhli jste svého*

cíle. Jestliže někdo odmítne, ponechte jej sobě samému a snažně prostě Boha, aby ho vedl. Strážte se nakládat s ním nevlídně. Laskavý jazyk je magnetem pro lidská srdce. Je chlebem ducha, odívá slova významem a je zřídlem světla moudrosti a porozumění....“

(96) Nejenom zastupitelské Bahá'í orgány, ale též budoucí učitelé stejně jako další jednotliví věřící, kteří jsou připraveni o výsadu navštívit tyto břehy nebo usadit se na onom světadle, mohou a měli by vyvinout snahu chopit se každé příležitosti, která se naskytne, aby se s těmito lidmi seznámili a vzbudili nefalšovaný zájem u těch, kteří jsou buď občany těchto zemí, nebo jsou s nimi jakýmkoli způsobem spojeni, ať jsou jejich zájmy a profese jakékoli. Laskavostí, kterou jim prokáží či jakoukoli literaturou, kterou jim mohou dát či jakýmkoli stykem, který s nimi mohou navázat, mohou američtí věřící do jejich srdcí zasít taková semínka, která mohou v budoucích poměrech vzklíčit a přinést ty nejneočekávanější výsledky. Je však třeba vždy zachovávat opatrnost, aby ve své dychtivosti podporovat mezinárodní zájmy Víry nezmařili svůj záměr a neodradili ty, jež si přejí získat pro svou Věc, jakýmkoli činem, který lze nesprávně vykládat jako pokus o hromadné obracení na víru a kladení nepatřičného tlaku na tyto lidi.

(97) Obzvláště rád bych soustředil svou výzvu na ty americké věřící, třebaž jsou bolestně zatěžováni mnohačetnými, naléhavými a stále rostoucími problémy, kterým v současné chvíli čelí, ať mají jakékoli povolání či zaměstnání, ať jsou obchodníci, učitelé, právníci, lékaři, spisovatelé, úředníci a podobně, kteří by byli schopni se trvale usadit v těch zemích, jež jim mohou nabídnout slušnou vyhlídku vydělávat si na živobytí. Svým činem uleví stále rostoucímu tlaku na svůj Fond pro učení Víry, který se zřetelem na své omezené možnosti bude muset zabezpečovat, nebude-li to jinak možné, cestovní a další náklady, jež se budou muset v souvislosti s tímto obrovským projektem zaplatit. Zjistí-li, že nejsou s to využít tak vzácné a posvátné výsady, nechť se, majíce na paměti Bahá'u'lláhova slova, odhodlají k tomu, aby podle prostředků, které má každý muž či žena k dispozici, jmenovali zástupce, jenž jménem daného věřícího povstane a vykoná tak ušlechtilý čin. „*Soustřed'te své síly,*“ jsou Bahá'u'lláhova slova, „*na šíření Víry Boží. Kdokoli si zaslouží tak velikého poslání, nechť povstane a pomáhá je prosadit. Kdokoli toho není schopen, je povinen jmenovat někoho, aby namísto něj hlásal toto Zjevení, jehož síla otřese základy nejmohutnějších staveb, na prach rozdrtí každou horu a ohromí všechny duše.*“

(98) Co se týče těch, kteří byli schopni opustit své domovy a zemi a dočasně nebo trvale sloužit v oněch oblastech, připadá jim zvláštní povinnost, kterou je nutné mít neustále na

paměti. Jedním z jejich hlavních cílů by mělo být udržovat na straně jedné stálý kontakt s Národním výborem konkrétně pověřeným podporou jejich práce a na straně druhé všemi možnými prostředky a v naprostém souladu spolupracovat se svými spoluvěřícími v oněch zemích, ať je pole, na kterém se lopotí, jakékoli a ať mají jakékoli postavení, schopnosti nebo zkušenosti. Vykonáváním své první povinnosti načerpají nezbytnou hnací sílu a získají nezbytné vedení, které jim umožní účinně provádět své poslání a také budou prostřednictvím pravidelných zpráv tomuto výboru sdělovat obecnému uskupení svých spoluvěřících nejčerstvější novinky o vývoji svých aktivit. Plněním své druhé povinnosti zajistí bezproblémovou výkonnost, usnadní pokrok a odvrátí všechny nežádoucí případy, které mohou bránit rozvoji jejich společné činnosti. Udržování těsného kontaktu a harmonických vztahů mezi Meziamerickým výborem pověřeným bezprostřední odpovědností organizovat tak dalekosáhlou činnost a privilegovanými průkopníky, kteří tuto činnost ve skutečnosti vykonávají a její větvoví rozšiřují do všech stran i mezi samotné průkopníky, udá, kromě svých bezprostředních výhod, důstojný a inspirující příklad generacím, které se mají teprve narodit a jež mají pokračovat se všemi jeho rostoucími spleťmi v díle, které je v současnosti započínáno.

(99) Bylo by nepochybně mimořádně významné a cenné, obzvláště v těchto časech, kdy rozličná omezení ukládaná v těchto zemích znesnadňují značnému počtu Bahá'í průkopníků se v těchto státech usazovat a vydělávat si na živobytí, kdyby si někteří věřící, jejichž příjem, byť sebeskrovnější, jim opatřuje prostředky k nezávislé existenci, zařídili své záležitosti tak, že by se mohli na neomezenou dobu v těchto zemích usídlit. Oběti, které to s sebou nese, odvaha, víra a vytrvalost, kterou to vyžaduje, jsou bezpochyby velmi veliké. Jejich hodnota však nemůže být v současné době nikdy náležitě doceněna a nekonečnou odměnu, kterou obdrží ti, kteří je budou projevovat, nelze nikdy přiměřeně vylíčit. „*Ty, kdož opustili svou zemi,*“ je Bahá'u'lláhovo vlastní svědectví, „*se záměrem učít Naši Věc, posílí svou mocí Věrný Duch... Při Mém životě! Žádný čin, byť sebevětší, se s tímto nemůže srovnávat, kromě skutků, jež byly určeny Bohem, Nadevše Silným, Nejmocnějším. Taková služba je vskutku královnou veškerých dobrých skutků a ozdobou každého dobrého činu.*“ Mělo by se poznamenat, že se tato odměna nemá považovat za čistě abstraktní požehnání omezené na budoucí život, ale též za hmatatelný přínos, který pouze takováto odvaha, víra a vytrvalost může udělit v tomto hmotném světě. Slušné duchovní i administrativní úspěchy, kterých zástupci věřících z Kanady i Spojených států dosáhli na vzdáleném australsijském světadíle a v nedávnější době i v Bulharsku, neklamnými slovy prohlašují povahu oněch odměn, které si i

na tomto světě musí tak ryzí hrdinství vydobýt. Bahá'u'lláh v památném úryvku, v němž velebil ty Své milované, kteří „cestovali zeměmi v Jeho Jménu a pro Jeho chválu,“ napsal: „Kdokoli dosáhne jejich přítomnosti, se bude pyšnit tím, že se s nimi setkal, a vzpomínka na ně osvítlí všechny, kteří přebývají ve všech zemích.“

(100) V této chvíli cítím dojetí, když se upamatuji na podíl, který na rozdíl od mužů mají Bahá'u'lláhovy služebnice od samotného započetí Víry na Západě na tom, že samojediné a bez pomoci otevírají tak mnohé, tolik od sebe odlišné a na tolika různých místech se rozkládající země po celém povrchu planety, nejenom abych vzdal hold takové apoštolské horlivosti, která vskutku připomíná ty hrdinské muže, kteří nesli odpovědnost za zrod Bahá'u'lláhovy Víry, ale též abych zdůraznil význam tohoto převažujícího podílu, který ženy ze Západu měly a mají při ustavování Jeho Víry po celém světě. „Mezi zázraky,“ dosvědčil Samotný 'Abdu'l-Bahá, „kterými se vyznačuje toto posvátné Zřízení, patří, že když se ženy přihlásí do šiků Víry, projevují větší smělost nežli muži.“ Tak veliké a skvělé svědectví se týká zvláště Západu, a i když se mu doposud dostalo hojného a přesvědčivého potvrzení, bude s přibývajícimi lety dále podporováno, až američtí věřící započnou nejslavnější fázi svých aktivit učení Víry v rámci Sedmiletého plánu. „Smělost“, která podle 'Abdu'l-Baháových slov charakterizovala jejich úspěchy v minulosti, nesmí doznat žádné ztráty lesku, jelikož stojí na prahu ještě větších a vznešenějších úspěchů. Ba přímo musí být v průběhu času po celé délce a šíři obrovských a panenských území Latinské Ameriky ještě přesvědčivěji prokazována a musí získat pro milovanou Věc ještě úchvatnějších vítězství, než kterých doposud dosáhla.

(101) Navíc mám pocit, že je třeba zvláště sdělit pár slov americké Bahá'í mládeži, když zkoumám možnosti, které kampaň tak gigantických rozměrů musí nabídnout horlivému a podnikavému duchu, který ji při službě Bahá'u'lláhově Věci tak mocně podněcuje. Ačkoli se jí nedostává zkušeností a utkává se s nedostatečnými zdroji, přesto jí však dobrodružný duch, který má a energičnost, bystrost a optimismus, které dosud tak důsledně prokazovala, dává způsobilost sehrávat aktivní úlohu při vzbuzování zájmu a zajišťování loajality jejích vrstevníků v oněch zemích. Národům obou kontinentů nelze podat větší ukázkou mladistvé vitality a překypující síly, jež podněcují život a instituce rodící se Bahá'u'lláhovy Víry, než jakou je inteligentní, vytrvalá a účinná účast Bahá'í mládeže každé rasy, národnosti a třídy v těch oblastech Bahá'í činnosti, které se týkají učení Víry i její správy. Prostřednictvím této účasti lze nejlépe přesvědčit kritiky a nepřátele Víry, kteří v různých stupních skepticizmu a

zášti sledují evoluční působení Věci Boží a jejích institucí, o nezpochybnitelné pravdě, že takováto Věc je nesmírně životaschopná, ve svém samotném jádru duchovně zdravá a že její osud je bezpečně zajištěn. Doufám, ba vskutku se modlím, aby taková účast nejenom že přispívala ke slávě, moci a prestiži Víry, ale také aby mohla tak mocně působit na duchovní život a zelektrizovat do takové míry energii mladých členů Bahá'í společenství, že jim bude dodávat síly k tomu, aby hojnější měrou prokazovali své vrozené schopnosti a rozvíjeli další stádium svého duchovního rozvoje ve stínu Bahá'u'lláhovy Víry.

(102) Věren ustanovením Charty sepsané 'Abdu'l-Baháovým perem, mám pocit, že je mou povinností věnovat zvláštní pozornost těch, kterým byla svěřena, naléhavým potřebám a zvláštnímu postavení, jehož požívá Panamská republika, jak se zřetelem na svou poměrnou blízkost srdci a středu Víry v Severní Americe, tak i na svou zeměpisnou polohu coby spojnice mezi dvěma světadíly. „*Všechny výše uvedené země,*“ napsal 'Abdu'l-Bahá, když v jedené z Desek Božího plánu poukazoval na latinskoamerické státy, „*jsou důležité, avšak obzvláště pak je důležitá Panamská republika, kde se v Panamském průplavu sbíhá Atlantický a Tichý oceán. Je střediskem pro cestování a průjezd z Ameriky na ostatní kontinenty světa a v budoucnosti nadobude největší důležitosti.*“ „*Obdobně,*“ opět napsal, „*musíte věnovat velikou pozornost Panamské republice, neboť v onom bodu se Západ a Východ v Panamském průplavu navzájem spojují a tato republika se taktéž nachází mezi dvěma velkými oceány. Ono místo získá v budoucnosti na velké důležitosti. Učení, až zde jednou zapustí kořeny, sjednotí Východ a Západ, Sever a Jih.*“ Tak výsadní poloha zajisté vyžaduje zvláštní a urychlenou pozornost amerického Bahá'í společenství. Jelikož je již Mexická republika otevřena Víře s Duchovní radou řádně ustavenou v jejím hlavním městě, je pronikání Bahá'u'lláhovy Víry jižním směrem do sousední země pouze přirozeným a logickým krokem, který by se neměl, dá se doufat, jevit jako obtížný úkol. Nemělo by se šetřit žádným úsilím a žádná oběť by se neměla pokládat za dost velikou k tomu, aby došlo k vytvoření, byť jen velmi malé, skupiny v republice, která duchovně i zeměpisně zastává tak strategickou pozici – skupiny, jež vzhledem k moci, kterou jí už 'Abdu'l-Baháova slova udělila, nemůže než k sobě nepřilákat ihned po svém zformování rozlévající se milost Království Abhá a tak úžasně rychle se rozvinout, že to vzbudí podiv a obdiv i u těch, kteří již byli svědky podobných strhujících důkazů síly a moci Bahá'u'lláhovy Víry. Duchovním potřebám této privilegované republiky by měli dát bezpochyby přednost všichni případní průkopníci, jakož i členové Meziamerického výboru, i když by se současně mělo vynaložit veškeré úsilí představit Víru, byť jakkoli pokusně, v Guatemalské, Honduraské, Salvadorské, Nicaragujské a Kostarické

republice, což by ji nepřerušovaným řetězcem spojilo s jejími mateřskými Radami na severoamerickém kontinentu. Překážky, ač sebestrašnější, by se měly překonat, prostředky Bahá'í pokladny by se měly jejím jménem hojně vynakládat a věci jejího probuzení by se mělo zasvětit nejznamenitější a nejvzácnější úsilí. Pevně věřím, že vystavění ještě další výspy Víry v jejím srdci bude tvořit milník v dějinách Formativního období Bahá'u'lláhovy Víry v Novém světě. To vytvoří neomezené příležitosti, zelektrizuje snahy a znovu posílí život těch, kteří tento skvělý výkon uskuteční, a vlije nesmírnou odvalu a bezmeznou radost do srdcí izolovaných skupin a jednotlivců v sousedních a vzdálených republikách a bude nehmataelně, a přesto mocně, duchovně působit na život a budoucí rozvoj jejího lidu.

(103) Takový je, draze milovaní přátelé, výhled, který se rozprostírá před očima a žádá si zdroje amerického Bahá'í společenství v těchto, závěrečných letech prvního století Bahá'í letopočtu. Takové jsou vlastnosti a způsobilosti, které se od nich požadují k náležitému vykonávání jejich závazků a povinností. Takové jsou požadavky, možnosti a cíle Plánu, který si činí nárok na každický ždibec jejich energie. Kdo ale ví, zda nebude těchto několik zbývajících, rychle plynoucích let naplněno událostmi nanejvýš nepředstavitelného významu, tvrdými zkouškami krutějšími, než byly ty, které lidstvo dosud zakusilo, a konflikty ničivějšími nežli ty, které jim předcházely. Nebezpečí, byť sebezlověšnější, nesmí nikdy zkalit zářivost jejich nově zrozené víry. Sváry a zmatek, byť sebezarážející, nesmí nikdy zamlžit jejich vizi. Utrpení, byť sebemučivější, nesmí nikdy otřást jejich odhodláním. Veřejné odsuzování, byť sebehlučnější, nesmí nikdy podkopat jejich loajalitu. Otřesy, byť sebezkažnější, je nesmí nikdy odklonit od jejich dráhy. Současný Plán ztělesňující pučící naděje zesnulého Mistra se musí vykonávat, neúprosně vykonávat, ať je v budoucnu postihne cokoli, a ať jsou krize, které mohou zmítat jejich zemí či světem sebezneklidňující. Vzdálení tomu povolit ve svém odhodlání, vzdálení tomu, že by snad začali zanedbávat svůj úkol, neměli by nikdy zapomínat, ať budou sebevíce bičovány obecnými poměry, že časová shoda těchto svět otřásajících krizí s postupným rozvíjením a plněním jejich božsky určeného úkolu je sama o sobě dílem Prozřetelnosti, úradkem nevyzpytatelné Moudrosti a záměrem všepodmaňující Vůle, Vůle, která svým tajuplným způsobem řídí a kontroluje jak osudy Víry, tak i osudy lidí. Tyto časově se shodující procesy vzestupu a pádu, spojování a rozkladu, řádu a chaosu, se svými návaznými a oboustranně vzájemnými reakcemi, nejsou ničím jiným nežli aspekty většího Plánu, jednoho a nedělitelného, jehož Zdrojem je Bůh, jehož autorem je Bahá'u'lláh, dějištěm jehož působení je celá planeta a jehož konečnými cíli jsou jednota lidského rodu a mír veškerého lidstva.

(104) Takové úvahy by měly zocelit odhodlání celého Bahá'í společenství, rozptýlit neblahá tušení jeho členů a podnítit je, aby se znovu zasvětili každickému jednotlivému ustanovení oné Boží Charty, jejíž nárys pro ně načrtlo 'Abdu'l-Baháovo pero. Sedmiletý plán, jak bylo již řečeno, je pouze počáteční fází, nášlapným kamenem pro rozvinutí hlubších souvislostí této Charty. Počáteční impulz původně vyvolaný tahem onoho pera, který nyní pohání vpřed s narůstající hybnou silou soukolí Sedmiletého plánu, musí být v počátečních letech příštího století ještě více urychlován a popohnat americké Bahá'í společenství, aby zahájilo další fáze v rozvíjení Božího plánu, fáze, které jej zavedou daleko za břehy severní polokoule, do zemí a mezi národy, kde má dojít k vykonání nejušlechtlejších hrdinských skutků tohoto společenství.

(105) Necht' se kdokoli, kdo pochybuje o směru, který je tomuto společenství určeno sledovat, zaměří pozornost a přemítá nad těmito 'Abdu'l-Baháovými slovy schraňovanými po všechny časy v Deskách Božího plánu a adresovanými celému společenství věřících ve Spojených státech a Kanadě: „*Celý rozsah vašeho úspěchu,*“ sděluje jim, „*ještě není odhalen, jeho význam není dosud pochopen. Zakrátko na vlastní oči uvidíte, jak jasně bude každý z vás jako skvoucí hvězda zářit na obloze vaší země světlem Božího Vedení a udělí jejím lidem slávu věčného života... Rozsah vašich budoucích úspěchů stále zůstává zahalen. Vroucně doufám, že se v blízké budoucnosti bude celá Země chvět a otřásat výsledky vašich velkých činů.*“ „*Naděje, kterou pro vás 'Abdu'l-Bahá chová, tedy je, aby stejný úspěch, který provázel vaše úsilí v Americe, korunoval vaše snahy v dalších koutech světa, aby se skrze vás mohla rozšířit sláva Věci Boží po celém Východě i Západě a aby byl příchod Království Pána Zástupů vyhlášen na všech pěti kontinentech planety...*“ „*Ve chvíli,*“ co nejvýznamněji dodává, „*kdy američtí věřící přenesou toto Boží Poselství od břehů Ameriky a rozšíří ho po evropském, asijském, africkém a australsijském kontinentu a až na ostrovy Pacifiku, ocitne se toto společenství bezpečně usazeno na trůnu věčného panství. Potom všechny národy světa dosvědčí, že je toto společenství duchovně osvíceno a vedeno Bohem. Potom se celá Země rozezná chválou jeho majestátnosti a velikosti.*“

(106) Nikdo, kdo čte tato slova, tak překypujících přísliby, které nemůže naplnit ani triumfální završení Sedmiletého plánu, nemůže očekávat, že společenství, které bylo pozvednuto do takové výše a obdařeno tak bohatě, se spokojí s jakýmikoli vavříny, které si může v nejbližší budoucnosti vydobýt. Usínat na takových vavřínech by se vskutku rovnalo zradě důvěry, kterou 'Abdu'l-Bahá v toto společenství vložil. Přerušit řetězec vítězství, která

ho musí vést vpřed k onomu nejvyššímu triumfu, kdy se „*bude celá Země chvět a otřásat*“ výsledky jeho velkých činů, by zhatilo Jeho naděje. Otálet a nedokázat „*rozšířit po evropském, asijském, africkém a australasijském kontinentu a až na ostrovy Pacifiku*“ Poselství, které tak skvěle prohlásilo na americkém kontinentě, by ho připravilo o výsadu být „*bezpečně usazeno na trůnu věčného panství.*“ Zřeknutí se pocty vyhlásit „*příchod Království Pána Zástupů*“ na „*všech pěti kontinentech planety*“ by umlčelo onu „*chválu jeho majestátnosti a velikosti*“, která jinak rozezvučí „*celou Zemi*“.

(107) Jsem pevně přesvědčen o tom, že takové otálení, selhání nebo zanedbání američtí věřící, velvyslanci Bahá'u'lláhovy Víry, nikdy nepřipustí. Taková důvěra nebude nikdy zrazena, takové naděje nebudou nikdy zhceny, takové výsady se nikdy nezřeknou a ani taková chvála nezůstane nevyslovena. Ba spíše bude tato současná generace tohoto požehnaného, opakovaně požehnaného společenství kráčet od úspěchu k úspěchu a předá, až se první století nachýlí ke konci, generacím, které po ní musí ve druhém století nastoupit, pochodeň Božího Vedení, nezastřenou bouřlivými větry, které na ni musí vanout, aby následně mohly věrný 'Abdu'l-Baháovu přání a mandátu nést tuto pochodeň s touž energičností, věrností a nadšením až k nejtemnějším a nejodlehlejším koutům Země.

(108) Draze milovaní přátelé! Jelikož dychtím poskytnout každému z vás nějakou pomoc, která je v mé moci, která vám umožní účinněji vykonávat vaše božsky určené, neustále se množící povinnosti, nedovedu učinit nic lepšího než obrátit v této rozhodující chvíli vaši zvláštní pozornost k těmto nesmrtelným pasážím, z části vybraným z velkého souboru Bahá'u'lláhových nevydaných a nepřeložených spisů. Ať Svým odhalením postavení a funkcí Jeho milovaných nebo Jeho chvalozpěvy na velikost Jeho Věci nebo Jeho důrazem na prvořadou důležitost učení Víry nebo nebezpečími, která nastiňuje, radami, které uděluje, varováními, která pronáší, vyhlídkami, které odhaluje a ujištěními a sliby, které dává, tyto dynamické a typické příklady Bahá'u'lláhovy vznešené promluvy, z nichž každý má přímou spojitost s úkoly, kterým ve skutečnosti americké Bahá'í společenství čelí nebo které před ním stojí, nemohou než nevyvolat v myslích a srdcích kteréhokoli z jeho členů, jenž k nim přistoupí s náležitou pokorou a odpoutáním, tak mocný dojem, že to rozzáří celou jeho bytost a nesmírně zintenzívní jeho každodenní snahy.

(109) „*Ó přátelé! Nebud'te lhostejní ke ctnostem, kterými jste byli obdařeni, ani nedbalí ke svému velkému osudu... Jste hvězdami na nebi porozumění, vánkem, který se rozechvívá při rozbřesku dne, klidně plynoucími vodami, na nichž musí záviset samotný život všech lidí,*

písmeny vepsanými na Jeho posvátný svitek. “ „Ó lidé Bahá! Jste jarními vánky, které ovanuly celý svět. Vámi jsme ozdobili svět bytí ozdobou poznání Nejmilosrdnějšího. Vaším prostřednictvím se na tváři světa rozehrál úsměv a zaskvěl se jas Jeho světla. Přilněte k Lanu neochvějnosti takovým způsobem, že všechny marné představy naprosto zmizí. Pospěšte si vpřed z obzoru moci, ve jménu svého Pána, Nespoutaného, a moudře a výřečně oznamte Jeho služebníkům zvěsti o této Věci, jejíž nádhera zalila svět bytí. Střežte se toho, aby vás nic neodvádělo od dodržování věcí, které vám předepsalo Pero Slávy, když se pohybovalo po Jeho Desce se svrchovanou majestátností a mocí. Veliké je požehnání toho, který naslouchal jeho pronikavému hlasu, když se pozvedlo mocí pravdy přede všemi, kteří jsou v nebi a všemi, kteří jsou na zemi... Ó lidé Bahá! Řeka, jež je vskutku Životem, proudila kvůli vám. Zhluboka se napijte v Mém jménu, vzdor těm, kteří neuvěřili v Boha, Pána Zjevení. Učinili jsme vás rukama Naší Věci. Učiňte vítězným tohoto Ukřivděného, který byl těžce zkoušen v rukou konatelů nepravostí. On vpravdě pomůže každému, kdo pomůže Jemu a vzpomene na každého, kdo vzpomene na Něho. O tom svědčí tato Deska, která rozlévá nádheru milující laskavosti vašeho Pána, Nadevše Slavného, Vše si podmaňujícího. “ „Požehnání jsou lidé Bahá! Bůh je Mi svědkem! Jsou potěchou oka stvoření. Jejich prostřednictvím byly ozdobeny vesmíry a okrášlena Střežená Deska. Jsou těmi, kteří pluli na arše úplné nezávislosti s tvářemi upřenými k Rozbřesku Krávy. Jak veliké je jejich požehnání, že dosáhli toho, co si přál jejich Pán, Vševědoucí, Nadevše Moudrý. Jejich světlem byla přizdobena nebesa a rozzářily se tváře těch, kteří se k Němu přiblížili. “ „Při žalu, který trápí krásu Nadevše Slavného! Takové je postavení určené pravému věřícímu, že pokud by se měla jeho sláva odhalit lidstvu v míře menší, než je ouško jehly, každého pozorovatele by strávila touha ho dosáhnout. Z toho důvodu bylo stanoveno, že v tomto pozemském životě zůstane očím takového věřícího plná míra slávy jeho vlastního postavení skryta. “ „A kdyby se závoj odhrnul a projevila by se plná sláva postavení těch, kteří se zcela obrátili k Bohu a z lásky k Němu se zřekli světa, celé stvoření by bylo ohromeno. “

(110) *„Vpravdě pravím! Nikdo nepochopil podstatu této Věci. Je povinností každého, aby v tento den hleděl okem Boha a naslouchal Jeho uchem. Kdokoli na Mě hledí jiným okem kromě Mého vlastního, nebude nikdy s to Mě poznat. Žádný z Projevů minulosti, vyjma do předepsané míry, nikdy plně neporozuměl povaze tohoto Zjevení. “ „Dovšedčuji před Bohem velikost, nepochopitelnou velikost tohoto Zjevení. Znovu a znovu jsme ve většině Našich Desek dovšedčovali tuto pravdu, aby lidstvo povstalo ze své nedbalosti. “ „Jak veliká je tato Věc, jak závratná závažnost jejího Poselství!“ „V tomto nejmocnějším Zjevení dosáhla*

všechna Zřízení minulosti svého nejvyššího, konečného naplnění.“ „To, co bylo projevováno v tomto výjimečném, nejzvešenějším Zjevení, nemá srovnání v letopisech minulosti, a ani budoucí věky nebudou něčeho podobného svědky.“ „Záměrem, jenž je základem celého stvoření, je zjevení tohoto nejzvešenějšího, tohoto nejsvětějšího Dne, Dne nazvaného v Jeho Knihách a Písmech Dnem Božím – Dne, kterého si všichni Proroci, Vyvolení a světci přáli být svědky.“ „Nejhlubší podstata a nejdokonalejší vyjádření všeho, co národy minulosti řekly či napsaly, bylo sesláno z nebe Vůle Vše Vlastníciho a Navždy Stálého Boha skrze toto nejmocnější Zjevení.“ „Toto jest Den, kdy byli lidé zahrnuti nejznamenitějšími projevy přízně Boží, Den, kdy všechny stvořené věci byly naplněny Jeho nejmocnější milostí.“ „Toto jest Den, kdy se lidem projevil Oceán Božího milosrdenství, Den, v němž je Denice milující laskavosti zalila svou září, Den, v němž oblaka Jeho štědré přízně zastínila celé lidstvo.“ „Při spravedlnosti Mne Samotného! Veliká, nezměřitelně veliká je tato Věc! Mocný, nepředstavitelně mocný je tento Den!“ „Každý Prorok ohlásil příchod tohoto Dne a každý Posel úpěl ve Svě touze po tomto Zjevení – zjevení, které, jen co se projevilo, všechny stvořené věci vykřikly a pravily: ‚Země náleží Bohu, Nejzvešenějšímu, Největšímu!‘“ „Den Příslibu nadešel a Ten, který je Přislíbený, hlasitě prohlašuje přede všemi, kteří jsou v nebi a všemi, kteří jsou na zemi: ‚Vpravdě, není jiného Boha kromě Něj, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího!‘ Přísahám při Bohu! To, co bylo od věčnosti schraňováno v poznání Boha, Znalce zřehého a nezřehého, je odhaleno. Šťastné je oko, které vidí a obličej, který se obrátí k Tváři Boha, Pána veškerého bytí.“ „Veliký je vskutku tento Den! Všechna svatá Písma se o něm zmiňují jako o Dni Boha, což dosvědčuje jeho velikost. Duše všech Proroků Božích i všech Božích Poslů žíznily po tomto obdivuhodném Dni. Stejně tak k němu toužila dospět všeliká příbuzenstva země.“ „V tento Den se dveře rozvírají ještě více dokořán nežli nebesa a země. Oko milosrdenství Toho, kdo je Touha světů, se obrací ke všem lidem. Čin, byť sebenepatrnější, pohlíží-li se na něj v zrcadle poznání Boha, je mocnější než hora. Každá kapka obětovaná na Jeho stezce je v tomto zrcadle jako moře. Neboť toto jest Den, který jeden pravý Bůh, budiž veleben, oznámil Svým Prorokům a Poslům ve všech Svých Knihách.“ „Jedná se o takové Zjevení, že prolíje-li za něj člověk jedinou kapku krve, jeho odměnou budou myriády oceánů.“ „Prchavý okamžik v tomto Dni předčí staletí zaslého věku...“ „Ani slunce ani měsíc nebyly svědky dne, jako je tento Den.“ „Toto jest Den, kdy neviditelný svět volá: ‚Veliká je tvá blaženost, ó země, neboť ses stala svému Bohu podnožím a byla jsi vyvolena, aby na tebe byl vsazen Jeho mocný trůn.‘“ „Svět bytí v tento Den září oslnivostí tohoto Božího Zjevení. Všechny stvořené věci velebí jeho spásnou milost a pění jeho chválu. Vesmír je z radosti a štěstí u vytržení. Písma minulých Zřízení oslavují velkou Slavnost, která

musí nepochybně uvítat tento největší Den Boží. Dobře je tomu, kdo se dožil tohoto Dne a rozpoznal jeho postavení.“ „V tento Den vyšlo jiné Slunce a hvězdy a planety zdobí jiné Nebe. Svět je jiným světem a Věc je jinou Věcí.“ „Toto jest Den, s nímž se minulé věky a staletí nemohou nikdy měřit. Vězte to a nebuďte z nevědomců.“ „Toto jest Den, kdy lidské uši mají výsadu slyšet to, co Ten, který rozmlouval s Bohem (Mojžíš), slyšel na Sinaji, co Ten, který je Přítelem Božím (Muhammad), slyšel, když se pozvedl k Němu, co Ten, který je Duchem Božím (Ježíš), slyšel, když vystoupil k Němu, Pomocníku v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícím.“ „Tento Den je Božím Dnem a tato Věc Jeho Věcí. Šťastný je ten, který se zřekl světa a přilnul k Tomu, kdo je Rozbřeskem Božího Zjevení.“ „Toto je Král Dnů, Den, který viděl příchod Nejmilovanějšího, Toho, kdo byl po vši věčnost veleben jako Touha světa.“ „Toto je Kníže všech dnů a jejich Král. Veliké je požehnání toho, kdo díky sladké vůni těchto dnů dospěl k věčnému životu a kdož s největší neochvějností povstal, aby pomáhal Věci Toho, kdo je Králem Jmen. Takový člověk je okem těla lidstva.“ „Nesrovnatelný je tento Den, neboť je jako okem do minulých věků a staletí a světlem do temnoty časů.“ „Tento Den se liší od ostatních dnů a tato Věc se liší od ostatních věcí. Úpěnlivě prostě jednoho pravého Boha, aby nepřipravoval oči lidí o to, aby hleděly na Jeho znamení ani jejich uši, aby naslouchaly pronikavému hlasu Pera Slávy.“ „Tyto dny jsou Božími dny, okamžikem, kterému se věky a staletí nemohou nikdy rovnat. Jediný atom je v těchto dnech jako slunce, jediná kapka jako oceán. Jediný dech vydechnutý v lásce k Bohu a pro službu Jemu je zapsán Perem Slávy jako majestátní čin. Kdyby se měly vylíčit přednosti tohoto Dne, všichni by zůstali jako omráčení, vyjma těch, které tvůj Pán ušetřil.“ „Při spravedlnosti Boží! V těchto dnech zkouší Bůh srdce celého společenství Svých Poslů a Proroků a nad to také ty, kdož strážíš Jeho posvátnou, nedotknutelnou Svatyni, obyvatele nebeského Pavilonu a ty, kdož přebývají ve Svatostánku Slávy.“ „Kdyby velikost tohoto Dne vyšla najevo ve své plnosti, každý člověk by v touze podílet se třeba jen na jediný okamžik na jeho veliké slávě obětoval myriády životů, o tomto světě s jeho pomíjivými poklady ani nemluvě!“ „Bůh, Pravdivý, je Mi Svědkem! Toto jest Den, kdy je povinností každého vidoucího, aby viděl a každého naslouchajícího ucha, aby slyšelo a každého chápajícího srdce, aby porozumělo a každého jazyka, který mluví, aby prohlašoval všem, kteří jsou v nebi a na zemi, toto svaté, toto vznešené a nadevše nejvyšší Jméno.“ „Rci: Ó lidé! Tomuto Dni není rovno. Stejně nedostižný musí být i jazyk, který oslavuje velebnost Vytouženého všech národů a také skutek, jenž touží být v Jeho očích přivítán. Po tomto Dni dychtil celý lidský rod, doufaje, že snad naplní to, co se na jeho postavení sluší a co si jeho osud zaslouží.“

(111) „*Tahem Svého Pera Slávy jsme na příkaz Všemocného Nařizovatele vdechli do každé lidské schránky nový život a do každého slova jsme vlili novou moc. Vše stvořené šíří důkazy této celosvětové obnovy.*“ „*Ó lidé, přísahám při jednom pravém Bohu! Toto jest Oceán, z něhož vplynula všechna moře a s nímž bude každé z nich nakonec sjednoceno. Z Něho vyšla všechna Slunce a k Němu se všechna navrátí. Jeho mocí na Stromech Božího Zjevení uzrály plody, z nichž každý byl seslán v podobě Proroka přinášejícího Poselství Božím tvorům v každém ze světů, jejichž počet může spočítat Svým vše objímajícím poznáním jen Bůh. Tohoto dosáhl prostřednictvím jediného Písmene Svého Slova zjeveného Jeho Perem – Perem, jímž pohybuje Jeho příkazující Prst – a Jeho Prst je sám zachováván mocí Boží Pravdy.*“ „*Při spravedlnosti jednoho pravého Boha! Kdyby se ztratil kousek drahokamu a byl zakopán pod horou kamení a ukryt za sedmero moři, Ruka Všemohoucnosti ho v tento den zajisté odhalí, neposkrvněného a očištěného od špíny.*“ „*Každícké písmeno vycházející z Našich úst je nadáno takovou obnovující silou, která umožní přivést k životu nové stvoření – stvoření, jehož velkolepost je nevyzpytatelná všem kromě Boha. On má vpravdě poznání o všech věcech.*“ „*Je v Naší moci, kdybychom si to přáli, umožnit smůtku poletujícího prachu, aby za méně než okamžik vytvořilo slunce nekonečné, nepředstavitelné nádhery, způsobit, že se kapka rosy rozvine do širých a nesčetných oceánů a do každíckého písmene vlít takovou sílu, že mu dá moc odhalit veškeré vědění minulých a budoucích věků.*“ „*Jsmo nadáni takovou mocí, která, vyšla-li by na světlo, přemění nejsmrtelnější z jedů ve všelék s neselehávajícím účinkem.*“

(112) „*Dny se blíží svému konci, a přesto je zřejmé, že se národy země noří do žalostné nedbalosti a ztrácejí se ve zjevném omylu.*“ „*Veliká, veliká je tato Věc! Blíží se hodina, kdy se objeví největší nepokoje. Přísahám při Tom, který je Pravda! Způsobí odloučení, které postihne každého, dokonce i ty, kdo krouží kolem Mne.*“ „*Rci: Ó shromáždění nedbalců! Přísahám při Bohu! Přislíbený den nadešel, den, kdy se mučivé zkoušky budou vzdouvat nad vašimi hlavami a pod vašimi nohama, řkouce: ‚Okuste, co napáchaly vaše ruce!‘*“ „*Čas pro zničení světa a jeho lidu nadešel. Ten, kdo je Preexistující, přišel, aby daroval věčný život, poskytl věčnou ochranu a udělil to, co vede k pravému životu.*“ „*Blíží se den, kdy její [civilizace] plamen pozře města, kdy Jazyk Vznešenosti prohlásí: ‚Království náleží Bohu, Všemohoucímu, Nadevše Chválenému.‘*“ „*Ó vy, kteří jste připraveni o porozumění! Pronásleduje vás přísná zkouška a znenadání vás postihne. Přičiňte se, že snad projde kolem a nepřivodí vám žádnou škodu.*“ „*Ó vy národy světa! Vpravdě vězte, že vás stihá nepředvídaná pohroma a že na vás čeká bolestná odplata. Nemyslete si, že skutky, kterých jste se dopustili, jsou smazány před Mým pohledem.*“ „*Ó nedbalci! Ač všechny stvořené věci,*

viditelné i neviditelné, obklopily divy Mého milosrdenství a ač projevy Mé milosti a štědrosti pronikly do každého atomu vesmíru, přece je metla, jíž mohu trestat bezbožníky, bolestivá a prudkost Mého hněvu vůči nim strašlivá.“ „Nermuť se nad těmi, kteří se zaobírají věcmi tohoto světa a zapomněli si připomínat Boha, Největšího. Při Něm, jenž jest Věčná Pravda! Blíží se den, kdy je zachvátí hrozivý hněv Všemohoucího. On jest vpravdě Všemocný, Nadevše Podmaňující, Nejmocnější. On očistí zemi od poskvrnění jejich zvrácenosti a jako dědictví jí předá těm Svým služebníkům, již jsou Mu nablízku.“ „Brzy bude volání ‚Ano, ano, tady jsem, tady jsem‘ slyšet ze všech zemí. Neboť pro nikoho nikdy nebylo, ani nikdy nemůže být jiného útočiště, kam uprchnout.“ „A až nastane ta stanovená hodina, náhle se objeví to, co způsobí, že se údy lidstva roztřesou. Tehdy a jen tehdy se rozvine Boží Korouhev a Slavík Ráje zatrylkuje svůj nápěv.“

(113) „Na počátku každého Zjevení převládala protivensství, která se později proměnila ve veliký rozkvět.“ „Rcete: Ó lidé Boží! Strážte se, aby vás mocnosti pozemské nepoděsily nebo moc národů neoslabila nebo vřava lidí nesváru nezastrašila nebo představitelé pozemské slávy nerozesmutnili. Buďte jako hora pevní ve Věci svého Pána, Všemohoucího, Přeslavného, Nespoutaného.“ „Rcete: Strážte se, ó lidé Bahá, aby vás silní země neoloupili o vaši sílu, nebo aby vám ti, kteří vládou světu, nenahnali strach. Vložte svou důvěru v Boha a svěřte Svě záležitosti do Jeho péče. On vás pravdě mocí pravdy učiní vítěznými a On je vpravdě mocný konat, co se Mu zlíbí a v Jeho sevření jsou otěže všemocné síly.“ „Přísahám při mém životě! Nic, než to co jim prospívá, nemůže postihnout Mé milované. O tom svědčí Pero Boha, Nejmocnějšího, Přeslavného, Nejmilovanějšího.“ „Nechť vás události světa nerozesmutní. Přísahám při Bohu! Moře radosti dychtí dosáhnout vaší přítomnosti, vždýť každá stvořená věc byla pro vás stvořena a bude vám, podle potřeb časů, odhalena.“ „Ó mí služebníci! Nermuťte se, byly-li v těchto dnech na této pozemské pláni Bohem stanoveny a projeveny věci, jež jsou opakem vašich přání, neboť jsou pro vás zajisté přichystány dny blahé radosti a nebeského potěšení. Vaším očím budou odhaleny svaté a duchovně slavné světy. On pro vás určil, že budete v tomto světě i v příštím zakoušet jejich dobrodiní, účastnit se jejich radosti a že se vám dostane dílu z jejich posilující milosti. Bezpochyby dospějete ke každému z nich.“

(114) „Toto jest den, ve kterém se má mluvit. Je povinností lidu Bahá, aby se s největší trpělivostí a shovívavostí snažil přivádět národy světa k Největšímu Obzoru. Každé tělo hlasitě volá po duši. Nebeské duše nutně musí křísit dechem Slova Božího mrtvá těla novým

duchem. V každém slově se skrývá nový duch. Šťastný je člověk, který k tomu dospěje a povstane, aby učil Věc Toho, kdo je Král Věčnosti.“ „Rcete: Ó služebníci! Triumf této Věci závisel a nepřestává záviset na objevení se svatých duší, na konání dobrých skutků a promlouvání slov vrcholné moudrosti.“ „Soustředte své síly na šíření Víry Boží. Kdokoli si zaslouží tak velikého poslání, nechť povstane a pomáhá je prosadit. Kdokoli toho není schopen, je povinen jmenovat někoho, aby namísto něj hlásal toto Zjevení, jehož síla otřese základy nejmohutnějších staveb, na prach rozdrtí každou horu a ohromí všechny duše.“ „Nechť je vaším hlavním zájmem vysvobodit padlého z bažiny hrozícího zániku a pomoci mu přijmout odvěkou Víru Boží. Vaše chování k bližnímu musí být takové, aby jasně projevovalo znamení jednoho pravého Boha, neboť vy jste mezi lidmi první přetvoření Jeho Duchem, první, kteří Jej uctíváte a poklekáte před Ním, první, kdož kroužíte kolem trůnu Jeho slávy.“ „Ó Boží milovaní! Neodpočívejte na svých ložích, nikoli, pohněte se k činu, jakmile rozpoznáte svého Pána, Stvořitele, a uslyšíte o tom, co Jej potkalo, a pospěšte Mu na pomoc. Rozvažte své jazyky a bezustání hlásejte jeho Věc. To pro vás bude lepší než všechny poklady minulosti i budoucnosti, kdybyste jen byli z těch, kdož tuto pravdu chápou.“ „Přísahám při Tom, který je Pravdou! Zakrátko Bůh okráší počátek Knihy Existence zmínkou o Svých milovaných, kteří snášeli utrpení na Jeho stezce a putovali zeměmi v Jeho jménu a pro Jeho chválu. Kdokoli dosáhne jejich přítomnosti, se bude pyšnit tím, že se s nimi setkal, a vzpomínka na ně osvítlí všechny, kteří přebývají ve všech zemích.“ „Soupeřte jeden s druhým ve službě Bohu a Jeho Věci. Toť vskutku tím, co vám prospívá v tomto světě i ve světě příštím. Váš Pán, Bůh Milosrdenství, je se Vším Obeznačený, Vševědoucí. Nermuťte se věcmi, kterých jste v tento den svědky. Přijde den, kdy jazyky národů prohlásí: ‚Země náleží Bohu, Všemohoucímu, Jedinému, Nesrovnatelnému, Vševědoucímu!‘“ „Požehnané je místo a dům a kraj a město a srdce a hora a útulek a jeskyně a údolí a země a moře a ostrov a louka, kde byla učiněna zmínka o Bohu a velebena Jeho chvála.“ „Stěhování z místa na místo, je-li uskutečňováno kvůli Bohu, samo o sobě vždy působilo a i nyní může působit svým vlivem na svět. V Knihách minulosti bylo vyloženo a napsáno postavení těch, kteří cestovali do daleka i blízka, aby poskytli vedení služebníkům Božím.“ „Přísahám při Bohu! Tak veliké jsou věci určené pro neochvějně lidi, že kdyby byly odhaleny, i do míry ouška jehly, všichni, kteří jsou v nebesích a na zemi, by byli ohromeni, vyjma těch, které si Bůh, Pán všech světů, přál ušetřit.“ „Přísahám při Bohu! To, co bylo určeno tomu, kdo pomáhá Mé Věci, předčí poklady země.“ „Na kohokoli, kdo v tento Den otevře ústa a vzpomene jména svého Pána, sestoupí zástupy Božího vnuknutí z nebe Mého jména, Vševědoucí, Nadevše Moudrý. Také Shromáždění na výsostech na něj sestoupí, každý zástup nesa do výše kalich čirého světla. Tak

to bylo na příkázání Nadevše Slavného, Nejmocnějšího, předurčeno v říši Božího Zjevení.“
*„Při spravedlnosti Toho, který v tento den volá v nejniternejším srdci všech stvořených věcí:
,Bože, není jiného Boha kromě Mě!’ Kdyby jakýkoli člověk povstal, aby ve svých spisech
bránil Věc Boží proti těm, kteří na ni útočí, bude takový člověk, byť by byl jeho podíl
sebezanedbatelnější, tak poctěn v příštím světě, že mu bude Shromáždění na výsostech jeho
slávu závidět. Žádné pero nemůže vylíčit vznešenost jeho postavení, ani žádný jazyk nemůže
popsat jeho nádheru.“* „Dejž Bůh, aby vám všem byla dána síla vykonat to, co je Vůle Boží a
aby vám bylo milostivě pomozeno umět ocenit postavení udělené těm Jeho milovaným, kteří
povstali, aby Mu sloužili a velebili Jeho jméno. Jim budiž sláva Boží, sláva všeho, co je
v nebesích a všeho, co je na zemi a sláva obyvatel nejvznešenějšího Ráje, nebe všech nebes.“
*„Ó lidé Bahá! To, že není nikoho, kdo by se vám rovnal, je znamením milosrdenství. Zhluboka
se napijte vína nesmrtelnosti z Poháru Štěrnosti, navzdory těm, kteří popřeli Boha, Pána jmen
a Tvůrce nebes.“*

(115) *„Přísahám při jednom pravém Bohu! Toto jest den těch, kteří se odpoutali ode všeho
kromě Něj, den těch, kteří rozpoznali Jeho jednotu, den, v němž Bůh rukama Své moci tvoří
boží bytosti a nehynoucí podstaty, z nichž každá za sebe odhodí svět a všechno, co je v něm a
stane se tak neochvějnou ve Věci Boží, že to udiví každé moudré a chápající srdce.“* „Za
Svatým Závojem se ukývá, připraveno ke službě Bohu, společenství Jeho vyvolených, kteří
budou projeveni lidem, kteří budou pomáhat Jeho Věci, kteří se nebudou bát nikoho, ač by
proti nim povstal celý lidský rod a vedl s nimi válku. To oni povstanou před zraky těch, kdož
obývají zemi a kdož dlí v nebesích, a halasně křičíce nadšeně provolají jméno Všemohoucího
a povolají lidské děti na stezku Boha, Nadevše Slavného, Nadevše Chváleného.“ „Blíží se
den, kdy Bůh rozhodnutím Své Vůle vyzvedne rod lidí, jejichž přirozenost je nevyzpytatelná
všem kromě Boha, Všemohoucího, Sama Sobě dostačujícího.“ „On zanedlouho z Lůna Moci
vyjme Ruce Nadvlády a Síly – Ruce, jež povstanou, aby tomuto Mladíkovi vydobily vítězství, a
které lidstvo očistí od poskvrnění vyvrženců a bezbožníků. Tyto Ruce opásají svá bedra úsilím,
aby získaly pro Víru Boží vítězství a v Mém jménu, Sobě dostačující, Mocný, si podrobí
národy a příbuzenstva země. Vstoupí do měst a naplní srdce všech jejich obyvatel strachem.
Takové jsou důkazy moci Boží; jak strašlivá a jak prudká je Jeho moc!“

(116) Ještě několik slov na závěr. K jednom z nejvýznamnějších a nejpodnětnějších výroků,
které kdy ‘Abdu’l-Bahá během Svých epochálních cest po severoamerickém světadíle

pronesl, patří následující prohlášení: „*Nechť je tato americká demokracie prvním národem, který vytvoří základ mezinárodní dohody. Nechť je prvním národem, který prohlásí jednotu lidstva. Nechť je prvním, kdo rozvine zástavu Největšího míru.*“ A opět: „*Američané jsou vskutku hodni toho být prvními, kdo vystaví svatostánek velikého míru a prohlásí jednotu lidstva... Protože Amerika vyvinula možnosti a schopnosti větší a podivuhodnější než jiné národy... Tento americký národ je vybaven a obdařen tak, aby dosáhl toho, co okrášlí stránky historie, co se stane předmětem závidění světa a co mu přinese požehnání jak na Východě, tak na Západě kvůli velikému vítězství jeho lidu... Americký kontinent přináší znamení a důkazy velmi velkého pokroku. Jeho budoucnost je ještě slibnější, protože jeho vliv a osvícení jsou dalekosáhlé. Povede všechny národy duchovně.*“

(117) Tvořivé energie tajuplně uvolněné prvními záchvěvy zárodečného Bahá'u'lláhova Světového řádu obdařily hned poté, co byly uvolněny v rámci národa určeného stát se jeho kolébkou a zastáncem, onen národ způsobilostí a udělily mu schopnosti a možnosti a duchovně ho vybavily k tomu, aby sehrál úlohu nastíněnou v těchto prorockých slovech. Síly, které toto Bohem dané poslání do jeho lidu vlilo, se na straně jedné začínají projevovat prostřednictvím vědomých snah a celonárodních úspěchů organizovaného společenství Bahá'u'lláhových následovníků na severoamerickém kontinentě, a to jak v osvětové, tak i ve správní sféře Bahá'í činnosti. Tytéž síly, jež jsou oddělené, a přesto souběžné s těmito snahami a úspěchy na straně druhé pod dopadem světových politických a ekonomických sil nepostřehnutelně utvářejí osud tohoto národa a ovlivňují život a činy jeho vlády i lidu.

(118) Na předešlých stránkách jsem se dostatečně zmiňoval o snahách a úspěších těch, kteří se, vědomi si Bahá'u'lláhova Zjevení, na onom světadíle namáhavě lopotí, a o současném a budoucím průběhu jejich činnosti. Má-li se však osud amerického lidu správně chápat ve své celistvosti, mělo by se nyní říci pár slov ohledně směřování onoho národa jako celku a směru vývoje záležitostí jeho lidu. Stává se totiž stále více patrnějším, že bez ohledu na to, jak si tento národ jako celek není vědom Zdroje, z něhož tyto řídicí síly pocházejí, a ať je tento proces sebepomalejší a sebenamáhavější, je tento národ přitahován, ať působením své vlády či jinak a pod vlivem oněch sil, které nemůže chápat ani ovládat, k takovým společenským vztahům a politikám, v nichž musí, jak to dal 'Abdu'l-Bahá najevo, spočívat jeho pravý osud. Jak společenství amerických věřících, kteří si jsou vědomi onoho Zdroje, tak i veliké množství jejich krajanů, kteří dosud nerozpoznali Ruku, která řídí jejich osud, přispívá, každý

svým způsobem, k uskutečňování nadějí a plnění slibů vyslovených ve výše citovaných 'Abdu'l-Baháových slovech.

(119) Svět postupuje vpřed. Jeho události se se zarážející rychlostí zlověstně odvíjejí. Vír jeho vášní je hbitý a znepokojivě prudký. Nový svět je nepostřehnutelně zatahován do jeho smršť. Potencionální bouřková centra Země už na jeho břehy vrhají své stíny. Nebezpečí, netušená a nepředvídatelná, ho ohrožují zevnitř i zvnějšku. Jeho vlády a národy se postupně zaplétají do smyček opakujících se světových krizí a prudkých sporů. Atlantický i Tichý oceán se při každém zrychlení pochodu vědy trvale scvrkává do pouhého průlivu. Veliká republika Západu zjišťuje, že je do toho všeho konkrétně a stále více zatahována. Vzdálená hřmění se opakovaně hrozivě rozeznívají ve vření jejího lidu. Podél bočních stran Nového světa se shlukují potencionální bouřková centra evropského kontinentu a Dálného východu. Na jeho jižním obzoru se vynořuje to, co se případně rozvine do dalšího centra znepokojení a nebezpečí. Svět se smršťuje do jednoho sousedství. Amerika se tomu musí chtě nechtě postavit a pustit se do křížku s touto novou situací. Z důvodů národní bezpečnosti, natož z jakýchkoli filantropických pohnutek, se musí zhostit povinností uložených tímto nově utvářeným sousedstvím. Může se jevit paradoxní, že jedinou její nadějí, jak se vymanit z různých nebezpečí, která se kolem ní kupí, je zaplétat se právě do té pavučiny mezinárodního sdružování, kterou utkává Ruka nevyzpytatelné Prozřetelnosti. S obzvláštní případností a silou si lze vybavit 'Abdu'l-Baháovu radu jednomu vysoce postavenému úředníkovi americké vlády: Nejlépe posloužíte své zemi, když se budete ve svém postavení občana světa snažit napomáhat konečné aplikaci principu federalismu, který je základem vlády vaší vlastní země, ve vztazích, jež nyní panují mezi národy a státy světa. Ideály, které roznítily představitelství tragicky nedoceneného amerického prezidenta, jehož veliké snahy, byť nejasnozřivou generací jakkoli zmařené, 'Abdu'l-Bahá Svým vlastním perem nadšeně pozdravil coby signál úsvitu Největšího míru, a které, ač nyní leží v prachu, hořce vyčítají nedbalé generaci, že je tak ukrutně zavrhl.

(120) Žádný bystrozraký pozorovatel nemůže rozhodně popřít, že je svět sužován riziky, že se různá nebezpečí nyní hromadí a skutečně ohrožují americký národ. Planeta Země se teď proměnila v ozbrojený tábor. Až padesát miliónů mužů je buď ve zbrani nebo v záloze. Na jejich výzbroj se ročně vynakládá suma přinejmenším tří miliónů liber. Světlo náboženství potemnělo a morální autorita je v rozkladu. Národy světa padly z větší části za obět' zápolícím ideologiím, které hrozí rozvrátit samotné základy jejich draze získané politické jednoty.

Zneklidněné davy v těchto zemích věrou nespokojeností, jsou po zuby ozbrojeny, jsou štvány strachem a úpějí pod jařmem útrap zplozených politickými sváry, rasovým fanatismem, národní nenávistí a náboženským nepřátelstvím. „*Běda, větry zoufalství,*“ Bahá'u'lláh neomylně potvrdil, „*vanou ze všech stran a sváry, které rozdělují a sužují lidský rod, se denně zvětšují. Lze nyní rozeznat známky hrožících nepokojů a chaosu...*“ „*Nemoci,*“ napsal 'Abdu'l-Bahá už před dvěma desetiletími a prorokoval, „*kterými svět nyní trpí, se znásobí, ponurost, která jej obklopuje, se prohloubí. Balkán zůstane nespokojený. Jeho neklid se zvýší. Porazené mocnosti se budou i nadále bouřit. Uchýlí se ke všem opatřením, která by mohla znovu zažehnout plameny války. Hnutí, právě narozená a světově rozšířená, vynaloží pro pokrok svých záměrů veškeré úsilí. Hnutí levice získá na velkém významu. Jeho vliv se bude rozšiřovat.*“ Co se samotného amerického národa týče, důrazný a jasný hlas jeho vlastního prezidenta varuje svůj lid, že rozvoj letectví a ostatní faktory nekonečně přiblížily možný útok na jejich zemi. Jeho ministr zahraničí, který na nedávné konferenci oslovil shromážděné zástupce všech amerických republik, pronáší neméně zlověstné varování: „Tyto probouzející se síly se hrozivě vynořují po celém světě – jejich zlověstný stín dopadá napříč naši vlastní polokouli.“ Pokud jde o jeho tisk, zaznívá o blížícím se nebezpečí stejně varovný a poplašný tón. „Musíme se připravit, abychom se bránili zevnitř i zvenčí... Naše obranná hranice je dlouhá. Sahá od aljašského Point Barrow až k mysu Horn a táhne se kolem Atlantiku a Pacifiku. Kdy a kde na nás evropští a asijské agresory zaútočí, neumí nikdo říct. Může to být kdekoli, kdykoli.... Nemáme jinou možnost než se vyzbrojit.... Musíme držet bdělou stráž nad západní polokouli.“

(121) Vzdálenost, kterou americký národ urazil od formálního a kategorického zavrnutí wilsonovského ideálu, změny, které ho nečekaně v nedávných letech postihly, směr, kterým se ubírají světové události se svým nevyhnutelným dopadem na politiku a ekonomiku onoho národa, jsou pro každého Bahá'í pozorovatele hledícího na vývoj mezinárodní situace ve světle proroctví Bahá'u'lláha i 'Abdu'l-Baháa nanejvýš významné a vysoce poučné a povzbudivé. Vysledovat přesnou dráhu, kterou se bude tento národ v těchto neklidných časech a významných letech ubírat, by bylo nemožné. Můžeme pouze, soudě podle směru, který jeho záležitosti nyní sledují, vytušit dráhu, kterou se nejpravděpodobněji rozhodne vydat ve svých vztazích jak s americkými republikami, tak i se zeměmi na zbývajících kontinentech.

(122) Těsnější styk s těmito republikami na straně jedné a zvýšené zapojení se v různé míře do opětovně se vyskytujících mezinárodních krizí na straně druhé se jeví jako

nejpravděpodobnější směr vývoje, který budoucnost pro tuto zemi chystá. V průběhu postupného vývoje této země ke svému osudu musí nevyhnutelně docházet ke zdržením a překážkám v postupu. Nic však nemůže nakonec změnit onen směr, který pro ni určilo neomylné 'Abdu'l-Baháovo pero. Její federální jednoty již bylo dosaženo a došlo k upevnění jejích vnitřních institucí, což byla fáze, jež znamenala příchod její dospělosti coby politického útvaru, avšak její další evoluce coby člena rodiny národů musí za okolností, které si nelze v současnosti představit, neustále pokračovat. Taková evoluce musí přetrvávat do doby, až tento národ díky aktivní a rozhodující úloze, kterou bude hrát při uspořádání a mírovém urovnání záležitostí lidstva, dosáhne hojnosti svých pravomocí a funkcí coby význačný člen a nedílná součást federalizovaného světa.

(123) Bezprostřední budoucnost musí být v důsledku tohoto stálého, postupného a nevyhnutelného pohroužení se do přečetných zmatků a problémů sužujících lidstvo pro tento národ temná a skličující. Bezpříkladnou měrou se možná ocitne smeten do víru svět otřásajícího utrpení, které Bahá'u'lláh, citovaný na předešlých stránkách, tak barvitě prorokoval. Pravděpodobně z něho vyjde, na rozdíl od své odezvy na poslední světový konflikt, vědomě odhodlán chopit se své příležitosti, plnou vahou svého vlivu se opřít do gigantických problémů, které takové utrpení za sebou musí zanechat a společně se svými sesterskými národy na Východě a na Západě navždy vymýtí to největší prokletí, které od nepaměti sužuje a ponižuje lidský rod.

(124) Tehdy a jen tehdy bude americký národ uhnětený a očištěný zkouškou ohněm společné války, navyklý na její tvrdost a ukázněný jejími lekcemi v postavení, aby pozvedl svůj hlas na poradních sborech národů, aby sám položil základní kámen světového a trvalého míru, prohlásil solidaritu, jednotu a dospělost lidstva a napomáhal při zavádění přislíbené vlády spravedlnosti na zemi. Tehdy a jen tehdy bude americký národ, v okamžiku kdy společenství amerických věřících v jeho nitru bude završovat své božsky určené poslání, s to naplnit nevýslovně slavný osud, který pro něj Všemohoucí stanovil a který je nesmrtelně schraňován v 'Abdu'l-Baháových spisech. Tehdy a jen tehdy americký národ uskuteční „*to, co okrášlí stránky historie,*“ „*stane se předmětem závidi světa a přinese mu požehnání jak na Východě, tak na Západě.*“

SHOGHI

25. prosince 1938

REJSTRÍK

(Čísla u jednotlivých hesel rejstříku představují číslo odstavce, nikoli číslo stránky.)

‘Abdu’l-Bahá

citáty of Něho týkající se

Ameriky 12, 116, 124

dobré povahy 40

levicového hnutí 120

neduhů, které se znásobí a ponurosti, která se prohloubí 120

oproštění se od předsudků 56

Panamy 102

Petra 68

pomoci od Boha při učení Víry 82

severoamerických věřících 105

spravedlnosti 43

temnoty omylu, která svádí bitvu se světlem Božího Vedení 11

učení Víry mezi lidmi ze všech ras a prostředí 81

útoky na Věc ze všech stran 8

zdržování se alkoholu 49

zkoušek a utrpení, které postihnou Bahá’í věřící kvůli ‘Abdu’l-Baháovi 67

Jeho Poslední vůle zahájila kampaň učení Víry 74

Jeho spisy. Viz Desky Božího plánu

příklad, který dával při překonávání předsudků 52

Afrika, Jižní 17

Alkohol, zdržování se alkoholu 47, 49

Amerika. Viz Severní Amerika

Askeze 50

[Ašchabád (též 'Ishqábád v ruském Turkestánu)] 7,10

Australasie 99

Austrálie 17

Báb 31

citáty od Něho

 nepatrný mravenec může v tento den rozluštit záhady Qur'ánu 69

Jeho síla proměnit zaostalý národ 31

Jeho spisy jsou pokladnicí Slova Božího 75

Bábí věřící, raní věřící 31

Bahá'í správa. Viz též Sedmiletý plán; Světový řád, nový

 jednota mezi institucemi Bahá'í správy 2

 její zákony, zásady a nařízení se musí dodržovat 41, 90

 charakternost chování je v Bahá'í správě nezbytná 41

 přínos Ameriky k Bahá'í správě 17, 19

 byly zformulovány místní a národní ústavy 17

 uznání Bahá'í institucí úřady 17

 rozmanitost menšin v rámci Bahá'í správy by se měla podporovat 53-54

 spravedlnost musí mít schopnost rozlišovat 42

 Světový (Mezinárodní) dům spravedlnosti 25, 37, 41-44

 světový řád, který se postupně rozvíjí v rámci Bahá'í správy 14, 59

 učení Víry

 aparát užívaný při učení Víry by měl hladce fungovat 79

Duchovní rady by měly přemýšlet o metodách učení Víry 79

instituce jsou prostředky k šíření Víry 65

se musí vykonávat prostřednictvím správních institucí 73

Víra se musí zasadit v panenských územích 82

Bahá'í společenství na celém světě. *Viz též* Charakter; Světový řád, nový

islámské země uznají Bahá'í duchovní rady 25

jeho budoucnost 25

jeho ochrana. *Viz též* Ochrana a pomoc

prostřednictvím Prozřetelnosti 3, 12

uchování Bahá'í Svatých míst 9

jeho pronásledování a soužení 3-11, 60, 113

nepřátelé budou lítí 27

posílí propagaci Víry 61

[v Ašchabádu v ruském Turkestánu] 7, 10

[v Íránu] 8, 10

[v Německu] 6, 17

[ve Svaté zemi] 9

vůdci a zástupy světa útočí na Věc 11

vypovězení ze společnosti je magnetickou silou 61

musí se očistit od poskvrnění, která se snaží odstraňovat 61

stádia jeho vývoje 25. *Viz též* Světový řád, nový

Bahá'í Společenství národů 25

Bahá'í stát 25

Formativní období 18, 63, 102

působení světových krizí 4, 10-11

bitva mezi temnotou a světlem 11

státní náboženství 25

zkoušky a obtíže prokazují solidaritu a upevňují sílu 2

Bahá'í společenství Severní Ameriky. *Viz též* Kanada; Mládež; Průkopníci a průkopnictví; Učení Víry

Bahá'u'lláhovy výroky ohledně Bahá'í společenství Severní Ameriky 109-115

charakter Bahá'í společenství Severní Ameriky. *Viz též* Charakter se musí očistit od poskvrnění, která se snaží odstraňovat 59-62

jeho ochrana. *Viz též* Ochrana a pomoc

neviditelnými Zástupy 27

Prozřetelností 3,12

jeho osud 13-14, 34, 62, 103

'Abdu'l-Baháovo vylíčení jeho osudu 105, 124

americké Bahá'í společenství půjde od úspěchu k úspěchu 107

cíl je slavný 23, 27

kolébka Nového Světového řádu 12, 17, 59

úspěchy a požehnání závisí na zdokonalování charakteru a rozvíjení duchovních stránek 34-36

vzor pro budoucí západní Bahá'í společenství 14

zdokonalování duchovních vlastností ho připraví na ustavení Světového řádu 59

jeho postavení. *Viz též* Bahá'í věřící

duchovní potomci raných věřících 15

prvotní hybatel budoucích západních Bahá'í společenství 14

přední budovatelé 26

světloň světla 14

jeho povinnosti 19-26

každodenní snahy 27

očistění se od národních nedostatků 34

pěstění duchovních vlastností 33-62

povinností je obětovat se, nikoli smrt 15

se začínají postupně odhalovat 19

selhání v povinnostech se nesmí dovolit 107

světové krize nesmí zasahovat do výkonu jeho povinností 103

učení Víry 20-23, 73, 82, 91-93

z Boha zrozená síla se musí uplatnit k využití příležitostí 70

jeho pronásledování a zkoušky 16, 60, 113

posílí propagaci Víry 61

různými náboženskými vyznáními 25

vyprovězení ze společnosti je magnetickou silou 61

jeho zdraví 1-2

úspěchy Bahá'í společenství Severní Ameriky 17-19

Chrám 17, 20

jsou jednou kapitolou Formativního období 18

jsou nepatrně malé v porovnání s úkoly, které přijdou v budoucnosti 19

nadační fondy 17

severoameričtí Bahá'í předstihují Bahá'í z jiných zemí 17

svatyně ochráněny a rozšířeny 17

průkopníci 17

překládání a vydávání Bahá'í literatury 17

správné úspěchy 17-20

školy 17

učení Víry 20

Bahá'í Chrám (v Ašchabádu v ruském Turkestánu) 7, 10

Bahá'í Chrám (v Teheránu) 25

Bahá'í Chrám (ve Svaté zemi) 25

Bahá'í Chrám (ve Wilmette ve státě Illinois) 20

je největším přínosem, který učinil Západ 17

konečná fáze jeho výstavby 1

je třeba dokončit vnější výzdobu 64

pojí se s ním učení Víry 20, 65

výstavba přidružených budov 25

Bahá'í literatura

její překlady 17

Nabílovo vyprávění 13

Bahá'í mládež. *Viz* Mládež

Bahá'í školy 17, 80

Bahá'í věřící. *Viz též* Charakter 110

jejich postavení a požehnání 107-109, 110, 114

severoameričtí Bahá'í jsou duchovními potomky raných věřících 15

závisí na každodenních snahách 27

Bahá'í zjevení

jeho obrana v literárních dílech uděluje čest 114

jeho síla 70

duchovně obnovující 111

velikost tohoto Dne 110

zrozená z Boha 70

Bahá'u'lláh

citáty od Něj týkající se

delegování průkopníků 98

duchovně obnovující síly Jeho zjevení 111

katastrof, kterým svět čelí 112

morální charakternosti 39

odměny, která plyne z průkopnictví 99

oproštění se od předsudků 55

projevování přátelství vůči všem 95

spravedlnosti 42

učení Víry a průkopnictví 66, 77, 82, 87, 88, 97, 109, 114-115

užívání pozemských dobrodiní 50

velikosti tohoto Dne 110

zkoušek a obtíží 113

Jeho armáda 61

Jeho síla proměnit zaostalý národ 31

Jeho spisy

jsou pokladnicí Slova Božího 75

Kitáb-i-Aqdas (Nejsvětější Kniha) 25, 41

Jeho Světový řád. *Viz Světový řád, nový*

Jeho Zjevení. *Viz Bahá'í zjevení*

Jeho zkoušky a strážně 42

jejich záměrem bylo posvětit lidstvo 48

pomoc od Něj 27, 109-115

Balkánské státy 17

zůstanou nespokojené 120

Baltské státy 17

Bezvěrectví 10, 71

Bible, její tajemství 83

Britské impérium 17

Bulharsko 99

Civilizace. *Viz též Světový řád, nový.*

Bahá'í Víra je jediným zploditelem Nového Světového řádu 15

duchovní obnova 111

její různé krize 4, 112, 119-120

Bahá'í jsou těmito krizemi ovlivňováni 3-5, 10-11

Bahá'í se jimi nesmí nechat ovlivnit 103-104

katastrofické nepokoje 19

křeče 3

lidem naskočí husí kůže 87

největší nepokoje 112

nepokoje 120

nepředvídaná pohroma 112

oči se obrátí hrůzou 87

připravuje svět na Největší Spravedlnost 42

smrtné bolesti 19

větry zoufalství 120

z Boha zrozená Síla 70

její současný stav 71

‘Abdu’l-Bahá líčí bitvu mezi temnotou a světlem 11

osudy národů a států se stále více proplétají 85, 120

současně probíhající procesy chaosu a pořádku jsou součástí Plánu Boha pro tuto planetu 103

její úpadek 2

bezvěrectví 10, 71

materialismus 32, 45, 71

nacionalismus 71

nedostatek zákonnosti 32

nemorálnost a prostopášnost 32, 38, 45, 59

politická korupce 32, 38

předsudky 32, 38

rasismus 32, 38, 51-58

sžíravé vlivy 2

levicové hnutí získá na velkém významu 120

nadmíra civilizace je zdrojem zla 48

Cudnost 32, 36, 38, 39, 48, 59

askeze 50

cudnost a čistota jsou velkou ozdobou 48

čudnost a svatost 46-50

nesezdané soužití, nevěra a promiskuita jsou zakázány 47

Černoši. *Viz též* Rasismus

jsou přirovnáváni ke zřítelnici oka 55

učení Víry mezi nimi 81

Čína 76

Den. *Viz též* Bahá'í zjevení

síla tohoto Dne 69

duchovně obnovující síla 111

velikost tohoto Dne 110

Desky Božího plánu 15, 22-24

výňatky z nich 23, 81, 83, 89, 94, 102, 105

Dítě, duchovní 78

Drogy, zdržování se návykových drog 47

Duchovní rady. *Viz* Bahá'í správa

Duchovní vlastnosti. *Viz* Charakter

Dům uctívání. *Viz* Bahá'í chrám

Egypt

jeho občanské úřady uznají duchovní rady 25

ubohost Izraelitů v Egyptě 29

Eskymáci 81

Fanatismus 9

Formativní období Bahá'í Víry 18, 63, 102

Francouzské impérium 17

Grónsko 81

Guatemala 102

Honduras 102

Charakter

amerického lidu. *Viz též Severní Amerika*

Bahá'í věřících

dodržování zákonů, zásad a nařízení je nezbytné 41

dokonalost duchovních zbraní 59

chování musí zračit duchovní vlastnosti 40, 45

musí se očistit od poskvrnění, která se snaží odstraňovat 61

musí se odlišit od charakteru amerického lidu 28, 32

musí se rozvíjet základní ctnosti 32, 36, 40, 63

musí se snažit každý den 27

nedostatky se musí odstraňovat jako plevel 34

slova a skutky se nesmí lišit 39

barva pleti nemá při hodnocení charakteru žádný význam 56

bude vyzvednut lidský rod, jehož charakter bude s ničím nesrovnatelný 48

duchovní vlastnosti

'Abdu'l-Bahá je popisuje 40

askeze k nim nepatří 50

Bahá'u'lláh je popisuje 39, 48

cudnost a svatost 36, 38-39, 45-49, 59

čestnost k nepřítelům 41

dynamická síla příkladu projevuje duchovní vlastnosti 47

morální charakternost v společenských a správních činnostech 36-37, 39-44, 59

odpoutání 39, 48, 87

oproštění se od předsudků 36-38, 51-58

poctivost 39

poctivost a pravdomluvnost 39-40

požehnání závisí na jejich rozvíjení 36

spravedlnost 38-39, 42-44

zdvořilost 39

charakter národa, do něhož přijde nějaký Prorok 30

skutky 39

síla jediného spravedlivého činu 39

světlo dobrého charakteru 39

Charakternost chování 36, 39-44, 59

Chování. *Viz* Charakter

Chrám. *Viz* Bahá'í chrám

Indiáni, američtí 81

Írán (Persie)

jeho občanské úřady uznají Bahá'í duchovní rady 25

jeho úpadek v hodině Bahá'u'lláhova Zjevení 29-30

pomalé, ale stálé pronikání ideálů Víry Íránem 61

pronásledování Bahá'í v Íránu 8

výstavba Chrámu v Teheránu 25

Irák, jeho občanské úřady uznají Bahá'í duchovní rady 25

[Ishqábád. *Viz* Ašchabád v ruském Turkestánu] 7, 10

Islám, Bahá'í si musí osvojit znalosti o islámu 75

Izrael. *Viz* Svatá země

Izraelité

jejich ponížení skončilo 81

jejich utrpení 29

Japonsko 76

Jednota

jejím záměrem je spravedlnost 42

mezi institucemi Bahá'í společenství 2

ras 51-58

v různosti 81

všichni lidé jsou si rovni 55

všichni lidé pocházejí z téhož zdroje 56

Ježíš Kristus 29, 82, 110

Jižní Afrika 17

Jižní Amerika. *Viz* Latinská Amerika

Kanada 81-83, 99. *Viz též* Severní Amerika

její budoucnost 83

Kitáb-i-Aqdas (Nejsvětější kniha) 25, 41

Kolébka Nového Světového řádu 12, 17, 59

Korán. *Viz* Qur'án 69,75

Kostarika 102

[Královna Marie Rumunská]. *Viz* [Marie, Královna Rumunská]

Kristus 29, 82, 110

Latinská Amerika 17, 23

americký národ s ní bude pravděpodobně rozvíjet těsné vztahy 122

její důležitost při utváření osudu světa 85

může se rozvinout do centra neklidu 119

Panama, její význam 102

průkopníci v Latinské Americe 85-89

hledají se Bahá'í, kteří jsou finančně soběstační 99

jejich odměny 99

mají položit základy správních institucí 90-93

měli by se naučit jazyk a zvyky 76

měli by se přátelsky stýkat se všemi lidmi 95-96

měli by získat trvalý pobyt 97

musí udržovat styk s Meziamerickým výborem 98

průkopníky lze delegovat 97

učení Víry v Latinské Americe

je útokem proti silám temnoty 86

mělo by se při něm užívat literatury, publicity a jiných prostředků 93

Meziamerický výbor 85, 98

překládání Bahá'í literatury kvůli učení Víry 94

Levicové hnutí 120

Lidský rod, nesrovnatelný svým charakterem bude vyzvednut 48, 115

Lidstvo

bude vyzvednut nesrovnatelný lidský rod 48, 115

jeho jednota 56

jeho rovnoprávnost 56

Literatura

její překládání 94

na obranu Bahá'í zjevení přináší čest 114

umírněnost v literatuře 47

Manželství

nesezdané soužití 47

nevěra v manželství 47

[Marie, královna Rumunska] 17

příslušnice královské rodiny 17

Mashriq'u'l-Adhkár. *Viz též* Bahá'í chrám

jeho přidružené budovy [ve Wilmette ve státě Illinois] 25

ve střední Asii [Ašchabád v ruském Turkestánu] 7, 10

v Teheránu 25

Materialismus 32, 45, 71

Menšiny

Bahá'í musí chránit jejich práva 53

diskriminace v jejich prospěch 53

Mexiko 102

Mezinárodní dům spravedlnosti. *Viz* Světový (Mezinárodní) dům spravedlnosti

Mír. *Viz též* Světový řád, nový

Největší mír 44, 119

rasová jednota přinese mír 56

Místní duchovní rady. *Viz* Bahá'í správa

Mládež

její chování musí projevovat cudnost a svatost 37, 47

její přínos 37

možnosti její služby 101

Mojžíš 29, 110

Morálka. *Viz* Charakter

Muhammad 29, 110

Mys Horn 120

Nabíl 31

Nacionalismus 71

Národní duchovní rady. *Viz* Bahá'í správa

Nejsvětější Kniha (Kitáb-i-Aqdas) 25, 41

Německo

Bahá'í společenství v Německu bylo umlčeno 6

potencionálně silné centrum 10

Nepřátelé – poctivost a čestnost vůči nim 41

Nicaragua 102

Nový lidský rod 48, 115

Nový Světový řád. *Viz* Světový řád, nový

Nový Zéland 17

Nudismus 47

Odpoutání 48, 87

od stříbra a zlata 39, 48

Odpuštění není tak důležité jako spravedlnost 44

Ochrana a pomoc

andělé 87

Bahá'í Svatá místa ochráněna 9

Bahá'u'lláh ujišťuje o Boží ochraně a pomoci 114

Bůh pomůže průkopníkům 82

Neviditelné Zástupy 27

pomoc od Všemohoucího 82, 89

pomoc těm, kteří pomáhají Bahá'u'lláhovi 109

Prozřetelnost 3, 12

Shromáždění na výsostech 88, 114

zástupy Božího vnuknutí 88, 114

Opium 47

Ostrov v Tichomoří 17, 76

Palestina. *Viz* Svatá země

Panama 102

Persie. *Viz* Írán

Petr, apoštol 68

Poctivost a pravdomluvnost 39

i kdyby umíral hladu 39

pravdomluvnost je základem všech lidských ctností 40

vůči nepřítelům 41

Point Barrow na Aljašce 120

Politika

korupce v politice 32, 38

neúčast v politice 41

Pomoc. *Viz* Ochrana a pomoc

Pravdomluvnost. *Viz* Poctivost a pravdomluvnost

Pronásledování. *Viz* Bahá'í společenství Severní Ameriky. Bahá'í společenství na celém světě

Proroci. *Viz* Projevy Boží

Projevy Boží

Báb. *Viz* Báb

Bahá'u'lláh. *Viz* Bahá'u'lláh

jejich příchod, přicházejí do prostředí plného mravního a duchovního úpadku 29-31

Ježíš Kristus 29, 110

Mojžíš 29, 110

Muhammad 29, 110

Proroci jsou plody stromu zjevení 111

Proroci oznamovali a toužili po tomto Dni 110

Průkopníci a průkopnictví 1. *Viz též* Latinská Amerika; Desky Božího plánu

američtí věřící musí předávat Boží Poselství 23, 106-107

Bahá'u'lláhovy rady ohledně průkopnictví 77, 82, 87-88, 95, 99, 109, 114-115

delegování průkopníků 97

do Latinské Ameriky. *Viz* Latinská Amerika

chování průkopníků

naučit se jazyku a zvykům 76

nespoutaní jako vítr 77

udržovat styk s příslušnými institucemi 79, 98

postavení a odměny průkopnictví 88, 99

šíření poselství ustaví americké společenství na trůn věčného panství 23

povstání k průkopnictví

Bůh pomůže průkopníkům 82

důležitost průkopnictví, má-li dojít k uskutečnění projektů 82

jednotlivci by neměli čekat na povzbuzování k zahájení průkopnické činnosti 77

obtíže průkopnictví 82

předpoklady pro průkopnictví 75-76

soběstačnost 97, 99

přínos žen k průkopnictví 100

příprava na průkopnictví 75-76

Severoameričané jsou rozeseti po celé zeměkouli 17

Předsudky 51-58. *Viz též* Rasismus

diskriminace ve prospěch menšin 53

oproštění se od předsudků 36, 38, 51-58

'Abdu'l-Baháovy výroky o oproštění se od předsudků 56

Bahá'u'lláhovy výroky o oproštění se od předsudků 35

každý rozdíl se musí smazat 53

oproštění se od předsudků se musí rozvíjet 54

Překládání literatury 94

Příklad, jeho dynamická síla 47

Příslušnice královské rodiny 17

Puritánství 50

Qur'án (Korán) 69, 75

citáty z Qur'ánu

jedno zrníčko vydá sedm snopů 82

jeho tajemství nejsou v některých amerických státech zatím rozluštěna 83

Raní věřící 31

Rasismus 32, 51-58

'Abdu'l-Bahá se o něm vyjadřuje 56, 81

Bahá'u'lláhovy výroky o něm 55

měli bychom se řídit 'Abdu'l-Baháovým příkladem 52

nepráteleství mezi rasami mohou vyústit v krveprolití 56

oproštění se od předsudků 36, 38

jak je důležité překonávat předsudky 51

povinnost obou ras při řešení rasismu 51, 57-58

běloši 58

černoši 58

rasa je ten nejmenší ze všech rozdílů 56

rasy jsou jako květiny v jedné zahradě 81

rozežírání životně důležité orgány společnosti 38

rozmanitost by měla být příčinou lásky a souladu 56

všechny barvy pleti jsou Bohu přijatelné 56

záležitost, která je největší výzvou 51

[Roosevelt Franklin D.] 120

Root Martha

neměla žádnou podporu, pokorná 17

[Ruský Turkestán]. *Viz* [Ašchabád ('Ishqábád) v ruském Turkestánu]

Salvador 102

Sedmiletý plán (první) (1937-44) 1, 20-21, 22, 82. *Viz též* Průkopníci a průkopnictví; Učení Víry

aspekty učení Víry v Sedmiletém plánu 65-102

je počátečním stádiem 'Abdu'l-Baháovy Boží Charty 104

jeho cílem je alespoň jedno centrum v každé republice západní polokoule 22

jeho dokončení povede k většímu množství práce 22, 104

jeho nejrozhodnější stádium 84

jeho podpora institucemi i jednotlivci 77

úspěchy žen během Sedmiletého plánu 100

vnější výzdoba Chrámu bude dokončena během Sedmiletého plánu 64

základna příští generace latinskoamerických Bahá'í bude položena během něho 90-92

Severní Amerika. *Viz též* Bahá'í správa, Bahá'í společenství Severní Ameriky, Civilizace, Kanada, Světový řád, nový

charakter lidí Severní Ameriky. *Viz též* Neduhy lidí Severní Ameriky (výše)

ctnosti 33, 116

její bezprostřední budoucnost je temná 120-124

Latinská Amerika a těsnější styk mezi ní a Severní Amerikou je pravděpodobný 122

neduhy Severní Ameriky

materialismus 32, 45

nedostatek zákonnosti 32

nemorálnost a prostopášnost 32, 38, 45, 59

politická zkaženost 32, 38

předsudky 32, 38

rasismus 32, 38, 51, 58

zbraně proti jejím neduhům 59

osud Severní Ameriky 103

‘Abdu’l-Bahá jej líčí 13, 105, 116-124

americký národ směřuje ke svému osudu, ač si není vědom Zdroje 118-124

centrum, z něhož vychází vlny duchovní síly 89

trůn Království Božího tam bude ustaven 89

Severní Amerika směřuje k většímu zapojení se do záležitostí světa 118-124

válka a Severní Amerika

budoucí válka může očistit americký národ 124

reakce Severní Ameriky na [1. světovou válku] 123

v panenských státech a provinciích se musí učit Bahá’í Víra 84

Síla, zrozená z Boha 70

Skandinávie 17

Skutky. *Viz* Charakter

Služebnice Boha. *Viz též* Ženy

Spojené státy. *Viz též* Severní Amerika

Správa. *Viz* Bahá’í správa. Světový řád, nový

Spravedlivost 39

Spravedlnost 39, 42-44

Největší Spravedlnost 42

odměna a trest jsou dvojí pilíře spravedlnosti 42

odpuštění je méně důležité než spravedlnost 44

zásada Boží spravedlnosti je veliká a všepřesahující 42

Společnost. *Viz* Civilizace

[Společnost národů]

úsvit Největšího Míru 119

Starý světový řád. *Viz* Civilizace

Střední Amerika. *Viz též* Latinská Amerika. Panama

Svatost a cudnost 45-50

Svatá země

Bahá'í Svátá místa

ochráněna 9

severoamerické Bahá'í společenství je ochránilo a rozšířilo 17

krize ve Svaté zemi 9

ponížení Izraelitů skončilo 81

výstavba Bahá'í chrámu ve Svaté zemi 25

Světové krize. *Viz* Civilizace

Světový (Mezinárodní) dům spravedlnosti 25

bude strážcem Boží Spravedlnosti 37

formování pomocných poboček a podpůrných institucí 25

je s ním spojena spravedlnost 44

pokládání základů Světového domu spravedlnosti 37

symbolizuje charakternost chování 41

Světový řád, nový

Desky Božího plánu a Nový Světový řád 15

federalismus 119

je lasturou světové civilizace 15

jeho porodní bolesti 19

Největší Mír 44

jeho úsvit 119

Největší Spravedlnost 42

Severní Amerika je kolébkou Nového Světového řádu 12, 17, 59

stádia, jimiž musí Víra projít 25

Formativní období 18, 63, 102

ustavení nového Světového řádu

Bahá'í Víra je jeho jediným zploditelem 15

duchovní vlastnosti jsou zbraněmi k jeho ustavení 59

jeho budování závisí na očistění se od neduhů 34

jednota ras bude zajištěním míru 56

narození z dělohy věku porodních bolestí 3

Zlatý Věk 33

žádný předcházející věk se nemůže srovnávat s jeho světlou budoucností 62

Světový řád, starý. Viz Civilizace

Svoboda, její světla pohasínají a hasnou 10

Školy, Bahá'í 17

Tichomořské ostrovy 17, 76

Učení Víry 65-102. Viz též Latinská Amerika; Průkopníci a průkopnictví; Sedmiletý plán

'Abdu'l-Baháovy rady ohledně učení Víry 81

'Abdu'l-Baháova Poslední vůle uvedla na dráhu kampaň učení Víry 74

Bahá'í Chrám se pojí s učení Víry 20, 65

Bahá'u'lláhovy výroky o učení Víry 66, 82, 87-88, 95, 109, 114-115

během každodenních činností, cest a dovolené 80

Boží pomoc při učení Víry

andělé 87

Bahá'u'lláh ujišťuje o Boží pomoci 114

od Všemohoucího 82, 89

pomoc těm, kteří pomáhají Bahá'u'lláhovi 109

Shromáždění na výsostech 88, 114

zástupy Božího vnuknutí 88, 114

dosahování cílů na domácí frontě 82-83

dosahování cílů v zahraničí 84-99

důležitost učení Víry 80

jednotlivci by neměli čekat na povzbuzování, aby začali učit Víru 77

menšiny 81

metody učení Víry 78

- důstojnost při učení Víry 78
- hromadné obracení na Víru je zakázáno 96
- přátelství a laskavost ke všem 95
- přímé a nepřímé 78
- uplatňovat 'Abdu'l-Baháův příklad 78
- vychovávat duchovní dítě 78
- zahrnují všechny rasy a lidi ze všech prostředí 81

mládež, možnost služby mládeže 101

naléhavost učení Víry 70-74

odměny a postavení těch, kteří šíří Bahá'í Víru 109, 110, 114

překládání literatury 94

příležitosti k učení Víry

- budoucí roky přinesou nové příležitosti 24-25
- kvůli neklidu ve světě 71-73
- současné příležitosti se už nemusí nikdy vrátit 73

přínos žen k učení Víry 100

příprava na učení Víry 75-76, 85-87

- správná příprava 85-86
- studovat dějiny a učení Bahá'í Víry 75

studovat dějiny a zásady islámu 75

učit se nazpaměť Bahá'í Spisy 75

využívat Bahá'í škol ke zvyšování vědomostí 80

Ruce Nadvlády a Síly povstanou, aby si podmanily lidi 115

správní instituce se musí využívat pro učení Víry 79

správní příprava na učení Víry 85

stimulování ostatních Bahá'í věřících k učení Víry 80

účast při učení Víry musí být všeobecná 66-67

úspěch při učení Víry nesouvisí se vzděláním a společenským postavením 67

ustavování základů budoucích místních a národních institucí 90-94

v Americe 83

výsledkem učení Víry bude úroda, kterou předpovídal 'Abdu'l-Bahá 79

země a skupiny, kterým by se měla věnovat zvláštní pozornost 81

USA a Kanada 83

Umění, umírněnost v umění 47

Umírněnost 47

Věřící. Viz Bahá'í věřící

Vítr. Větry

nespoutání jako vítr 87

zoufalství 120

Víno

je zakázáno 49

lásky k Bohu 49

Mystické 49

Vlastnosti duchovní. Viz Charakter

Všeobecná účast 66-67

[Wilson, Woodrow]

tragicky nedoceněný 119-121

Záležitost, která je největší výzvou (rasové předsudky) 51

Zbraně duchovní obnovy 59

Zdvořilost 39

Zjevení. Viz Bahá'í zjevení

Zkoušky a obtíže

Bahá'í společenství projevují solidaritu a upevňují sílu 2

Bahá'u'lláhovy rady ohledně zkoušek 113

pronásledování. Viz Bahá'í společenství v Severní Americe; Bahá'í společenství na celém světě

různé krize věku úpadku 2

Zlatý Věk Bahá'u'lláhovy Věci. Viz též Světový řád, nový

Ženy

jejich přínos při ustavování Víry 100

[Martha Root], nikým nepodporovaná, pokorná Bahá'í 17

služebnice Boží 48-49

Židé

den ponížení Izraelitů skončil 81

jejich úpadek 29

učit Bahá'í Víru mezi Židy 81

Shoghi Effendi

PŘÍCHOD BOŽÍ SPRAVEDLNOSTI

Z anglického originálu *The Advent of Divine Justice* vydaném v nakladatelství Bahá'í Publishing Trust, Wilmette, Illinois v roce 2006 přeložil kolektiv překladatelů.

K prvnímu vydání anglického originálu došlo v roce 1939 ve Spojených státech amerických.

Vydalo Bahá'í nakladatelství, s.r.o. v roce 2010 v edici Spisy Strážce Bahá'í víry.

Bahá'í nakladatelství, s.r.o.

Lucemburská 33, 130 00 Praha 3

Email: nakladatelstvi@bahai.cz

Web: nakladatelstvi.bahai.cz

Sazba: Vladimír Ludva – DTP studio, Brno

Vydání první.

© The National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of the United States, 1939, 1963, 1967, 1984, 1990, 2006

© Bahá'í nakladatelství, s. r. o. 2010

ISBN 978-80-85478-38-9

Anotace na zadní obálku knihy:

Příchod Boží spravedlnosti

Příchod Boží spravedlnosti je především knihou o osudu Ameriky a o prostředcích, jimiž lze tento osud zajistit. „Severoameričtí Bahá'í,“ píše Shoghi Effendi, jsou „duchovními potomky raných věřících“ a sehrají „aktivní a rozhodující úlohu“ při ustavování federalizovaného světového společenství národů, k jehož založení vyzývá Bahá'u'lláh. Aby však američtí Bahá'í věřící mohli dosáhnout svého dědického nároku, musí si nejprve osvojit a niterně přijmout za své tři základní duchovní předpoklady – „morální charakternost“, „naprostou cudnost“ a „úplné oproštění se od předsudků“ – což přispěje k úspěchu v každé činnosti spjaté s Bahá'í Vírou. Poté musí obrátit svou pozornost k podstatné stránce svého úkolu – obzvláště pak k požadavkům na šíření Bahá'í Víry, které jsou nezbytné k „rozvíjení následných fází Božího Plánu předvídaného 'Abdu'l-Baháem.“ Shoghi Effendi věnuje více než polovinu knihy správným metodám a způsobům učení Víry. Tato kniha je praktickým a inspirujícím průvodcem, který zajistí, že Amerika završí své Bohem určené poslání a naplní svůj slavný osud, a tím napomůže zahájit přislíbený den Boží.

Shoghi Effendi Rabbani (1897-1957)

- pravnuke zakladatele Bahá'í Víry Bahá'u'lláha. Stál od r. 1921 až do své smrti v r. 1957 v čele světového Bahá'í společenství. Jako Strážce Víry a vysvětlovatel jejího učení přeložil během těchto 36 let mnoho spisů Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Baháa do angličtiny, vykládal jejich význam, inicioval ustavení místních a národních Bahá'í institucí a vedl sérii plánů zaměřených na rozšíření Bahá'í myšlenek do celého světa. Nesmazatelným způsobem se také zasloužil o rozvoj světového centra Bahá'í Víry ve Svaté zemi.